

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 13C/83/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112214464
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2112214464.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou Mgr. Luciou Mizerovou, v právnej veci žalobkyne: A. A., Z. XX.XXXX, B. B. XXXX/XX, K., t. č. I. Q. Q. O., Z. H., Z. T. O. XX, O., zastúpenej advokátkou: JUDr. Mária Jezerská, so sídlom Hlavná 42, Trnava, proti žalovanej: L. O., Z. XX.X.XXXX, B. B. XXXX/X, K., zastúpenej advokátkou: JUDr. Iveta Kalinová, so sídlom: Cukrová 14, Bratislava, o zaplatenie 58.800 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi sumu 58.800 eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 11.9.2012 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7.994,92 eura, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, k rukám právnej zástupkyne žalobkyne.

IV. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť Okresnému súdu Trnava trovy konania štátu v sume 19,12 eura, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou zo dňa 13.7.2012 sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala vydania sumy 58.800 eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 15.7.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedla, že bola vlastníčkou bytu č. XX na X. nadzemnom podlaží bytového domu na parc. Č.. XXXX/XX v K. Z. B. R.. Č.. XX, súp. č. XXXX, vchod. č. XX, spolu s príslušným podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu, ktorý byt predala kúpnu zmluvou, ktorej vklad bol povolený dňa 3.10.2007 pod č. V XXXX/XX za kúpnu cenu 1.820.000 Sk, t. j. 60.412,93 eura. Kúpna cena bola poukázaná na jej účet v R. B. Q. č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX. Dňa 4.10.2007 žalobkyňa z tohto účtu vybrala čiastku 1.770.000 Sk, t. j. 58.753,24 eura, ktorú toho istého dňa odovzdala vnučke F. B., ktorá ju vložila na účet na meno F. B., v tej istej banke. Vnučka splnomocnila, aby s týmito finančnými prostriedkami hospodárila tak, ako uzná za vhodné. Z dôvodu výhodnejšieho úročenia bola suma prevedená na iný účet vedený v tej istej banke. Žalobkyňa potom išla bývať do domova dôchodcov na K.. V. V. K., pričom dôchodok jej postačoval na úhradu pobytu v tomto domove a na krytie bežných potrieb. V tomto období ju navštevovala hlavne dcéra B. C. a vnučka F. B.. Niekedy v roku 2008 ju začala intenzívnejšie navštevovať aj druhá dcéra L. O., ktorá žalobkyňu presvedčila, aby išla bývať k nej do bytu v K., Z. B. R.. Č.. X, s tým, že sa žalobkyňa nemusí obávať, z domova bude odhlásená len na neurčito, ale za pobyt sa bude platiť, aby sa tam žalobkyňa mohla prípadne vrátiť. Vtedy žalobkyňa nevedela, že sa žalovanej nejedná o žalobkyňu, ale o peniaze, ktoré získala z predaja bytu. Žalovaná už v tom čase žiadala dcéru B., aby „dedičstvo po mame“ rozdelila na polovicu a peniaze poukázala na jej účet. Vnučka, ktorá peniaze spravovala sa žalobkyňi pýtala, či je to jej želanie, žalobkyňa jej povedala, že chce aby to zostalo tak, ako to je. Žalobkyňa

teda bývala u žalovanej, no nemohla sa stretávať s dcérou B., ktorá keď za ňou prišla, hovorili len cez pootvorené dvere. Žalovaná žalobkyňu stále presviedčala, že nie je správne, že peniaze zverila inej osobe, že by tieto peniaze mala mať žalobkyňa. V tejto dobe žalobkyňa napísala v mene žalovanej nejaké listy, ktoré žalobkyňa podpísala. Tak sa stalo, že bolo podané trestné oznámenie na vnučku, pričom žalobkyňa na polícii pri výsluchu uviedla, že súhlasí s tým, aby vnučka peniaze spravovala. Polícia preto vec ďalej nešetrila. Žalovaná aj s jej manželom však žalobkyňu naďalej presviedčali, že by bolo lepšie, aby mali peniaze pod kontrolou oni. Na naliehanie preto žalobkyňa vnučku vyzvala, aby jej peniaze vrátila a keď tak neurobila, žalobkyňa podala žalobu na súd o vydanie úspor. Okresný súd Trnava rozsudkom č. k. 17C/237/2009 zo dňa 29.6.2010 zaviazal F. B., aby žalobkyni vydala sumu 58.753,24 eur (1.770.000 Sk), ktorú jej žalobkyňa zverila. Pretože vnučka následne žalobkyni peniaze dobrovoľne vydala, žalobkyňa vzala návrh voči nej späť. Suma 58.753,24 eur bola vložená na účet žalobkyne v hotovosti dňa 15.6.2010. Potom, čo boli peniaze vložené na účet žalobkyne, táto bývala ešte 2,5 mesiaca u žalovanej, ktorá ju presviedčala, že bude lepšie, ak si peniaze vyberie a hotovosť bude mať u seba doma, pretože keď bude čokoľvek potrebovať budú peniaze po ruke a nebude potrebné chodiť do banky. Žalobkyňa naliehaniu svojej staršej dcéry podľahla a mesiac potom, ako jej peniaze na účet boli vložené, teda dňa 15.7.2010 išla do banky aj so zaťom P. O.. Najskôr mali ísť do banky spoločne s dcérou a zaťom, no nakoniec žalobkyňu zať zaviezol do pobočky banky autom a dcéra zostala doma. V banke žalobkyňa vybrala sumu 58.800 eur. Pri priehradke v X. B., T..Q.. V. X. Z. O. R. V. K. žalobkyňa videla, ako jej pracovníčka pobočky po prepočítaní vložila uvedenú sumu do papierovej obálky. Žalobkyňa túto obálku aj s peniazmi vložila do kozmetickej tašky a túto si vložila do svojej tašky, následne spolu so zaťom opustila banku. Po príchode domov žalovaná čakala žalobkyňu v byte. Žalobkyňa peniaze v obálke vybrala, vyložila ich na stôl a povedala žalovanej, že peniaze vybrala. Žalovaná následne otvorila prvú zásuvku v skrini a povedala, že peniaze si tam žalobkyňa môže odložiť. Doslova povedala: „mama tu budeš mať peniaze k dispozícii a môžeš si ich vybrať načo budeš potrebovať.“ Žalobkyňa bola v tom, že o peniaze sa bude starať jej dcéra Dana, že už bude pokoj a žalobkyňa bude mať peniaze k dispozícii, ak bude niečo potrebovať. O tri mesiace žalobkyňa odišla do domova dôchodcov O., Z.. H., peniaze však zostali u žalovanej. Domov dôchodcov žalobkyni vybavovala žalovaná, ktorá hovorila, že nie je dobré, keď sa tlačia v jednoizbovom byte a že pre žalobkyňu bude lepšie v domove. Žalobkyňa súhlasila, pretože začala cítiť, že v byte prekáža a tiež sa nemohla stretávať s rodinou svojej druhej dcéry B.. V októbri 2010 bola žalobkyňa umiestnená v zariadení O.. O tom, že je žalobkyňa v domove dôchodcov v O. sa jej druhá dcéra dozvedela náhodne. Žalovaná žalobkyňu spočiatku navštevovala, neskôr sa však o ňu prestala zaujímať a aj vianočné sviatky v roku 2010 žalobkyňa strávila v domove bez rodiny. Žalobkyňa žalovanú ústne začiatkom roka 2011 vyzvala, aby jej vydala peniaze, ktoré vybrala z banky dňa 15.7.2010 a ktoré jej zverila do úschovy. Žalovaná nereagovala. Žalobkyňa poprosila druhú dcéru B., aby ju zaviezla k žalovanej a žalobkyňa znovu požiadala žalobkyňu o vrátenie peňazí. Niekedy v apríli r. 2011 žalobkyňa bola za žalovanou v jej predajni na Š.Z. R. V. K. s vnučkou F. B.. Žalobkyňa žalovanú znova požiadala, aby jej peniaze vydala, táto najprv zapierala, potom povedala, že mala so žalobkyňou výdavky, musí si to prepočítať, aby žalobkyňa prišla neskôr s tým, že výdavky si odpočíta a zostatok vráti. Keďže žalovaná doplácala za pobyt žalobkyne v domove istú čiastku, žalobkyňa myslela, že má na mysli tieto výdavky. Pri ďalšom stretnutí žalobkyňa povedala vnučke žalobkyne, že sa s ňou nemá o čom baviť, že peniaze žalobkyni nevydá. Žalobkyňa sa obrátila na žalovanú aj písomnou výzvou, avšak žalovaná si túto výzvu ani neprevzala. Žalobkyňa sa obrátila aj na políciu, kde žalovaná využila svoje právo a nevy povedala. Výzvu žalobkyňa zaslala žalovanej aj cestou advokátskej kancelárie, no neúspešne, preto žaluje vlastnú dcéru, ktorá ju pripravila o jej jediné úspory. Žalobkyňa ďalej uviedla, že jej jediným príjmom je starobný a vdovský dôchodok v sume 364,50 eur, pričom za pobyt v domove O., Z.. H.. V. O. musí platiť mesačne sumu 461,10 eur, teda dôchodok žalobkyni nepostačuje ani na pokrytie mesačnej ceny za služby v ňom poskytované. Žalovaná sa zaviazala, keď žalobkyňu umiestňovala do tohto zariadenia, že jej bude mesačne doplácať 114,90 eur, čo je rozdiel medzi sumou 346,50 eur, ktorú si platí z dôchodku a celkovou cenou poskytovanej služby. Žalovaná tak urobila preto, že mala peniaze ktoré si žalobkyňa u nej uschovala. V máji r. 2012 však žalovaná žalobkyni listom oznámila, že uvedenú čiastku už za ňu platiť nebude. V zariadení potvrdili, že evidujú nedoplatok.

Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 20.9.2012 žiadala, aby súd žalobu zamietol. Uviedla, že je pravdou, že vnučka žalobkyne F. B. poukázala sumu 59.373,24 na účet žalobkyne dňa 15.6.2010. Žalovaná nemá vedomosti o tom, kedy a za akých okolností si žalobkyňa peniaze vybrala z banky. Uvádza vo svojej žalobe, že to bolo dňa 15.7.2010, kedy išla do banky tak, že ju zaviezol autom manžel žalovanej P. O.. Tento údaj nie je pravdivý, pretože manžel žalovanej o tejto skutočnosti nevie a nemá o tom vedomosť ani žalovaná. Žalobkyňa sa zdržiavala v byte žalovanej dobrovoľne do 11.10.2010, kedy

sa po vzájomnej dohode rozhodla, že súhlasí s tým, aby bola umiestnená v domove dôchodcov O. V. O.. V období, keď sa žalobkyňa zdržiavala u žalovanej absolvovala rôzne cesty k svojej kamarátke do X., a to 8-krát po dobu vždy 1 - 2 týždne a takisto k svojim príbuzným. Žalovaná vzhľadom na svoje zamestnanie nemala časový priestor, aby sledovala konanie žalobkyne po celý deň, nevie ako trávila svoj voľný čas a s kým udržiavala kontakty. Zdôraznila, že žiadne peniaze u nej nezostali a preto je žaloba neopodstatnená.

Súd vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 13C/83/2012 - 160 zo dňa 29.4.2013, ktorým žalobu zamietol, pretože žalobkyňa v konaní nepredložila konkrétny a nespochybniteľný dôkaz o tom, že sa peniaze nachádzajú v držbe u žalovanej, vo výpovedi žalobkyne boli nezrovnalosti, na konkrétne veci sa nepamätala a tvrdenia žalobkyne o tom, že bola zadržovaná a uzamykaná v byte u žalovanej preukázané neboli.

Proti rozsudku sa odvolala žalobkyňa, ktorá v odvolaní namietala, že súd účastníkov konania nepoučil podľa ustanovenia § 118 ods. 2 O. s. p., ďalej nepoučil účastníkov podľa § 120 ods. 4 O. s. p., neoboznámil listinné dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila spolu s písomným vyjadrením zo dňa 24.4.2013, nevyhodnotil správne dôkaz - odpoveď X. B. T. Q.. zo dňa 5.4.2013. Žalobkyňa tiež poukazovala na to, že zo správy domova dôchodcov vyplýva, že sa nikdy nesťažovala na služby v domove, naopak bola to žalovaná a jej manžel, ktorí mali konflikt s týmto zariadením. Súdom nezohľadnil podstatnú časť výpovedí svedkov V. C., F. B., výpovede svedkov T. Q., T. F., T. B. Vyhodnotil jednostranne, pričom svedkyňa T. Q. sa vyjadrila k obdobiu, keď žalobkyňa u žalovanej nebývala, svedkyňa T. F. vypovedala, že žalobkyňu stretávala na ulici pred dvoma rokmi, kedy žalobkyňa už bývala v O. a svedkyňa T. B. vedela, na akú okolnosť má byť vypočutá. Z potvrdenia polície zo dňa 3.11.2008 pritom vyplýva, že svedkovia, ktorí tvrdili, že sa so žalobkyňou nemohli stretnúť v čase keď bývala so žalovanou hovorili pravdu. Z vyjadrenia domova dôchodcov v K. vyplýva, že mali problém sa s navrhovateľkou skontaktovať, v zariadení vždy aj v prítomnosti žalobkyne komunikoval len p. O. T. X. O..

Žalovaná k odvolaniu žalobkyne uviedla, že sa stotožňuje s rozhodnutím prvostupňového súdu a navrhuje ho potvrdiť. Uviedla, že žalobkyňa súdu predkladala len nepriame dôkazy a nedôveryhodných svedkov, ktorí neosvedčili žiaden priamy a nespochybniteľný dôkaz o skutočnostiach uvedených v žalobe. Výpoveď svedkyne V. C. bola ovplyvňovaná. Listiny z X. B. T. Q.. preukazujú len tú skutočnosť, že žalovaná mala dispozičné právo k účtu žalobkyne, na ktorý jej chodil starobný dôchodok, ktorý sa celý spolu s doplatkom od žalovanej posielal do zariadenia pre seniorov O.. Svedkov A. Q., T. F., T. B. žalobkyňa na pojednávaní spoznala a potvrdila ich výpovede, že sa voľne pohybovala po meste a bežne sa s nimi roky stretávala, čo vyvrátilo tvrdenie žaloby, že žalovaná žalobkyňu zatvárala v byte a smela z bytu vychádzať len v sprievode žalovanej. Žalobkyňa si tak mohla peniaze vybrať v sprievode kohokoľvek, nakoľko aj kozmetická taštička, do ktorej si uložila peniaze potom, čo si ich vybrala sa nachádza podľa tvrdenia žalovanej u B. C.. Výpovede svedkyň F. B. T. B. C. sú kontraproduktívne, pretože sa už v minulosti pokúsili zmocniť peňazí žalobkyne. Tvrdenie žalobkyne, že je v zlom psychickom stave, a preto si nevie na niektoré veci spomenúť je účelové, pretože v konaní predložila dôkaz, že je psychicky zdravá, primerane veku. K neuneseniu dôkazného bremena žalobkyňou, žalovaná poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Cdo 13/2009 zo dňa 24.02.2009, mala za to, že skutkový stav je potrebné vyhodnotiť v prospech žalovanej.

Krajský súd v Trnave uznesením č. k.23Co/310/2013-193 zo dňa 4.8.2014 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Podľa odvolacieho súdu ust. § 126 Občianskeho zákonníka na danú vec nie je možné aplikovať, pretože vychádzajúc z obsahu žaloby a výsluchu žalobkyne, žalobkyňa mala záujem so žalovanou uzavrieť príkaznú zmluvu v zmysle § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka s tým, že žalovaná ako príkazník mala vykonávať osobnú starostlivosť a spravovať finančnú hotovosť žalobkyne ako príkazcu. Povinnosťou žalovanej bolo konať podľa príkazov žalobkyne, zmluva nemusela byť uzatvorená písomne. Z dôvodu, že žalovaná sa prestala o žalobkyňu osobne starať, zmluva výpoveďou žalovanej zanikla a prichádza do úvahy, že žalovaná by mala vrátiť žalobkyňi poskytnuté peňažné prostriedky ako bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 2, plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol). Súdom prvého stupňa vykonané dôkazy riadne nevyhodnotil. Žalobkyňa totiž nikdy netvrdila, že disponuje jednoznačným dôkazom, že peniaze odovzdala žalovanej, vždy poukazovala len na to, že existuje viacero nepriamych dôkazov o poskytnutí peňazí žalovanej. V danom prípade ide o vzťah matky s dcérou, preto je úplne normálne a bežné, že takéto osoby si vzájomne dôverujú a písomné zmluvy, prípadne odovzdanie peňazí si nepotvrdzujú, preto neexistencia len písomného dokladu o prevzatí

peňazí bez ďalšieho nemôže byť hodnotená v neprospech žalobkyne. Žalobkyňa preukázala, že na účet do X. B. T..Q.. č.ú. Q., s názvom A. A. bolo dňa 15.6.2010 vložených v hotovosti 59.753,24 eur, preukázala, že z účtu dňa 15.7.2010 vybrala 58.800 eur. V tom čase žalobkyňa bývala u žalovanej, žalobkyňa tvrdila, že peniaze bol s ňou vyberať manžel žalovanej, ktorý bol aj pri odovzdávaní peňazí žalovanej, čo sa však nepotvrdilo, pretože manžel žalovanej tvrdenia žalobkyne poprel (výpoveď manžela žalovanej nemožno však považovať za vierohodnú, keďže táto osoba má rovnaký záujem na výsledku sporu ako žalovaná). Navyše žalovaná už vo vyjadrení k doručenej žalobe, pred vypočutím jej manžela ako svedka uvádzala, že jej manžel nič nevie o tom, že by mal byť prítomný pri vyberaní a odovzdávaní peňazí a tvrdenie žalobkyne v tomto smere nie je pravdivé. Vo veci vedenej pod sp. zn. 17C 237/2007 sa žalobkyňa domáhala vydania 1.820.000 Sk, t. j. 60.412,93 eura (išlo o tie isté peniaze z predaja bytu) od svojej vnučky F. B., ktorá je dcérou druhej dcéry žalobkyne, B. C., a táto je sestrou žalovanej v tomto prípade, L. O.. V tejto veci žalobkyňa rovnako tvrdila, že peniaze odovzdala vnučke z dôvodu, že jej sľúbila spolu so svojou matkou (dcérou žalobkyne), že sa budú o ňu osobne starať. Žalobkyňu však umiestnili v domove dôchodcov v K., tým ich záujem o žalobkyňu skončil, preto sa domáhala vrátenia peňazí. F. B. poskytnuté peniaze dala na účet do banky, vo vyjadrení k žalobe nepopierala, že peniaze dostala, ale odmietla dobrovoľne peniaze vydať a bránila sa tým, že žalobkyňa od polovice roku 2008 býva u svojej dcéry L. O. a má pochybnosti o tom, či ide o skutočnú vôľu žalobkyne vrátiť peniaze vzhľadom k vyjadreniu žalobkyne, aby naďalej spravovala jej peniaze a k pripojeným listom. K vyjadreniu pripojila list žalobkyne z 6.11.2007, kde žalobkyňa žiada svoju dcéru B. C. o poskytnutie polovice kúpnej ceny za predaný byt pre dcéru L. O., list právnej zástupkyne žalobkyne zo dňa 29.4.2008 s podobným obsahom a list L. O. zo dňa 10.12.2007, adresovaný sestre B. C., v ktorom L. O. podozrieva sestru, že matku obrala o celý majetok, tvrdí, že sestra dobre pozná matkinu demenciu, ktorú má z nadmerného alkoholizmu, takže jej dala podpísať čo chcela, lebo mama sa nepamätá, čo podpisovala. Ďalej v liste uvádza, že nepozná dôvod, prečo ju sestra okradla o dedičstvo po mame a žiada ju, aby jej dala polovicu peňazí. F. B. peniaze po rozhodnutí súdu prvého stupňa, ktorý ju zaviazal na vrátenie peňazí, počas odvolacieho konania peniaze žalobkyňi napokon vrátila, preto bola žaloba zobratá späť, rozsudok súdu prvého stupňa bol zrušený a konanie vo veci bolo zastavené. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná vedela konanie žalobkyne ovplyvniť a dosiahnuť vlastný sledovaný cieľ. Žalobkyňa v rokoch 2008-2010 bývala u žalovanej, 11.10.2010 sa odsťahovala do Domova dôchodcov O. V. O.. Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že umiestnenie matky v tomto zariadení vybavovala ona, za pobyt žalobkyne platila 346 eur z dôchodku žalobkyne, zvyšok do sumy 461,10 eur doplácala z vlastných prostriedkov, zariadeniu poskytla rovnako z vlastných prostriedkov sponzorský dar vo výške 1.660 eur, ktorý zaplatila v splátkach. Žalobkyňa napriek tomu, že žalovanej sľúbila, že jej tieto peniaze vráti, jej ich nikdy nevrátila. Svedkyňa V. C. I. X. vo svojej výpovedi uviedla, že vie o tom, že žalovaná sa zmocnila žalobkyne, vzala ju k sebe, držala ju u seba. Posledný krát, keď u svedkyne bola žalovaná, tak jej v aute povedala, že si myslela, že to bude väčšia kôпка peňazí a to bola len taká malá kôпка peňazí. Žalovaná vtedy vravela, že sa bude o matku starať, bude ju mať pri sebe a spravovať peniaze do smrti, ale o dva týždne žalovaná volala, že žalobkyňu vezú do domova dôchodcov. Svedkyňa F. V. C. vo výpovedi uviedla, že žalobkyňa jej spomínala v minulosti, že predala svoj byt a stále nemá peniaze, že peniaze má jej dcéra L., a to z toho dôvodu, že jej sľúbila, že sa bude o ňu starať. Žalobkyňa jej tiež uviedla, že peniaze pýtala naspäť, ale žalovaná uviedla, že peniaze nemá. Je pravdou, že žalobkyňa tiež tvrdila, že žalovaná ju doma zatvárala a obmedzovala v styku s inými osobami, čím chcela preukázať to, že s nikým iným (okrem žalovanej a jej manžela) sa nestretávala a preto nikomu inému dať peniaze nemohla, ale skutočnosť, že by žalobkyňa bola zamykaná žalovanou v byte a obmedzovaná v pohybe preukázaná nebola, lebo vypočuté svedkyne T. Q., T. F. T. T. B. tvrdenie žalobkyne vyvrátili. Z listov Zariadenia pre seniorov v K. však obmedzovanie komunikácie medzi zariadením a žalobkyňou zo strany žalovanej vyplýva a je evidentné, že žalovaná nemala záujem na tom, aby dochádzalo ku komunikácii medzi zariadením v K. a žalobkyňou. Vzhľadom na uvedené konanie žalovanej voči žalobkyňi a vyššie spomenuté ovplyvňovanie žalobkyne žalovanou ostáva preto otázne, či je reálne, aby žalovaná ponechala bez povšimnutia odchod žalobkyne z domácnosti žalovanej do banky a výber peňazí žalobkyňou z banky. Odvolací súd súdu prvého stupňa v ďalšom konaní uložil opätovne vypočúť žalovanú a zisťovať, kedy sa dozvedela, že žalobkyňa nemá na účte peniaze z predaja bytu; hneď potom, keď sa dozvedela, že žalobkyňa nemá peniaze z predaja bytu, čo podnikla pre to, aby zistila, kde sa peniaze nachádzajú, či podala trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a; ak nič nepodnikla, ako môže vysvetliť svoje horlivé konanie získať polovicu peňažných prostriedkov z predaja bytu, v čase, keď žalobkyňa viedla spor s F. B. (vo výpovedi uviedla, že listy písala aj za žalobkyňu, ktorá ich len podpisovala) a toho času ju nezaujímá, kde sú peniaze (spôsob konania žalovanej v minulosti vyplýval z pripojeného spisu 17C 237/2007); nech vysvetlí, prečo bolo platené za pobyt v Zariadení pre seniorov v

K., keď tam žalobkyňa nebývala; prečo uzavrela zmluvu práve na jeseň 2010 so Zariadením sociálnych služieb O., vo výpovedi na pojednávaní 15.10.2012, uviedla, že pobyt žalobkyne v O. stál 461,10 eur mesačne, 346 eur sa platil z dôchodku žalobkyne a zvyšok platila žalovaná, vrátane sponzorského daru vo výške 1.660 eur. Súd mal ďalej zisťovať, či si žalovaná uplatnila uvedenú sumu od žalobkyne, keďže táto jej sľúbila, že jej všetko preplatí. Nech žalovaná vysvetlí, ako mohla uzavrieť zmluvu s Domovom dôchodcov v O., keď vedela, že dôchodok žalobkyne nepostačuje na platenie zariadenia. Prečo po určitom čase prestala doplácať za pobyt v zariadení, keď sa na to v zmluve zaviazala, či je evidovaný nedoplatok voči žalovanej (žalobkyni) v zariadení v O., kto ho bude platiť. Keďže žalobkyňa namieta, že by žalovaná spolu s manželom disponovali príjmami, ktoré by im umožňovali platiť za pobyt v O. (vrátane sponzorského daru), odvolací súd uložil súdu prvého stupňa zamerať dokazovanie aj na preukázanie príjmov žalovanej, na preukázanie skutočností, z akých peňazí chcela platiť za zariadenie v O., prečo klamala, keď uviedla, že nemala dispozičné právo k matkinmu účtu, na ktorý bol poukazovaný dôchodok, ale na tomto účte boli uložené aj peniaze z predaja bytu a zisťovať od žalovanej aj ďalšie skutočnosti potrebné pre prijatie záveru vo veci.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, žalovanej, výsluchom svedkov P. O., B. C., B. F. B., T. F., V. C., T. Q., T. F., T. B.H., V. O., F. V. C., Z. F., oboznámením sa s listinnými dokladmi, a to najmä: výpisom z účtu žalobkyne v X. B. T.Q.. Č. Ú. XXXXXXXX, výzvou na vydanie sumy 58.800 eur - advokátska výzva zo dňa 3.7.2012, potvrdením Q. X. zo dňa 26.6.2012, potvrdením Zariadenia sociálnych služieb O., Z. H. O. zo dňa 22.6.2012, listom žalovanej adresovanej žalobkyni zo dňa 10.5.2011, písomnou žiadosťou zo dňa 19.4.2011, listom žalobkyne zo dňa 21.4.2011, prehlásením žalobkyne zo dňa 1.7.2008, potvrdením Zariadenia sociálnych služieb O., Z.H. zo dňa 22.10.2012, Darovacou zmluvou zo dňa 8.10.2010, Zmluvou č. 20/DD/2010 o poskytovaní sociálnej služby, dohodou o platbe do DD O. V. O. zo dňa 8.10.2010, sťažnosťou na postup policajtov zo dňa 24.9.2008, listom zo dňa 23.5.2008, listom zo dňa 6.11.2007, listom L. O. zo dňa 10.12.2007, prehlásením zo dňa 8.1.2007, listom F. B. adresovaného žalobkyni zo dňa 26.11.2008, listom podpísaným A. A., napísanom na počítači, bez uvedenia dátumu, správou X. B., T.Q. zo dňa 6.4.2013, výpisom z účtu žalobkyne v X. B. T.Q.. Č. Ú. XXXXXXXX za obdobie od 1.1.2009 do 5.3.2012, lekárskou správou F. A. X. zo dňa 11.4.2013, rozhodnutím o úhrade za poskytnutú starostlivosť v zariadení sociálnych služieb Domova dôchodcov v K. zo dňa 11.10.2007, Zmluvou o poskytovaní sociálnej služby zo dňa 25.6.2009, potvrdením Zariadenia pre seniorov v K. zo dňa 29.10.2012, vyjadrením Zariadenia pre seniorov v K. zo dňa 18.4.2013, správou Zariadenia pre seniorov v K. zo dňa 24.10.2008, listom B. C. adresovaným žalovanej zo dňa 12.6.2008, potvrdením OO PZ v Trnave zo dňa 3.11.2008, vyjadrením X. Z. F. zo dňa 14.12.2009, vyjadrením X. Z. F. I.o dňa 29.9.2010, listom Zariadenia pre seniorov v K. zo dňa 28.9.2010, prehľadom úhrad za sociálne služby v zariadení O. Z. H., ku dňu 22.3.2010, listom F. B. zo dňa 16.12.2008 adresovaným žalobkyni, listom F. B. zo dňa 8.1.2009 adresovaným žalobkyni, listom F. B. zo dňa 2.3.2009 adresovaným žalobkyni, listom B. C. zo dňa 18.12.2007, výzvou na vydanie peňazí advokátky P. T. Č. zo dňa 29.4.2008, odpoveďou B. C. zo dňa 5.5.2008, listom B. C. zo dňa 8.7.2008 adresovanom žalovanej, oznámením O. Z.H. zo dňa 10.6.2013, lekárskou správou F. F. G. zo dňa 16.8.2007, lustráciami v Q. X., správou Q. X., pobočka K. zo dňa 12.12.2014, oznámením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 16.12.2014, správou Daňového úradu Trnava zo dňa 16.12.2014, daňovým priznaním žalovanej k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2012, za rok 2011, za rok 2010, za rok 2009 a za rok 2008, listom žalobkyne zo dňa 21.4.2011, potvrdením F. G. Q. V. B. zo dňa 3.2.2015, výpisom z LV. č. XXXX pre kat. úz. Š. B., listinnými dokladmi zaslanými Katastrálnym odborom Okresného úradu Banská Š., lekárskou správou F. A. X. zo dňa 26.2.2015, potvrdenkami Domova dôchodcov, K. V. X, K. o vykonaných úhradách, správou O. Z. H. zo dňa 24.3.2015, listom žalovanej Oznam zo dňa 5.11.2013, listom žalovanej Výpoveď zmluvy č. 20/DD/2010 zo dňa 25.9.2013, listom žalovanej Žiadosť zo dňa 16.5.2013, Odpoveďou zo dňa 14.5.2013, výpismi pohybov na účte žalobkyne ohľadom sociálnych služieb v zariadení O. Z. H. ku dňu 31.5.2015, potvrdením O. Z. H. zo dňa 10.4.2015, Zmluvou o debetnej platobnej karte zo dňa 3.12.2008, lekárskou správou F. A. X. zo dňa 10.4.2015 a zo dňa 27.4.2015, lekárskou správou psychiatričky F. V. E., zo dňa 24.4.2015, kópiou občianskeho preukazu žalobkyne, ďalej obsahom pripojených spisov sp. zn. 17C/237/2009, ČVS: OPR-793/OEK-TT-2008 a ČVS: ORP-1243/OVK-TT-11Kh, ako aj s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobkyňa v konaní uviedla, že žalovanú, svoju dcéru, žiada zaviazat' na vydanie sumy 58.800 eur, ktorá suma je cenou za predaj 3-izbového bytu žalobkyne na B. XX V. K.. Peniaze z predaja bytu mala žalobkyňa uložené v banke. Následne jej žalovaná povedala, aby si peniaze z banky vybrala, že

jej ich bude spravovať. Žalobkyňa z banky vybrala predmetnú sumu a peniaze v hotovosti odovzdala žalovanej, v byte žalovanej, kde bol prítomný aj jej manžel P. O.. Žalobkyňa mala peniaze v hotovosti pripravené v kabelke. Za prítomnosti žalovanej a jej manžela vložila tieto peniaze aj s kabelkou do šuflíka v skrini do obývacej steny. Nerobili so žalovanou žiadnu zmluvu, nič si nepodpisovali. Žalovaná povedala, že ak bude žalobkyňa potrebovať, peniaze jej vždy dá, všetko bude zabezpečovať z týchto peňazí. Žalobkyňa žalovanej dôverovala jej, preto jej peniaze dala. Žalovaná jej povedala, že aby o peniaze v banke neprišla, tak jej ich bude spravovať, čomu žalobkyňa uverila. Žalobkyňa na Vianoce povedala žalovanej, aby kúpila z týchto peňazí darček pre pravnuka, ktorý mohol mať vtedy 16-17 rokov. Žalovaná vtedy kúpila svojmu vnukovi notebook. Žalovaná žalobkyňi platila do určitého obdobia úhradu v zariadení kde žalobkyňa žije, nevie presne dokedy, teraz to platí už druhá dcéra B.. Žalobkyňa žalovanej povedala, že peniaze si chce od nej zobrať a uložiť si ich na knižku. Žalovaná jej doteraz tieto peniaze nedala. Žalovaná za žalobkyňou nechodí do zariadenia, kde žalobkyňa žije už dlhšiu dobu. Žalobkyňa bola žalovanú žiadať o vrátenie peňazí v jej byte, bol prítomný aj manžel žalovanej. Potom, čo žalobkyňa predala svoj byt, najprv bývala asi rok v domove dôchodcov v K., potom bývala určitú dobu u žalovanej a neskôr jej žalovaná vybavila pobyt v terajšom zariadení v O.. V čase, keď žalobkyňa vybrala peniaze z banky, bývala u žalovanej. Žalobkyňa do X. B. V. K. išla vybrať peniaze s manželom žalovanej. Keď si išla pýtať peniaze od žalovanej, viezla ju k nej z O. dcéra B. a bola pri tom keď si peniaze od žalovanej pýtala. Žalobkyňa tvrdila, že v byte žalovanej pokiaľ tam bývala, bola zamknutá, kým neprišiel niekto z rodiny. Manžel žalovanej jej vždy prišiel dať obed, odišiel do práce, do 18.00 hod. potom bola v byte sama, kým prišiel manžel žalovanej z práce. Pokiaľ ide o trestné oznámenie zo dňa 24.9.2008, vo veci nebolo začaté trestné stíhanie, keďže žalobkyňa pri konfrontácii uviedla, že súhlasí s tým, aby finančné prostriedky naďalej spravovala vnučka F. B.. Peniaze z predaja bytu dala F. B., lebo chcela, aby jej peniaze spravovala. Peniaze z predaja chcela rozdeliť. Vnučka F. má teraz už opätovne jej plnú dôveru. Predmetné peniaze potom vybrala z banky, prišla s nimi k žalovanej, jej manžel ju viezol na svojom aute. Keď prišla s peniazmi do bytu žalovanej, povedala jej, že tu sú peniaze v kabelke, bola to kabelka, ktorá bola nejako ozdobená, peniaze dala do zásuvky v sekretári. Ona osobne tieto peniaze chytila a vložila do tejto zásuvky v sekretári. Naposledy bola u pani C., keď ju tam viezla žalovaná. Rozprávala sa s pani C. H. tom, že jej žalovaná zobrala peniaze.

Žalobkyňa uviedla, že peniaze zverila vnučke F. B., pretože chcela, aby jej peniaze spravovala, čo bolo v konaní preukázané svedeckou výpoveďou F. B., čestným vyhlásením navrhovateľky zo dňa 19.10.2007, ako aj pripojeným spisom ORPZ v Trnave ČVS:ORP-793/OEK-TT-2008Ls, najmä vykonanou konfrontáciou medzi žalobkyňou a svedkyňou, ako aj spisom tunajšieho súdu č. k. 17C/237/2009. Z pripojených spisov vyplýva, že kúpna cena z predaja bytu vo výške 1.820.000 Sk, t. j. 60.412,93 eura, bola vložená na účet žalobkyne vedený v R. B. Q., T.. s., pričom časť týchto peňazí vo výške 10.000 Sk a 40.000 Sk bola vybratá a spotrebovaná žalobkyňou (nákup osobných vecí do domova dôchodcov K. a p.) a suma vo výške 1.770.000 Sk bola vložená navrhovateľkou na účet F. B. a následne z dôvodu vyššieho úročenia bola prevedená na účet F. B. V. R. B. Q., T. Q., Č.. Ú..: XXXXXXXXXXX/XXXX. Tieto peniaze žalobkyňa zverila vnučke F. B. preto, aby jej peniaze spravovala, o čom svedčí čestné prehlásenie zo dňa 19.10.2007, aby neboli spory kvôli peniazom medzi dvomi dcérami. Potom, čo navrhovateľka predala byt, odišla do Domova dôchodcov na K.. V. V. K., v ktorom zariadení bola od 9. 10. 2007. Dôchodok, ktorý bol navrhovateľke vyplácaný postačoval v plnom rozsahu na úhradu pobytu v tomto domove a tiež na krytie jej bežných potrieb. Navrhovateľka sa v domove od januára 2008 do decembra 2009 prevažne nezdržovala a od januára 2009 do septembra 2010 sa v tomto zariadení nezdržovala vôbec, ale bola u L. O.. Už koncom roka 2007 sa začala odporkyňa domáhať peňazí z predaja bytu „ako dedičstva po mame.“ V liste zo dňa 10.12.2007 žiada svoju sestru B. C., aby jej dala polovičku celého majetku navrhovateľky a vyčíta jej, že ju okradla o dedičstvo. Na tento list reagovala B. C. listom zo dňa 18.12.2007, v ktorom uviedla, že ich matka ešte žije, môže s majetkom nakladať ako uzná za vhodné a o dedičstve sa môžu baviť až po jej smrti. Následne žalovaná ponúkla žalobkyňi, aby išla bývať k nej. Žalobkyňa sa nikdy nesťažovala na služby v domove dôchodcov. Zariadenie neevidovalo žiadnu sťažnosť od žalobkyne, ktorá bola bezproblémová, so spolubývajúcimi si vychádzala. K žalovanej žalobkyňa išla preto, lebo dcéra jej povedala, že ak bude chcieť, kedykoľvek sa bude môcť do domova vrátiť. Mesačné úhrady za sociálne služby naďalej platil pán Holub manžel žalovanej. Dôvodom odchodu z domova dôchodcov bola ponuka zo strany žalovanej a nie nespokojnosť žalobkyne s týmto zariadením. Na skutočnosť, že žalovaná zobrala žalobkyňu z domova dôchodcov v K. reagovala B. C. listami zo dňa 12.6.2008, v ktorých vyzýva žalovanú, aby vyrovnala domovu nedoplatok za mesiac jún 2008. V júni 2008 podala žalobkyňa trestné oznámenie, ktoré koncipovala žalovaná. Žalobkyňa žalovanej vždy podpísala, čo žalovaná chcela. V konfrontácii so svojou vnučkou žalobkyňa

uviedla, že chce, aby jej peniaze spravovala vnučka. Keďže trestné konanie vedené na ORPZ v Trnave ČVS:ORP-793/OEK-TT-2008Ls bolo zastavené, pretože sa nestal skutok, pre ktorý bolo vedené trestné stíhanie, naviedla žalovaná žalobkyňu na podanie civilnej žaloby č. k. 17C237/2009 proti F. B. o vydanie peňazí. Okresný súd v Trnave rozsudkom sp. zn. 17C/237/2009 zo dňa 29.6.2010 zaviazal F. B., aby navrhovateľke vydala sumu 58.753,24 eur, avšak rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože F. B. dobrovoľne sumu 58.753,24 eur vložila na účet navrhovateľky v hotovosti dňa 15.6.2010 a pre späťvzatie návrhu odvolací súd konanie zastavil. Žalobkyňa vo svojej výpovedi presne popísala, že potom, ako jej F. B. vložila dňa 15.6.2010 na jej účet sumu 58.753,24 eur rozhodla sa tieto peniaze vybrať. Na výber týchto peňazí ju presvedčila žalovaná. Žalobkyňa nemala žiaden dôvod, aby peniaze vybrala, nepotrebovala ich súrne na konkrétny účel. Žalovaná žalobkyňu presvedčila, že takto bude mať peniaze po ruke. Vo svojej výpovedi žalobkyňa opakovane popísala, že peniaze z banky vybrala, pričom uviedla, že do banky ju viezol zať P. O.. V banke vybrala dňa 15. 7. 2010 sumu 58.800 eur, ktorú vložila do taštičky, ktorá bola zdobená. Popísala, čo urobila po príchode domov do bytu žalovanej, ktorá bola v byte, ako odovzdala peniaze žalovanej a taktiež, že peniaze boli uložené do zásuvky v sekretári. To, že navrhovateľka dňa 15.7.2010 vybrala sumu 58.800 eur v hotovosti zo svojho účtu vyplýva z výpisu z tohto účtu. To že v tejto dobe bývala žalobkyňa len u odporkyne, vyplýva z potvrdenia domova dôchodcov v K.. Hoci pri odovzdaní peňazí boli prítomní len žalobkyňa, žalovaná a jej manžel, ktorí uvedenú skutočnosť popierajú, tvrdenie žalobkyne nepriamo preukazujú svedecké výpovede 2 svedkov. Svedkyňa V. C. jednoznačne vo svojej výpovedi potvrdila, že žalobkyňa jej povedala, že sa súdila s vnučkou o peniaze, že táto jej peniaze poslala na jej účet a že ona tieto peniaze vybrala a dala ich L.. Táto svedkyňa vypovedala, že sama odporkyňa sa jej zdôverila, že „teta V., ja som myslela, že to bude taká väčšia kôpka a to bola taká malá kôpka peňazí“. Žalovaná sa pred svedkyňou vyjadrila, že sa bude o žalobkyňu starať a bude ju mať pri sebe a bude spravovať peniaze do smrti. Keď svedkyňa vyzvala žalovanú, aby žalobkyňu vrátila peniaze, táto jej zložila telefón. Keď v krátkom čase potom viezla žalovaná žalobkyňu do domova, nechcela povedať svedkyňi, kam konkrétne žalobkyňu vezie, na jej otázku odpovedala len „inkognito, inkognito.“ Z výpovede svedkyne F. B. vyplýva, že táto bola poverená, aby žalobkyňi peniaze spravovala, avšak potom ako si ju žalovaná vzala k sebe, začali chodiť listy, aby vrátila peniaze, chcela sa so žalobkyňou porozprávať, keď zazvonila u žalovanej v byte nikto neotváral. Volala aj políciu dňa 3.11.2008. Následne žalobkyňu našla až v domove O. V. O. a navštevuje ju. So žalobkyňou išla za žalovanou do obchodu na Š. R. V. K., kde pracuje, aby jej vydala peniaze. Žalovaná najprv povedala, že nemá peniaze a následne vyhlásila, „že si musí zrátať“ všetky náklady spojené s pobytom starej matky u nich a dohodli sa, že peniaze vráti nasledujúci pondelok, následne už žalovaná telefóny nezdvihala a keď svedkyňa išla za ňou do obchodu povedala, že žiadne peniaze nedá. Žalobkyňa uviedla, že dva mesiace potom, čo peniaze odovzdala žalovanej odišla do domova O. V. O., peniaze so sebou nevzala, pretože by ich nemala kde mať, žalovaná za ňou istý čas chodila, potom, čo sa žalobkyňa začala zaujímať o peniaze, prestala ju navštevovať. Výpoveď žalovanej, že žalobkyňu prijala do svojej domácnosti na jej žiadosť, pretože sa jej v domove dôchodcov nepáčilo, že žalobkyňa chcela ísť do domova dôchodcov v O., že nemohla disponovať s účtom žalobkyne v banke, že nemá vedomosť o tom, že žalobkyňa vybrala zo svojho účtu žalovanú sumu je podľa žalobkyne nepravdivá. Z potvrdenia X. B., T..Q.. vyplýva, že žalobkyňa mala zriadený v tejto banke osobný účet č. 16113675/6500, pričom spoludisponentom bola do 5.3.2012 aj odporkyňa. Mesačné výpisy chodili žalobkyňi na adresu žalovanej, a to aj potom, čo bola umiestnená v zariadení O. V. O.. Z potvrdenia banky vyplýva, že dňa 13.7.2010 teda dva dni pred výberom žalovanej sumy bol zriadený trvalý príkaz žalobkyňou na 340 eur v prospech účtu 10049385/6500 s účinnosťou od 22.7.2010, ako aj skutočnosť, že k účtu boli zriadené platobné karty na meno žalobkyne. Žalovaná teda klamala, ak tvrdila, že nemá dispozičné právo k účtu žalobkyne a taktiež musela poznať stav tohto účtu, pretože na jej adresu boli doručované výpisy z banky. Žalovaná nehovorí pravdu, ak tvrdí, že z domova dôchodcov v K. žalobkyňa odišla preto, že sa jej tam nepáčilo. Žalovaná sama pri svojom výsluchu dňa 29.10.2008 na polícii uviedla, že ponúkla mame, aby išla bývať k nej, kým sa cela záležitosť s bytom nevybaví. Zo správy z domova dôchodcov K. tiež vyplýva, že žalobkyňa sa nikdy nestážovala na služby v domove dôchodcov. Zariadenie neevidovalo žiadnu sťažnosť od žalobkyne, ktorá bola bezproblémová. Naopak bola to žalovaná a jej manžel, ktorí mali konflikt s týmto zariadením. Platby za pobyt si neplatila žalobkyňa sama, ale ich za žalovanú uhradil osobne P. O.. Zariadenie malo problém skontaktovať sa so žalobkyňou, potom, čo si ju žalovaná vzala k sebe. V zariadení vždy aj v prítomnosti pani Košíkovej komunikoval len pán O. alebo pani O.. Sťažnosť na predmetné zariadenie a problémy s ním mala samotná žalovaná a nie žalobkyňa, a to až potom, čo si žalobkyňu vzala k sebe na byt. Poverená pracovníčka domova nikdy nehovorila priamo so žalobkyňou, mala problém sa s ňou skontaktovať a všetko za ňu riešila žalovaná alebo jej manžel. Zo zmluvy č. 20/DD/2010 zo dňa 8.10.2010 o poskytovaní sociálnej služby v zariadení pre seniorov uzavretej medzi

O., Z. H., žalobkyňou a žalovanou vyplýva, že dňom 11.10.2010 sa zaväzuje poskytovateľ sociálnej služby poskytovať sociálnu službu v zariadení pre seniorov O. O. za cenu 461,10 eur mesačne, z ktorej sumy 346,20 eur zaplatí prijímateľ sociálnej služby a príbuzný zaplatí časť úhrady vo výške 114,90 eur. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Zo zmluvy nevyplývajú skutočnosti uvedené žalovanou, že ako sa bude zvyšovať dôchodok prijímateľa, tak sa bude postupne znižovať doplatok príbuzného ani to, že tento doplatok bude platiť žalovaná iba do určitej doby a potom si to už bude platiť žalobkyňa sama. Z prehľadu platieb zariadenia O. vyplýva, že žalovaná má nedoplatok ku dňu 31.3.2013 vo výške 319,77 eur. Manžel žalovanej uviedol, že nevie o tom, že žalobkyňa zverila finančnú hotovosť jeho manželke, nikdy ju neviezol do banky. Potvrdil výpoveď žalovanej, že prišla bývať k mm, pretože sa jej v domove dôchodcov nepáči. Tvrdil, že platby v domove dôchodcov v Trnave si platila žalobkyňa sama. Potvrdil, že asi 8 krát viezol žalobkyňu do Tatier, pretože tam mala kamarátku. Výpoveď tohto svedka je účelová a nie je dôveryhodná, pretože je manželom žalovanej a jeho tvrdenia odporujú listinným dôkazom. Domov dôchodcov uvádza, že platby platil priamo tento svedok ako aj ďalšie okolnosti, za ktorých žalobkyňa opustila domov dôchodcov v K.. Svedkyňa T. Q. nevy povedala o otázke zverenia peňazí, bola vypočutá len na okolnosť, že žalobkyňu stretala spätne asi 7 rokov, pričom jej výpoveď je irelevantná, pretože pred siedmimi rokmi bývala žalobkyňa sama v byte na B. R. až do roku 2007. Navyše táto svedkyňa bola ovplyvňovaná žalovanou, keď jej žalovaná pred pojednávaním hovorila, na akú okolnosť má byť vypočutá. Svedkyňa T. F. sa taktiež rozprávala so žalovanou o predmetnom konaní, aby išla svedčiť že videla žalobkyňu chodiť po ulici. Svedkyňa T. B. nevy povedala k veci samotnej, vedela, na akú okolnosť má byť vypočutá. Žalobkyňa potvrdila, že sa so svedkyňou stretla na ulici, pred obchodom alebo na cintoríne a že sa rozprávali len o bežných veciach. Svedok V. O., švagor žalovanej, navštevoval ju v jej byte, tvrdil, že žalobkyňa sa mu nesťažovala a stretávali sa aj na ulici. Svedkyňa B. C. vyslovila názor, že žalovaná si vzala matku k sebe len z dôvodu, aby sa dostala k jej peniazom. Potvrdila, že žalobkyňa jej povedala, že peniaze zostali u žalovanej. Žalobkyňa svedkyňi povedala, že do banky ju viezol manžel žalovanej a popisala okolnosti ako peniaze vyložila v byte žalovanej z kabelky a tieto uložili do zásuvky v obývačke. Na požiadanie žalobkyne bola potom viackrát spolu s ňou žiadať žalovanú, aby vrátila peniaze, ale neúspešne. Potvrdila, že o skutočnosti, že peniaze žalobkyne má žalovaná, sa dozvedela od svedkyne V. C., ktorá sa o tom dozvedela od žalobkyne, ale aj od žalovanej pri návšteve u nich. Svedok T. F. vnuk odporkyne potvrdil, že dostal na Vianoce laptop, avšak nevie, že by bol kupovaný z peňazí prababičky, pretože ho dostal ako dar od starých rodičov. Svedkyňa F. B. vnučka žalobkyne uviedla, že počas pobytu žalobkyne u žalovanej sa k nej nemohla dostať, dokonca aj kyticu k 70. narodeninám jej musela nechať u susedy. K listu, ktorý napísala žalobkyňi dňa 26.11.2008 uviedla, že zámerne napísala text listu v tom zmysle, že peniaze, ktorej jej zverila babka považuje za dar s tým úmyslom, aby toto vysvetlila pani O. a chcela tým zamedziť, aby si pani O. stále pýtala tieto peniaze pre seba, pritom do dnešného dňa opatruje veci žalobkyne. Svedkyňa tiež poslala žalobkyňi listy, v čase keď bývala u žalovanej, na ktoré nedostala odpoveď. Z ich obsahu je zrejmé, že sa nemôže so žalobkyňou stretnúť, nemôže sa jej ani dovolať ani s ňou osobne hovoriť, píše, že chce dať opraviť pomník, pýta sa či žalobkyňa nepotrebuje peniaze na lieky alebo oblečenie a taktiež nechápe, prečo si drží lôžko v domove dôchodcov v K., keď dlhodobo býva u žalovanej. Svedkyňa F. V.J. C., svatka žalobkyne potvrdila, že žalobkyňa sa jej už v roku 2011 zdôverila, že predala byt a že stále nemá peniaze z predaja bytu, ktoré má jej druhá dcéra L., z toho dôvodu, že jej sľúbila, že sa o ňu bude starať. Taktiež svedkyňa potvrdila, že žalobkyňa si bola peniaze od žalovanej pýtať, ale že ona jej povedala, že peniaze nemá. Žalobkyňa bola utrápená a bezradná, pretože peniaze chcela použiť na pomník a kúpeľnú liečbu. Svedkyňa tiež potvrdila, že žalobkyňa by chcela peniaze rozdeliť. K listom, ktoré boli predložené v konaní žalobkyňa uviedla, že hoci list zo 6.11.2007 písala vlastnou rukou sama žalovaná, píše ho v prvej osobe menom žalobkyne tak, ako by ho písala sama žalobkyňa. V liste vyzýva B. C., aby peniaze, ktoré získala predajom bytu, na ktorý bola poverená, rozdelila na dve časti s tým, že jednu polovicu si má ponechať B. a druhú má okamžite poslať žalovanej na účet jej manžela. List zo dňa 10.12.2007 písala sama žalovaná už vo svojom mene, je adresovaný B. C.. V liste sa žalovaná domáha vydania dedičstva po svojej ešte žijúcej matke. Listy teda nie sú adresované F. B. a vyplýva z nich zrejme snaha žalovanej dostať sa k peniazom z predaja bytu. Na uvedené listy reagovala B. C. tak, že uvedené peniaze zverila žalobkyňa tretej osobe a o dedičstve sa môže so žalovanou baviť až po smrti žalobkyne. Následne boli aj v roku 2008 zasielané výzvy na vrátenie peňazí z predaja bytu, ktoré sú adresované B. C. T. Z. F. B. (ktorá peniaze spravovala na základe poverenia žalobkyne) peniaze majú byť poslané nie na účet žalobkyne, ktorá mala v tom čase zriadený vlastný účet, ale na účet manžela žalovanej. B. vyzvala žalovanú, aby uhradila nedoplatok v domove dôchodcov, tiež žalovaná uviedla, že má podozrenie, že si vzala žalobkyňu k sebe z domova dôchodcov, aby sa dostala k peniazom z predaja jej bytu. Pokiaľ ide tvrdenia žalovanej, že voči F. B. T. B. C. sa viedlo policajné vyšetrovanie,

žalobkyňa poukázala na to, že voči nim nikdy nebolo v tejto súvislosti vznesené obvinenie. Polícia začala vyšetrovanie vo veci, konanie bolo zastavené, pretože je nepochybné, že sa nestal skutok pre ktorý je vedené trestné stíhanie. Predaj bytu sa realizoval so súhlasom žalobkyne, bola prítomná pri jeho vypratávaní, peniaze z predaja bytu zverila na základe písomného poverenia vnučke F. B. a chcela, aby jej táto peniaze naďalej spravovala. F. B. svedomito spravovala peniaze svojej babky, mala na to poverenie spísané u notára, ktorého spísanie vnučka sama iniciovala, majetok žalobkyne sa zväčšil, pretože peniaze boli úročené. Znalec pri posúdení zdravotného stavu žalobkyne uviedol, že žalobkyňa bola vtedy orientovaná a netrpela žiadnou osobnostnou patológiou. V tejto dobe však bola žalobkyňa ubytovaná u žalovanej a bola jednoznačne pod jej vplyvom a konala tak, ako žalovaná rozhodla. Teda listy písané jej menom, písala sama žalovaná, žalobkyňa tieto listiny len podpisovala. Žalobkyňa bola odkázaná na svoju dcéru, dôverovala jej, bývala u nej. Zo spisu 17C/237/2009 vyplýva, že o odvolaní splnomocnenia sa F. B. dozvedela až potom, čo jej bola doručená žaloba, snažila sa so žalobkyňou stretnúť osobne a vec vyriešiť mimosúdne, čo jej nebolo umožnené. Žalobkyňa zdôrazňovala, že potom čo vybrala finančnú hotovosť zo svojho účtu, túto odovzdala žalovanej v jej byte s tým, aby v prípade potreby mala tieto peniaze k dispozícii, pretože v tom čase sa domnievala, že sa o ňu žalovaná bude skutočne starať. Keď bola následne umiestnená v zariadení O., požiadala žalovanú, aby jej peniaze vydala. Policajné vyšetrovanie potvrdzuje, že svedkyne hovoria na rozdiel od žalovanej pravdu v tom, že žalobkyňa peniaze zverila vnučke na základe písomného splnomocnenia a táto ich aj riadne spravovala. Naopak z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-1243/1-OVK-TT-2011Kh v ktorom konaní sa žalobkyňa domáhala peňazí od žalovanej, vyplýva, že uznesením zo dňa 29.6.2012 polícia prerušila trestné stíhanie, lebo sa nepodarilo zistiť skutočnosti, oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe, čiže nie preto, ako tvrdila žalovaná, že by nebolo preukázané, že sa skutok stal. Na druhej strane trestné stíhanie, ktoré žalovaná vyvolala proti F. B. T. B. C. na ORPZ v Trnave ČVS:ORP-793/OEK-TT-2008Ls bolo zastavené pretože, bolo nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý bolo trestné stíhanie začaté. Žalobkyňa teda poukazovala na to, že je jednoznačné, že žalovaná sa už v roku 2007 domáhala vydania peňazí predaja bytu, v roku 2008 ponúkla žalobkyňu, aby išla k nej bývať, žalobkyňa bola v domove spokojná, nikdy sa na pobyt nesťažovala, v období, keď od júla 2008 do 30.9.2010 bývala u žalovanej, táto iniciovala trestné oznámenie aj súdne konanie, s cieľom, aby peniaze z predaja bytu boli poukázané najskôr na účet manžela žalovanej, neskôr na účet žalobkyne, ku ktorému mala žalovaná dispozičné právo, počas celej doby pobytu žalobkyne u žalovanej, platby za sociálnu službu uhradil manžel žalovanej a komunikácia domova dôchodcov priamo so žalobkyňou nebola možná, dôchodok žalobkyne v plnom rozsahu postačoval na pokrytie sociálnych služieb a žalobkyňa mala aj na úhradu svojich osobných potrieb, presne mesiac potom, čo F. B. poukázala zverené peniaze na účet žalobkyne, táto ich v hotovosti vybrala, z výpovede 2 svedkov vyplýva, že sama žalovaná potvrdila, že peniaze jej žalobkyňa odovzdala, 2 mesiace po výbere peňažnej hotovosti je žalobkyňa umiestnená v zariadení O. V. O., pričom na zaplatenie sociálnej služby v tomto zariadení jej vôbec nepostačuje dôchodok, keď na dopltenie rozdielu sa zaviazala žalovaná, ktorá zaplatila aj sponzorský dar, z pripojených účtov z policajného spisu vyplýva, že žalovaná nemala žiadne úspory, zariadenie O. eviduje nedoplatok voči žalovanej. Žalovaná konala tak, aby sa dostala k peniazom žalobkyne, zobrala žalobkyňu k sebe z domova dôchodcov a následne vplývala na svoju matku tak, aby dosiahla uvedený cieľ. Potom, čo sa jej to podarilo po krátkej dobe umiestnila žalobkyňu v Domove v O. hoci jej dôchodok postačoval na úhradu soc. služieb v tomto zariadení, zaviazala sa doplácať rozdiel tomuto zariadeniu a zaplatiť sponzorský dar 50.000 Sk, t. j. 1.660 eur a to všetko z dôvodu, že žalovaná mala peniaze žalobkyne, nemusela ju už mať ubytovanú u seba, zo sumy 58.800 eur mohla doživotne doplácať žalobkyňu doplatok domovu ako aj sponzorský dar. Z výpisu z účtu vedeného v X. B. Č.. Ú.: XXXXXXXX na P. O. vyplýva, že tento mal za obdobie od 1.7.2010 do 31.3.2012 súčet kreditných operácií 25.834,97 eur, príjmy na účte tvorili mesačne starobný dôchodok vo výške 469,60 eur, resp. 485 eur, mzda z MTF cca 400 eur a suma 340 eur, ktorá bola poukazovaná na jeho účet z účtu navrhovateľky. Z tohto účtu platil manžel odporkyne pravidelné mesačné platby a to doplatok Domovu O. vo výšky 461,10 eur, splátku sponzorského daru vo výške 138,32 eur, splácal úver vo výške 300,44 eur (trvalé platby, životné poistenie, poplatky za byt a nájomné) mesačne cca 132 eur. Za obdobie od 1.7. 2010 do 31. 3. 2012 je súčet debetných operácií 25.050,38 eur, v ktorej sume sú zahrnuté aj nákupy kartou. Z rozdielu týchto príjmov a výdavkov vyplýva zostatok 824,31 eur. To znamená, že žalovaná nemala v podstate vlastný príjem na to, aby sa tak veľkoryso zaviazala na zaplatenie doplatku v novom domove, ako aj na zaplatenie sponzorského daru. Urobila tak, preto, lebo v tom čase už mala peniaze od žalobkyne. Žalobkyňa poukazovala tiež na to, že v dňoch 28.12.2010, 13.07.2011 a 23.02.2012 boli vykonané výbery z jej účtu platobnou kartou, a to v Trnave, pričom ona v tom čase bola v O. v zariadení O., sama nevie používať platobnú kartu, táto

jej podľa uzatvorenej zmluvy o vydaní platobnej karty bola zaslaná na adresu B. X, K., teda na adresu žalovanej. Tieto výbery preto robila žalovaná.

Žalobkyňa preto žiadala, aby súd žalobe vyhovel na základe toho, že uzavrela ústne so žalovanou príkaznú zmluvu, podľa ktorej žalovaná ako príkazník sa mala osobne starať o žalobkyňu a spravovať jej finančnú hotovosť. Z dôvodu, že sa žalovaná prestala o žalobkyňu starať a následne ju umiestnila do zariadenia O., požadovala žalobkyňa od žalovanej peňažné prostriedky, ktoré jej zobrala, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia, keďže dôvod, pre ktorý jej tieto peniaze zverila odpadol. Žalobkyňa odišla zo zariadenia Domova dôchodcov v K. na podnet žalovanej, bývala u nej 2,5 roka, táto sa o ňu osobne starala a vyvinula úsilie v tom smere, aby na účet žalobkyne boli vrátené peniaze z predaja bytu. V priebehu mesiaca potom, čo peniaze boli na účet žalobkyne vložené, žalovaná vplývala na žalobkyňu, aby peniaze vybrala a zverila jej ich. V tom istom mesiaci bol zriadený trvalý príkaz, aby sa z účtu žalobkyne poukazovalo 340 eur mesačne v prospech účtu manžela žalovanej so začiatkom splatnosti od 22.7.2010. Žalovaná v konaní klamala, vypovedala nepravdu a rozpory vo svojich výpovediach neodstránila. Jednoznačne najprv tvrdila, že k účtu žalobkyne nemala dispozičné právo a taktiež tvrdila, že nemala vedomosť o tom, že by žalobkyňa vybrala z účtu predmetnú sumu, že nemá vedomosť o tom, kedy žalobkyňa peniaze vybrala z banky. Až pod ťarchou dôkazov zmenila svoju výpoveď a uvádzala, že sa to dozvedela následne z výpisov, ale aj od samotnej žalobkyne. Žalobkyňa bývala u žalovanej 2,5 roka a do zariadenia O. bola umiestnená potom, čo žalobkyňa vybrala predmetnú sumu zo svojho účtu a zverila ju žalovanej. Žalovaná umiestnila žalobkyňu do zariadenia O. hoci vedela, že dôchodok žalobkyne nebude postačovať na úhradu pobytu žalobkyne v tomto zariadení, zaviazala sa, že zaplatí tomuto zariadeniu sponzorský dar a že bude pravidelne mesačne uhrádzať za žalobkyňu doplatok za pobyt v tomto zariadení vo výške 114 eur. Vzhľadom na svoju finančnú situáciu to mohla žalovaná urobiť len preto, že mala k dispozícii peniaze žalobkyne. Žalovaná pôvodne tvrdila, že obe tieto platby zaplatila ona zo svojich vlastných peňazí, pretože matka nechcela vybrať peniaze z banky a že jej matka doteraz tieto peniaze nevrátila, hoci jej sľúbila, že jej to vyúčtuje. Následne svoju výpoveď zmenila, tvrdila, že jej nerobilo problém doplácať zariadeniu O., a to aj napriek tomu, že v tom čase boli úverovo zaťaženi, pretože v ich rodine sa nepije a nefajčí. Žalovaná sa však snažila vypovedať zmluvu s týmto zariadením pre nedostatok fin. prostriedkov, čo je nelogické, keď jej fin. situácia v čase, keď chcela zmluvu vypovedať bola určite lepšia ako v čase, keď túto zmluvu v 10/2010 uzatvárala. Žalovaná v tomto rozhodnom období podľa daň. priznania nemala žiadny príjem, dokonca vykazovala stratu v takej výške, že si nemohla uplatniť zníženie základu dane na daňovníka podľa zákona o dani z príjmov. Žalovaná uviedla, že nemala žiadny iný príjem, nemala žiadny iný účet, len podnikateľský, preto jediným príjmom do rodiny bol príjem jej manžela. V r. 2010 bol na účet manžela žalovanej posielaný starobný dôchodok a mzda, v priemere v čistom za rok 2010 v sume 855,28 eura, pričom podľa výpisu z účtu manžela žalovanej pravidelné mesačné výdavky v tomto období predstavovali 683 eur, bola to splátka sponzorského daru, doplatok v O., splátka úveru, osobné poistenie, nájomné nebyt. priestoru, kúrenie, TV, fond opráv a trvalá platba vo výške 9 eur. Rozdiel, ktorý zostával bol 172 eur mesačne, avšak v uvedenom období teda za 10/2010 - 12/2010, boli vykonané nákupy v metre vo výške 702 eur, čo je v prepočte na mesiac 234 eur, čo už presahuje príjem žalovanej. V týchto výdavkoch nie sú zahrnuté výdavky na pohonné hmoty, ošatenie, stravu a iné bežné výdavky. Z kolaudačného rozhodnutia staveb. úradu Š. B. z 5.10.2011 vyplýva, že bolo skolaudované užívanie rekreačného domu v kat. úz. Š. B.. Je otázka, z čoho a z akých fin. zdrojov postavila žalovaná aj so svojim manželom tento rekreačný dom, keď tvrdí, že okrem príjmu jej manžela nemala žiadny iný príjem a z výpisu účtu jej manžela nevyplývajú položky, ktoré by mohli preukazovať financovanie tejto stavby. Žalovaná sa k svojim majetkovým pomerom odmietla vyjadriť s odôvodnením, že je to jej súkromná záležitosť, tvrdila, že nehnút. boli nadobudnuté v r. 1999, keď ešte žila svokra a že na tejto chatke neprebíhala rekonštrukcia, že sa len udržiavala, avšak z pripojeného kolaudačného rozhodnutia vyplýva, že stavebné povolenie na novostavbu bolo vydané v r. 2002 a že táto stavba bola skolaudovaná až v r. 2011, teda v období, keď žalovaná už mala k dispozícii peňažné prostriedky na jej dokončenie. Rok po podaní žaloby podal manžel žalovanej žalobu o zrušenie BSM za trvania manželstva, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7.2.2013. Bezprostredne po doručení rozsudku Krajského súdu v Trnave v tejto veci, uzatvorila žalovaná dohodu o vyporiadaní zrušeného BSM, v ktorej dohode celý vypríadavaný majetok teda aj nehnuteľnosti v Š.C. B. a byt v K. nadobudol manžel žalovanej bez povinnosti výplaty fin. náhrady žalovanej. Žalovaná sa teda zbavila všetkého majetku, aby pre prípad, že by žalobkyňa bola úspešná, nemohla sa domôcť reálne svojho práva. Z predloženej zmluvy o debetnej karte vyplýva, že tak výpisy z účtu žalobkyne, ako aj platobné karty s PIN-kódmi boli zaslané na korešpondenčnú adresu - adresu trvalého pobytu žalovanej na B. X, K.. Žalobkyňa tvrdí, že platobnú kartu nepoužívala, lebo to nevedela, naviac, druhá platobná karta bola

vydaná 15.12.2011, kedy žalobkyňa u žalovanej nebývala a sama žalovaná tvrdila, že nemala k dispozícii tieto platobné karty, avšak v Trnave boli uskutočňované výbery kartami v období, keď bola žalobkyňa v zariadení O., O.. Výpoveďami dvoch svedkýň bolo preukázané, že samotná žalovaná priznala, že má žalovanú sumu, že jej táto bola zverená, keď z výpovede svedkyne C. vyplýva, že žalovaná uviedla, že to bola malá kôpočka peňazí a taktiež z výpovede svedkyne F. B. vyplýva, že žalovaná uviedla, že vydá peniaze žalobkyni potom, čo si zúčtuje náklady, ktoré s ňou mala. Z celej časovej súvislosti a postupnosti krokov vyplýva premyslené konanie žalovanej dostať sa k peniazom žalobkyne. V čase keď žalovaná uzatvárala zmluvu so zariadením O., mala podstatne vyššie výdavky ako má teraz, resp. ako mala v r. 2014, kedy sa snažila vypovedať túto zmluvu, keď už nemusela splácať úver vo výške 300 eur, ktorý bol splatený v r. 2014 ani sponzorský dar.

Žalovaná v konaní uviedla, že nikdy žiadne peniaze od žalobkyne neprevzala. Žalobkyňa predala svoj byt a bývala u nej približne od roku 2008 do roku 2011, žalovaná od nej nikdy nič nežiadala. Zariaďovala umiestnenie svojej matky v zariadení v O., pretože žalobkyni sa už nepáčilo v domove na K.. V. V. K.. V zariadení v Hlohovci si žalobkyňa platila 346 eur z dôchodku a zvyšok do sumy 461,10 eur doplácala žalovaná. Platilo sa aj sponzorské 50.000,- Sk, t. k. 1.660 eur, ktoré žalovaná zaplatila na splátky z vlastných peňazí, pretože matka nechcela vybrať peniaze z banky, povedala jej, že jej všetko vyúčtuje. Doteraz jej matka peniaze, ktoré za ňu žalovaná zaplatila v O. nevrátila. Žalovaná uviedla, že nevie presnú sumu, ktorú dostala jej matka za byt. Matku v O. navštevovali, čo by mohla potvrdiť jej spolubývajúca a pán J. - riaditeľ zariadenia v O., aj na vrátnici ich videli sedávať spolu s matkou. Naposledy boli za matkou v apríli 2011. Mali vždy dobrý vzťah. Na Vianoce nevedeli matku prehovoriť, aby Vianoce trávila u nich, preto boli za ňou na návšteve. Pokiaľ ide o darovanie vecí zo strany žalobkyne vnukovi žalovanej T. F., tomuto venovali k 18-tim narodeninám notebook, ale kúpili ho za svoje peniaze. Medzi žalobkyňou a žalovanou bolo všetko v poriadku, kým ju nezačala navštevovať jej dcéra B. C. T. V. F. B.. Dôchodok chodil žalobkyni na účet v X. B., dala trvalý príkaz, aby celá suma dôchodku bola poukazovaná z jej účtu na účet manžela žalovanej a z tohto účtu potom išla celá suma vrátane doplatku na účet domova. Žalobkyňa uviedla, že nemohla disponovať s účtom matky v banke, nemala na to právo. Výpisy z účtu žalobkyne chodili na adresu bydliska žalovanej, pretože u nich vtedy bývala. Žalobkyňa uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by žalobkyňa vybrala zo svojho účtu predmetnú sumu, ktorú žaluje v tomto konaní. Nevie o tom, že by ďalšia dcéra žalobkyne B., navštevovala svoju matku u nich v domácnosti. Žalobkyňa nebola v ich byte zamknutá. Chodievala dosť často do X. za kamarátkou V., kam ju oni vždy odviezli. S touto kamarátkou Vierou sa aj rozprávali, boli u nej aj na káve, chvíľu sa u nej zdržali. Žalobkyňa bola zavezená ku svojej kamarátke do X. aj v roku 2010 cez leto, predtým, než odišla do zariadenia O.. V X. B. bola asi 8-krát, bola tam viac dní, aj tam prespala. Viackrát sa stalo, že žalobkyňa prišla za žalovanou do práce, do obchodu na Štefánikovej ulici v K., v doprovode dcéry B. y a pýtala si tieto peniaze. Žalovaná žalobkyni povedala, aj pred B., že jej peniaze nemá, teda jej ich nemôže vydať. Dcéra B., F. B., bola tiež za žalovanou a chcela, aby žalovaná dala babke peniaze. Žalovaná jej povedala, že žiadne babkine peniaze nemá.

Ďalej žalovaná uviedla, že listy predložené v konaní boli písané alebo diktované žalobkyňou v roku 2007 - 2008 potom, čo F. B. odmietla žalobkyni vrátiť peniaze z predaja bytu, ktoré jej zverila. V r. 2008 bolo na podnet žalobkyne vedené policajné vyšetrovanie, neskôr súdne konanie proti B. C. T. F. B. z dôvodu, že bez vedomia žalobkyne predali jej byt, jej veci si zobrali, alebo vyhodili a peniaze previedli z účtu navrhovateľky na svoj účet, ku ktorému žalobkyňa nemala prístup. Podania žalobkyne z tohto obdobia dokazujú, že peniaze zobrala F. B. proti vôli žalobkyne. Žalovaná preto poukazovala na to, že B. C. T. F. B. nie sú v tomto konaní dôveryhodné svedkyne. F. B. listom zo dňa 26.11.2008 jednoznačne preukázala svoj úmysel, nechať si peniaze pre seba, keď píše, že ona peniaze žalobkyni nespravuje, žalobkyňa jej ich dala, sú to jej peniaze. Pôvodne chcela žalobkyňa v tom čase peniaze rozdeliť medzi obe dcéry, ale F. B. sa rozhodla, že všetky peniaze patria jej, pod ťarchou dôkazov však musela peniaze vrátiť. B. C. T. F. B. teraz ako svedkyne obviňujú žalovanú z toho, čoho sa samé už raz preukázateľne dopustili. Žalovaná sa po prehlásení žalobkyne z 8.1.2007 právom pýtala, kde sú mamine peniaze a polovicu, v súlade s prehlásením matky, si pýtala. Z listu zo dňa 6.11.2007 vyplýva, že žalobkyňa, ktorej podpis je pod textom, žiada B. C., aby polovicu peňazí, ktorých sa zmocnili s F.. B. poslala žalovanej. Podľa žalovanej platí všeobecná zásada, že na rodinnom majetku sa majú podieľať súrodenci rovnakým dielom. Z listu zo dňa 10.12.2007, písaného žalovanou vyplýva, že B.. C. T. F.. B. ignorovali žiadosť žalobkyne o vrátenie majetku a aby mohli žalobkyňu ovplyvňovať, zakázali prístup dcéry L. Holubovej k nej. Z listu zo dňa 23.5.2008 písaného žalobkyňou vyplýva, že táto vyčíta B. C., že tým, že spolu s F.. B. jej zobrali všetky peniaze a cenné veci, zneužila jej dôveru. V tomto liste žalobkyňa uviedla, že chce

B.. C. vydediť, čo mohlo u nej vyvolať obavy, že sa to skutočne stane a to mohlo ovplyvniť rozhodnutie B.. C. T. F. B. znovu sa dostať k peniazom žalobkyne s poučením z prvého nevydareného pokusu. Na rozdiel od vyšetrovania vedeného proti F. B., ktorá musela pod tlakom peniaze vrátiť, bolo vyšetrovanie proti žalovanej zastavené z dôvodu, pretože sa nepreukázalo, že by sa skutok stal.

Žalovaná ďalej uviedla, že neponúkala matke ubytovanie, ale na žiadosť žalobkyne ju prijali do ich domácnosti, pretože sa jej v domove dôchodcov nepáčiilo. V období, keď žalobkyňa bývala u nich, platila si naďalej domov dôchodcov v sume asi 400 eur mesačne. Žalobkyňa sa sama odhlásila z domova dôchodcov v K., žalovaná tam s ňou bola osobne. Keď žalobkyňa bývala u žalovanej, chodil jej dôchodok do X. B. V. K.ve, mala dôchodok 340 eur, ktorý sa každý rok zvyšoval. V K. sa v domove dôchodcov platilo menej, dôchodok žalobkyne postačoval na úhradu platieb do tohto domova. Žalobkyňa sa nepáčiilo v domove dôchodcov v K., tvrdila, že nebude u žalovanej natrvalo, ale že chce ísť do iného domova. Preto sa potom prihlásila do Domova dôchodcov v O.. Tento vybavovali spoločne žalobkyňa so žalovanou, platby do Domova dôchodcov v O. boli 460 eur mesačne. V O. nepostačoval matke dôchodok na úhradu nákladov. Žalovaná uhrádzala rozdiel v sume vyše 100 eur mesačne, v zmysle zmluvy s domovom. V zmysle predmetnej zmluvy sa tiež predpokladalo do budúcnosti riešenie tak, že ako sa bude zvyšovať dôchodok žalobkyne, tak sa bude postupne znižovať doplatok žalovanej. Tiež sa so žalobkyňou dohodli, že žalovaná bude tento doplatok platiť iba do určitej doby, potom si už žalobkyňa bude platby platiť sama. Žalovaná uviedla, že nevie o žiadnom svojom nedoplatku domovu. Žalovaná uviedla, že má jednoizbový byt, ktorý je upravený ako dvojizbový, v čase keď tam žili s matkou podnikala, jej manžel je na dôchodku, jeho dôchodok jedo 500 eur mesačne, okrem toho pracuje ako zamestnanec na F.E. G. V. K. ako vrátnik, kde zarába cca. 300 - 400 eur mesačne. Keď niečo žiadala od F. B. T. X. C., vždy to riešila na žiadosť matky. Mama chcela, aby peniaze z predaja bytu boli vrátené na účet manžela žalovanej. Chcela mať účet v X. B., kde jej chodil dôchodok zriadila si potom ešte druhý účet v X. B.. K účtom matky žalovaná nemala žiadne právo, aj zmeny musela robiť matka. Žalovaná uviedla, že s pani C. nikdy nehovorila o peniazoch, nevie čo tým pani C. myslela, keď sa vyjadrila o nejakej kôpke peňazí.

Žalovaná k zistenému skutkovému stavu v konaní uviedla, že bolo preukázané, že žalobkyňa podala trestné oznámenie na vnučku F. B. T. L. B. C. ovú pre krádež peňazí 1.800.000 Sk a v roku 2009 viedla spor pod sp. zn. 17C/237/2009 so svojou vnučkou F. B.. Z pripojeného spisu z výsluchu svedkyne F. N., pracovníčky R. B. v policajnom vyšetrovaní je dokázané, že F. B. sprevádzala žalobkyňu do banky keď si vybrala 1.800.000 Sk. F. B. si tieto peniaze uložila na svoj účet, ku ktorému žalobkyňa nemala dispozičné právo. Keď žalobkyňa žiadala o vrátenie peňazí. F. B. jej listom zo dňa 26.11.2008 odpovedala, že peniaze jej nevráti, lebo sú to jej peniaze. Na základe dôkazov z policajného vyšetrovania a rozsudku Okresného súdu Trnava, musela F. B. peniaze vrátiť. Žalovaná popiera, že by mala v držaní peniaze žalobkyne, žalobkyňa nepredložila v konaní žiaden konkrétny a nespochybniteľný dôkaz o svojich tvrdeniach uvedených v žalobe, nepreukázala, že peniaze sa nachádzajú vo faktickej moci žalovanej. Žalovaná nemala k účtu na ktorom mala žalobkyňa uložené peniaze za byt žiadny prístup ani dispozičné právo, čo preukazujú výpisy z X. B.. Dispozičné právo mala len k účtu, na ktorý chodil žalobkyňa dôchodok. Rozhodujúca okolnosť výber peňazí v banke a prevzatie peňazí žalovanou, je v žalobe opisovaná tak, že žalobkyňa bola peniaze vybrať v banke so zaťom Júliusom Holubom, peniaze vložila do obálky, obálku do kozmetickkej taštičky a túto do kabelky. V byte u odporkyne vybrala obálku s peniazmi vyložila na stôl a žalovaná peniaze odložila do prvej zásuvky v skrini. Túto okolnosť žalobkyňa a svedkovia opisujú diametrálne odlišným spôsobom. Napríklad v oznámení prokuratúre o krádeži finančnej hotovosti z 22.7.2011 žalobkyňa tvrdí, že pre peniaze išla spolu so žalovanou a jej manželom, žalovaná jej peniaze ihneď zobrala vložila do svojej kabelky a doma ich uložila do priehradky. Pri výsluchu na polícii 11.10.2011 žalobkyňa tvrdila, že v banke bola s P. O. a v byte žalovanej sama žalobkyňa dala kabelku s singlárkami v ktorej boli peniaze do vrchnej zásuvky. Vyšetrovateľ pri tomto výsluchu sa žalobkyne opýtal na nezrovnalosti v jej výpovediach, prečo v trestnom oznámení písala, že kabelku s peniazmi dala P. O. a prečo pôvodne tvrdila, že v banke bola s ňou aj žalovaná a pri výsluchu, že tam bol len P. O.. Na otázku vyšetrovateľa či má kabelku pri sebe, žalobkyňa odpovedala že ju má u p. C.. Na výsluchu 14.9.2011 na polícii žalobkyňa vypovedala, že peniaze sú stále v banke ona ich nevybrala, a to ani sama ani s P. O.. V zápisnici z pojednávania z 15.10.2012 v tejto veci, pri vypočúvaní sudkyňou uviedla, že peniaze vybrala z banky sama a s kabelkou ich sama vložila do zásuvky. Trestné stíhanie vo veci krádeže podané žalobkyňou proti žalovanej bolo uznesením z 29.6.2012 orgánmi činnými v tr. konaní prerušené, pretože neboli zistené žiadne skutočnosti oprávňujúce vykonať stíhanie proti určitej osobe. Ďalšie tvrdenie žalobkyne a svedkov B. C. T. F. B. o tom, že žalobkyňa počas takmer dvojročného pobytu u žalovanej bola v byte doslova zamknutá a nemohla z bytu vychádzať, resp. len v sprievode

žalovanej, sa ukázali ako nepravdivé. Svedkovia T. Q., T. F., T. B. T. V. O. dosvedčili, že bývajú v okolí a žalobkyňu vidali bežne vonku samotnú na ulici, v meste i na cintoríne. Žalobkyňa potvrdila, že svedkov pozná a je pravda že sa s nimi stretávala vonku. Žalovaná poukazovala na protirečivosť výpovedí žalobkyne, na to, že si často nevedela spomenúť na dôležité skutočnosti. Žalovaná spochybňovala výpoveď svedkyne V. C., ktorá mala telefonovať pred výsluchom so žalobkyňou a B. C.. Podľa žalovanej výpoveď žalobkyne pri konfrontácii s F. B. na polícii, bola ovplyvnená tlakom sugestívnych otázok. Žalovaná poukazovala na to, že pokiaľ žalobkyňa skutočne prišla o peniaze, nedá sa vylúčiť, že jej ich zobrali osoby, ktoré sa už raz preukázateľne zmocnili peňazí žalobkyne. Žalovaná nakoniec priznala, že dispozičné právo k účtu matky v X. B. mala ešte pred tým, ako prišli peniaze za byt pre žalobkyňu od svedkyne B., bez vôle žalobkyne by sa nedalo toto dispozičné právo zriadiť.

Žalovaná trvala na tom, že žaloba je vykonštruovaná. Žalobkyňa bola u nich dobrovoľne, s jej peniazmi nemá nič spoločné, žalobkyňa si ich vybrala sama, žalovaná sa o tomto výbere dozvedela z výpisu z účtu. Keď sa žalobkyne opýtala, či si vybrala peniaze, povedala, že áno, že to sú jej peniaze a poctivé a že ich má dobre ošetrené. Žalovaná uviedla, že už ďalej po nich nepátrala. To že žalobkyňa išla do domova dôchodcov na jeseň, súvisí s tým, že už koncom jari hľadali domov pre žalobkyňu, riaditeľ im zavolať, že sa uvoľnilo miesto a žalobkyňa môže nastúpiť. Žalobkyňa sama chcela ísť do domova, starostlivosť v O. V. O. je lepšia ako v K., nedá sa porovnať domov dôchodcov v O. Q. K. V. K.. Počas pobytu u nich si žalobkyňa sama platila domov dôchodcov v Trnave, chcela mať istotu ak by sa niečo stalo, aby mala kam ísť. Žalovanej tiež platila za stravu, nechávala si vreckové a zbytok peňazí z dôchodku nechávala žalovanej. Tieto peniaze potom žalovaná spotrebovala napr. na cestu do Tatier za jej kamarátkou, alebo keď žalobkyňa niečo potrebovala, alebo sa z toho zaplatilo sponzorské O. a mesačné platby zariadeniu O.. Mesačne jej žalovaná nechávala sumu okolo 80-100 eur. Žalovaná uviedla, že ona svojej matke neponúkla aby išla bývať k nim, ale žalovaná to chcela sama. V domove v Trnave sa jej nepáčilo, no napriek tomu si počas pobytu u žalovanej platila úhrady do domova, pretože chcela mať istotu, aby sa tam mohla vrátiť, pre prípad, že by ochoreli. Matke ponúkli bývanie do kedy bude chcieť, nikdy im nebola na obtiaž. Bola to vôľa matky, že sa rozhodla platiť za pobyt v zariadení aj počas doby, keď bývala u žalovanej. Výpisy z účtu žalobkyne chodili na adresu žalovanej. Z týchto výpisov sa žalovaná dozvedela, že žalobkyňa urobila uvedený výber. Matky sa na tento výber pýtala, povedala jej, že sú to jej peniaze a má ich dobre ošetrené. Matka sa bála o peniaze, keď boli na účte, preto si ich vybrala, žalovanej povedala, že ich má dobre ošetrené, žalovaná sa nepýtala ako, neriešila, kde ich má. Matke k nim chodila pošta, aj výpisy z účtu, ktoré zakladali, takže z výpisu z účtu za daný mesiac sa žalovaná dozvedela, že žalobkyňa tieto peniaze vybrala. Sestru B. C. žalovaná žiadala, aby jej vydala polovicu peňazí z predaja bytu na žiadosť svojej matky, ktorá chcela, aby žalovaná mala aspoň polovicu z týchto peňazí. Pokiaľ ide o doplatok za sociálne služby v zariadení O., ktorý sa žalovaná zaviazala platiť v sume 114,90 eura, tento chcela platiť z rodinného rozpočtu, pretože manžel žalovanej je zamestnaný a je na dôchodku. Rátala s tým, že mesačná suma, ktorú bude prispievať sa bude postupne znižovať tak, ako sa bude zvyšovať matkin dôchodok. Tento príspevok prestala platiť, pretože je nahnevaná, že sa ocitli na súde, ale v súčasnosti žalovaná nedoplatok uhradila. K účtu matky v X. B. jej matka zriadila dispozičné právo, avšak žalovaná s týmto účtom nikdy nedisponovala. Trvalý príkaz z účtu žalobkyne na zasielanie peňazí na účet manžela žalovanej bol zriadený preto, aby na účet v zariadení O. prišla včas celá platba. O. potom túto platbu rozpisoval medzi žalobkyňu a žalovanú. Žalovaná uviedla, že podniká, avšak vykazuje nulu, má obchod s potravinami v K. Z. R.. K.É.. Jej manžel berie dôchodok už 6 rokov a je pri tom nepretržite zamestnaný. Žalovaná uviedla, že u nich sa nepije, nefajčí, preto nemala problém s výdavkom 114,90 eur pre matku. S matkou si počas jej pobytu u nich vychádzali, matka sama chcela ísť do domova, ale nie do domova v K., chcela, aby sa našiel nejaký iný. Napriek tomu si chcela platiť platby do domova dôchodcov v K., aby sa mala kam vrátiť. Ukončenie vzťahu s domovom dôchodcov v Trnave si bola vybaviť matka, bola si tam zobrať osobné veci. Žalovaná uviedla, že si nepamätá, či ukončenie vzťahu s domovom dôchodcov v K. vybavoval jej manžel. Nový domov dôchodcov pre matku hľadali v telefónnom zozname. Hoci do zariadenia O. žalobkyňa nastúpila až dňa 8.10.2010, trvalý príkaz z účtu matky na účet manžela žalovanej v sume 340 eur bol dňa 13.7.2010 zriadený, pretože to tak chcela žalobkyňa. Sponzorský dar, ktorý žalovaná zaplatila domovu dôchodcov, ako aj platby zariadeniu O. išli z peňazí, ktoré žalovanej predtým dávala žalobkyňa zo svojho dôchodku. Za tú dobu, čo bola žalobkyňa u nich, žalovaná našetrila z jej peňazí sumu 3.000 - 4.000 eur. Žalovanej povedala, že z toho, čo jej z dôchodku nechávala, keď bola u nich sa zaplatí domov dôchodcov aj sponzorské. Hypotekárny úver od Slovenskej sporiteľne a.s. mal manžel žalovanej pre ich súkromné účely, žalovaná odmietla konkretizovať, na aké účely to bolo. Uviedla, že si nepamätá výšku úveru, splátky boli okolo 300 eur. Napriek tomu, že boli úverovo zaťaženi, nerobilo im problém platiť domovu dôchodcov O..

Nehnutelnosť v Štiavnických B. nadobudol manžel žalovanej ešte v roku 1999. Svokra mu na to dala peniaze, je to nehnuteľnosť vedľa nehnuteľnosti rodičov manžela žalovanej. Ide o rekreačnú chatku s pozemkom, ktorá sa stavala ešte keď žila svokra, približne v r. 1999. Túto chatku užívali, občas tam chodievali. Na tejto chatke neprebíhala rozsiahla rekonštrukcia, iba sa udržiavala. Dispozičné právo k účtu v X. B. jej zriadila žalobkyňa, avšak žalovaná ho nikdy nevyužila. Nezaujímalo o to, akým spôsobom boli ošetrované peniaze matky po tom, čo ich vybrala z účtu 15.7.2010, pretože to boli peniaze matky, ktoré mala zrejme ošetrované tak, aby sa k nim nikto nedostal. Žalovaná matke verila, preto nemala obavy, že sa tieto peniaze dostanú do rúk jej sestry a vnučky B., ako sa to už raz stalo, prípadne, že by ich zverila niekomu inému. Nesnažila sa od matky zistiť kde sú tieto peniaze a ako je s nimi naložené, mala za to, že sú v poriadku, matka jej povedala, že jej náklady uhradí. Na otázku súdu, že keď žalovaná vedela, že matka vybrala peniaze 15.7.2010 vo výške 58.800 eur, prečo pri uzatváraní zmluvy s O.. o. dňa 8.10.2010 sa žalovaná zaviazala zaplatiť sponzorský dar a doplatok za služby domovu dôchodcov, žalovaná uviedla, že matka to tak chcela, aby jej žalovaná spočiatku tento príspevok platila a zaplatila aj sponzorský dar, pretože to bolo z peňazí, ktoré jej matka nechávala, keď bola u nich. Tvrdenie žalobkyne o tom, že bola vybrať peniaze s manželom žalovanej a zverila ich žalovanej sa nezakladá na pravde. Na odstránenie rozporu medzi svojimi výpoveďami, keď predtým žalovaná tvrdila, že nemala vedomosť o tom, že matka vybrala zo svojho účtu predmetnú sumu, a neskorším tvrdením, že o výbere peňazí z účtu sa žalovaná dozvedela z výpisu z účtu za daný mesiac, žalovaná uviedla, že nevie prečo to tvrdila, zrejme nerozumela otázke, dozvedela sa to z výpisu z účtu. Žalovaná uviedla, že nevie ako sa v jej písomnom vyjadrení zo dňa 20.9.2012 ocitlo, že nevie, kedy si žalobkyňa peniaze vybrala. Hoci na pojednávaní dňa 15.10.2012 uviedla, že nemá vedomosť o tom, že si žalobkyňa vybrala dňa 15.7.2010 peniaze, žalovaná neskôr uviedla, že o tomto výbere peňazí vedela, keď prišiel výpis z účtu, z ktorého sa dozvedela o výbere peňazí. Nepamätá si prečo tvrdila, že nevedela o výbere peňazí, myslela tým, že nevedela, čo s peniazmi urobila. Keď prišiel výpis, žalovaná videla výber, matky sa pýtala, či si vybrala peniaze a ona povedala, že peniaze vybrala a má ich ošetrované. Nepodnikla nič, aby zistila, kde sa peniaze nachádzajú. Svoje konanie získať polovicu peňažných prostriedkov z predaja bytu v čase pred týmto sporom, teda keď žalobkyňa viedla spor s F. B. a ešte predtým v r. 2007, 2008 a 2009 žalovaná odôvodnila tým, že žalobkyňa chcela, aby si peniaze z predaja bytu rozdelili, tvrdila, že byt drží svoje dve dcéry. Žalobkyňa chcela, aby žalovaná napísala svojej sestre, nech jej pošle polovičku. Listy B. C. písala, pretože to chcela žalobkyňa. Čestné prehlásenie zo dňa 8.1.2007 žalovaná nepísala, hoci je písané na počítači a žalobkyňa nevie písať na počítači, žalovaná uviedla, že nevie kto toto čestné prehlásenie písal, matka jej to takto dala, zrejme si to dala niekomu napísať. Mama chcela, aby polovica peňazí z predaja bytu, bola poslaná žalovanej, a keďže ona nemá súkromný účet, iba podnikateľský účet, žiadala peniaze vyplatiť na manželov účet. Výzvy, ktoré žalovaná písala pod svojím menom a žiadala vyplatiť peniaze na účet svojho manžela písala so súhlasom svojej matky, ktorá najskôr ani nevedela, kde má peniaze, žalovanej povedala, že má napísať B.. Hoci sa matke v domove dôchodcov v K. nepáčilo, v r. 2009 žiadala, aby tam mohla mať zriadený trvalý pobyt. K účtu, na ktorý matke chodil dôchodok, mala zriadené platobné karty, žalobkyňa ich mala v peňaženke. Výbery platobnou kartou realizovala žalobkyňa. Hoci na pojednávaní dňa 15.10.2012 žalovaná uviedla, že sponzorský dar a mesačný doplatok platila z vlastných peňazí, pretože matka nechcela vybrať peniaze z banky, a sľúbila, že žalovanej všetko vyúčtuje žalovaná uviedla, že to myslela tak, že peniaze z dôchodku, ktoré jej matka nechávala boli už žalovanej, preto uviedla, že to platila zo svojich peňazí. Žalovaná si myslela, že peniaze ktoré matka z banky vybrala, si dala zas do banky. Výpoveď zmluvy o poskytovaní sociálnej služby do zariadenia O. zaslala, pretože bola nahnevaná. Žalovaná žiadala doplniť dokazovanie znaleckým dokazovaním na zdravotný stav žalobkyne, ohľadom možnosti jej účasti na pojednávaní. Pokiaľ ide o výber peňažných prostriedkov platobnými kartami z účtu žalobkyne, nemá to súvis s výberom peňazí dňa 15.7.2010 a nie je preukázané, kto tieto peniaze vybral. Žalovaná si je vedomá toho, že je povinná platby zariadeniu O. Z.. H.. uhradiť.

Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Podľa nej vykonané dokazovanie po vrátení veci odvolacím súdom neprinieslo žiadne nové skutočnosti. Dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila sa týkajú len obdobia po výbere peňazí. Žalovaná neklamala, ohľadne dispozičného práva k účtu sa vyjadrila na dvoch pojednávaníach, skutočnosť kedy sa dozvedela o výbere peňazí, vysvetlila dostatočne ešte pred prvým rozsudkom okresného súdu, takisto aj k dispozičnému právu k účtu, resp. k tomu, že si zle vysvetlila otázku súdu sa vyjadrila ešte pred prvým rozsudkom. Žalovaná si splnila a plní záväzok zo zmluvy s O. počas viacerých rokov, aj napriek dočasnému nedoplatku. Žalovaná preukázala, že má dostatočný príjem na to, aby mohla uhrádzať tieto platby. Žalobkyňa má pritom dve dcéry, pričom druhá dcéra B.K. C. sa nijakým spôsobom nepodieľa na financovaní záväzkov žalobkyne, ani na platení liekov, ktoré uhrádza

žalovaná. Príjem žalovanej a jej manžela postačoval a aj postačuje na ich živobytie a zároveň na úhradu platieb do O.. Čo sa týka rekreačného domu, žalobkyňa mala v konaní dostatočný priestor na to, aby sa žalovanaj spýtala, z akých prostriedkov bol tento rekreačný dom postavený. Ohľadne zrušenia BSM a dohody o vyporiadaní BSM žalovaná uviedla, že je podnikateľkou, preto bolo zrušené BSM, dávať to do súvisu so zbavením sa majetku žalovanej, je len konštrukciou žalobkyne. Vyjadrenie žalobkyne, že nepoužívala platobnú kartu, lebo to nevedela je irelevantné. Žalobkyňa má aj druhú dcéru, ktorá mohla platobnú kartu používať, pričom samotné používanie platobnej karty nepreukazuje výber peňazí v inkriminovanom čase. Výpovede svedkyň C. T. B. boli nedôveryhodné, keďže v trestnom a civilnom konaní bolo preukázané, že p. B. peniaze od žalobkyne zobrala a následne ich musela vrátiť, pričom listom zo dňa 16.12.2008 vyhlásila, že peniaze sú jej. Svedkyňa C., ako aj ostatné svedkyne mali informácie len sprostredkovane, pri prevzatí peňazí osobne neboli. Z výpovede troch svedkov, susedov žalovanej jednoznačne vyplynulo, že žalobkyňa chodila z bytu von, bežne sa pohybovala po ulici a nebola zamykaná. Pokiaľ sa žalobkyňa dovoľáva príkaznej zmluvy, nenavrholu zmenu petitu a nie je zrejmé, akú vec mala žalovaná pre žalobkyňu ako príkazník obstaráť. Rozpory vo výpovediach žalobkyne preukazujú, že žalobkyňa nevie, kto peniaze vybral, kto ich kam dal, kto platil za zariadenie v ktorom býva a pod., napr. na pojednávaní dňa 15.10.2012 uviedla, že: „Ja som z banky vybrala peniaze, prišla som do bytu žalovanej, bola tam žalovaná a jej manžel, teraz mi platí úhradu za zariadenie kde žijem druhá dcéra B.K. C..“ V liste žalobkyne adresovanom Okresnej prokuratúre v Trnave s názvom krádež fin. hotovosti zo dňa 22.7.2011 uvádza - išla som s dcérou L. a jej manželom do X. B., dcéra zobrala peniaze a vložila ich do priehradky. V zápisnici o trestnom oznámení dňa 19.9.2011 uvádza, bola som s P. O. V. X., vybrala som peniaze, kabelku som vložila do vrchnej zásuvky, peniaze sú stále v X.. V zápisnici o výsluchu svedka - poškodeného A. A. zo dňa 11.10.2011 na otázku vyšetrovateľa, že dala peniaze do kabelky a túto kabelku do vrchnej zásuvky a či má teraz pri sebe túto kabelku, odpovedala „áno je u pani C.. Z výpovede žalobkyne vyplýva, že si vo svojich výpovediach odporovala. Podľa všetkého nevedela rozlišovať medzi svojimi dcérami a pravdepodobne si ich pletla. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, ako to konštatoval už aj odvolací súd, keď uviedol, že žalobkyňa poukazovala na to, že existuje viacero nepriamych dôkazov. Žalobkyňa teda naďalej produkovala len nepriame dôkazy. Žalovaná od nej peniaze nikdy neprevzala.

Svedok P. O., manžel žalovanej uviedol, že s žalobkyňou mal a má dobrý vzťah, chodili za ňou s manželkou dosť často, od júla 2012 za ňou už nechodia. Nevie nič o tom, že by žalobkyňa, zverila finančnú hotovosť jeho manželke. Nikdy nesprevádzal žalobkyňu na výber peňazí do banky, nezaujímal sa o to, kde má jeho svokra peniaze. Žalobkyňa bývala u nich asi 2,5 roka, nepáčilo sa jej v domove v K., preto išla bývať k nim. Svokra si sama platila úhrady v domove dôchodcov v K., v hotovosti, do pokladne domova, a to aj v období, keď bývala v ich domácnosti, pretože si chcela udržať tento domov. Zo zvyšku peňazí z dôchodku, aj počas pobytu v ich domácnosti si zakupovala nejaké potreby, dovolenky a podobne. On s manželkou jej poskytovali stravovanie a ubytovanie zadarmo. Niekedy im prispela na domácnosť nejakou čiastkou, keď jej to vystalo z dôchodku. Svedok žalobkyňu viezol do Tatier asi 8 krát, mala tam kamarátku. Po Trnave chodila aj sama, bola mobilná, alebo autobusom. V dobe, keď svokra bývala u nich, v čase keď boli so žalovanou v práci, žalobkyňa bola doma sama, mala kľúče od bytu, mohla si otvoriť a odísť kedy potrebovala, nebola v byte zamknutá. Obedy mala pripravené v mikrovlnke, keď bol svedok náhodou doma, obed jej podal. Počas jeho prítomnosti, ju nikto z príbuzných nenavštevoval, nevie, či mala kontakt s druhou dcérou. Uviedol, že vie o tom, že žalobkyňa mala účet v X. B. V. K., nikdy ju do tejto banky neviezol a ani ju neoprevádzal.

Svedkyňa B. C., uviedla, že asi 7 rokov nemá dobrý vzťah so žalovanou, a to kvôli nezhodám pre ich matku. Matka mala 3-izbový byt, ktorý dňa 1.10.2007 predala cez realitnú kanceláriu a za predaj bytu obdržala 1.820.000,- Sk, t. j. 60.412,93 eura, na účet v X.. Pretože matka nechcela, aby kvôli peniazom boli nezhody medzi dcérami, požiadala vnučku F. B., dcéru svedkyne, aby jej peniaze spravovala. Bola spísaná aj plná moc u notára. Vnučka zariadila, že peniaze, ktoré žalobkyňa obdržala, boli prevedené z X. K. L. X. B. K. na osobitný účet. F. B. mohla voľne disponovať s týmito peniazmi na základe plnej moci. Ak žalobkyňa niečo potrebovala, povedala vnučke a tá peniaze vyberala podľa jej želania. Po predaji bytu bola žalobkyňa umiestnená podľa vlastnej vôle do domova dôchodcov v K., Z. R. K.. V. Asi po pol roku, ju začali v domove navštevovať žalovaná s manželom. Žalobkyňa sa potom rozhodla, že bude istý čas bývať u žalovanej. Keď svedkyňa po určitej dobe prišla za matkou do bytu žalovanej, matka jej z druhej strany dverí povedala, že nemôže otvoriť, pretože je tam zamknutá. Neskôr jej už nebolo umožnené byť v styku s matkou, svedkyňa viackrát vyzvala svoju sestru, aby jej umožnila byť s matkou, ona s ňou už potom prestala úplne komunikovať, nezdvíhala jej telefón. Dcéra F. išla do bytu žalovanej aj s

policajtmami, stretnutie jej nebolo umožnené. Svedkyňa uviedla, že podľa nej matka žalovala svoju vnučku o predmetné peniaze z toho dôvodu, že bola na to nahovorená žalovanou, pretože oni chceli hospodáriť s jej peniazmi. Vnučka starej matke peniaze vrátila a žaloba bola vzatá späť. V tom čase bývala matka stále u žalovanej a svedkyňa už potom nemala možnosť s ňou hovoriť. Niekedy na jar v roku 2011 sa náhodne stretla na ulici so sociálnou pracovníčkou z domova dôchodcov v K., Z. R.. K.. V., ktorá jej povedala, že matka je umiestnená v zariadení O. V. O.. Svedkyňa aj s vnučkou boli za žalobkyňou v tomto zariadení, odvtedy si pravidelne brávajú matku na návštevu. Matka povedala, že do zariadenia ju umiestnila žalovaná, pretože v byte bolo tesno. Matka svedkyňu poprosila, že by chcela späť peniaze od žalovanej, ktoré u nej ostali. Išli s matkou v K. Z. Š. R., do predajne, kde pracuje žalovaná. Matka povedala žalovanej, že si ide pre peniaze, ktoré si u nich odložila, žalovaná povedala, že mami poď so mnou do obchodu, spravím Ti kávu. Svedkyňa povedala, aby tam nešla, že ide o záležitosť, ktorá sa týka peňazí medzi ňou a matkou. Matka tam bez svedkyne nechcela ísť, preto odišli. Druhýkrát išli spolu s matkou na Š. L. o predajne odporokyne. Svedkyňa čakala vonku. Keď predajňa zostala prázdna, matka tam vošla, svedkyňa videla, že žalovaná zamkla predajňu, svedkyňa stála pri dverách a počula, že matka hovorí: „Danka prišla som si pre peniaze“. Žalovaná na to povedala, že „aké peniaze, ja tvoje peniaze nemám“. Na to žalovaná otvorila dvere a poslala matku preč. So žalobkyňou tam bola ešte svedkyňa dcéra F., avšak bezúspešne. Matka svedkyne povedala, že keď si peniaze vyberala, do banky ju viezol pán O., manžel žalovanej, peniaze si v jeho doprovide doniesla do ich bytu. Vyložila ich z kabelky, pritom bola prítomná pani O. T. X. O., menovaní otvorili zásuvku v obývačke, kam matka uložila peniaze, tieto peniaze boli vložené v kozmetickej taštičke. Žalobkyňa svedkyne tiež povedala, že žalovaná jej povedala: „dobré, že tam si odložíš peniaze, čo budeš potrebovať, tak sa to z toho uhradí“. Matka bola párkrát u kamarátky v X., keď bývala u pani O.. Viezol ju tam manžel žalovanej a žalovaná. Matka tiež kamarátke do X. telefonovala, svedkyňa počula ako matka povedala tejto svojej kamarátke, že ona peniaze nemá, pani V. C., jej kamarátka, povedala žalobkyne, že aj ona sama telefonovala žalovanej ohľadom predmetných peňazí. Pani V. doporučila, aby si pani O. nechala 500.000,- Sk a 500.000,- Sk aby dala B., zvyšok aby bol pre potreby matky. Táto pani Vierka svedkyne povedala, že počula od pani O. príležitostne, keď k nej priviezli na návštevu žalobkyňu, že pani O. povedala, že už si mohli dovoliť kúpiť matke aj drahšie okuliare. A tiež pani O. povedala pani V., že to je iba taký malý balík peňazí, že to môže schovať aj pod koberec, čím zrejme myslela na peniaze, ktoré žalobkyňa priniesla do bytu žalovanej v kozmetickej taštičke. Pani C. sa rozprávala so žalovanou a jej manželom, v dobe, keď raz priviezli matku k nej, manželia O. sa medzi sebou rozprávali, že si vezmú z týchto peňazí 400.000,- Sk, aby vykryli stavbu v B. Š.. Svedkyňa uviedla, že matka sa jej zdôverila, že bola u žalovanej týraná, že ju dcéra L. sotila do sklenených dverí, rozrezala si ruku a mala ju zošívajú u lekára. Matka jej tiež povedala, že žalovaná jej príborovým nožom rozbila hlavu, za zle umytý nožík, žalobkyňa vtedy nebola vzatá k lekárovi a sami O. jej lepili ranu na hlave. Pred Vianocami r. 2010 telefonovala žalovaná matke na mobil a pýtala sa jej, že čo má kúpiť z týchto peňazí matky, na Vianoce na darčeky. Matka jej povedala, aby kúpila, čo uzná za vhodné. Svedkyňa uviedla, že usudzuje, že peniaze sú naďalej u O., pretože to matka stále tvrdí. Svedkyňa uviedla, že žalovaná príležitostne od nej požadovala polovicu dedičstva, bolo to v roku 2008, potom čo sa predal byt. Svedkyňa jej odpovedala, že z čoho chce dediť, keď ešte nikto neumrel.

Svedkyňa B.. F. B., vnučka žalobkyne uviedla, že medzi ňou a žalovanou nebol žiaden konflikt, so žalobkyňou si vždy veľmi dobre rozumela. Po predaji bytu žalobkyňou boli peniaze uložené na konkrétny účet a žalobkyňa ju požiadala, aby jej ho spravovala. Následne svedkyňa zariadila uloženie peňazí na osobitný účet na svoje meno. Neskôr, keď už bola žalobkyňa u žalovanej, svedkyne chodili rôzne listy, aby vrátila peniaze starej matke. V tom čase svedkyňa nemala so žalobkyňou žiaden kontakt, nemohla ju navštevovať u O., E. keď u nich zazvonila, nikto jej neotváral. Svedkyňa z peňazí žalobkyne pre seba neminula nič, tieto peniaze nepovažovala za dar pre seba. Keď ju potom žalobkyňa žalovala o vrátenie týchto peňazí, situácia sa jej veľmi dotkla, lebo sa nemohla osobne porozprávať so žalobkyňou. Zavolala preto políciu, najprv im žalovaná nechcela otvoriť dvere, na výzvu policajta otvorila, dvere boli otvorené, ale zaistené reťazkou. Chceli sa rozprávať so starou matkou, táto prišla k dverám, hoci ju nevideli. Žalovaná vtedy povedala žalobkyne, aby im povedala, že do vnútra nemôžu ísť a že sa nemajú s nimi o čom rozprávať. Po podaní žaloby svedkyňa peniaze vrátila. Následne starú matku našli až v zariadení O. V. O., odvtedy sa pravidelne stretávajú. Na požiadanie starej matky s ňou svedkyňa išla za odporokynou do obchodu na Štefánikovu ul. v Trnave. Žalovaná bola najprv prekvapená, prečo prišli, žalobkyňa od nej chcela, aby jej vrátila občiansky preukaz a peniaze. Žalovaná povedala najprv, že nemá žiadne peniaze, napokon keď sa stará matka vyjadrila, že aby dala nejaké peniaze jej, aj druhej dcére, tak žalobkyňa na to povedala, že dobre, že vráti predmetné peniaze, ale musí si zrátať všetky

náklady spojené s pobytom starej matky u nich, dohodli sa, že peniaze vráti nasledujúci pondelok. V pondelok mali prísť pre tieto peniaze aj s babkou do obchodu pani O.. Následne svedkyňa telefonovala žalovanej, či môžu za ňou prísť, telefóny nezdvihala. Svedkyňa išla za ňou do tohto obchodu, žalovaná povedala, že žiadne peniaze nedá. V trestnom konaní bola vykonaná konfrontácia medzi svedkyňou a jej starou matkou, vtedy stará matka povedala policajtovi, že nechce vrátiť peniaze a chce, aby zostali u svedkyne. Keď svedkyňa chcela zavinšovať starej matke na 70-te narodeniny, išla s kyticou k pani O., ale babka jej cez zatvorené dvere povedala, že nikto nie je doma a nemá kľúče. Keď už bola žalobkyňa v domove, žalovaná písala listy v znení, aby jej vyplatili dedičstvo. Žalobkyňa dostala za predaj bytu 1.820.000,- Sk, z týchto peňazí si zobrala v hotovosti asi 50.000,- Sk, zvyšok peňazí bol uložený na účte. Žalobkyňa svedkyňu tiež požiadala, aby jej príležitostne vybrala z týchto peňazí asi 10.000,- Sk na potreby matky. Svedkyňa uviedla, že peniaze pred tým dobrovoľne starej matke nevydala, lebo jej nebolo zrejmé, kto ich vlastne chce, bola by ich vydala, keby si ich osobne stará matka odo nej pýtala. Svedkyňa peniaze pre žalobkyňu iba spravovala, peniaze boli žalobkyne. Svedkyňa zámerne napísala text listu, že peniaze považuje za dar od babky, bolo to iba s úmyslom, aby týmto vysvetlila situáciu pani O. a tým chcela zamedziť, aby si pani O. stále pýtala tieto peniaze pre seba. List bol písaný v období, keď bola stará matka u pani O..

Svedok T. F., pravnuke žalobkyne uviedol, že nebol prítomný pri žiadnej situácii, ktorá sa týkala peňazí starej matky. Dostal od starých rodičov na Vianoce laptop, dali mu ho ako svoj vlastný dar, svedok nevedel o tom, že by bol kupovaný z peňazí prababičky.

Svedkyňa V. C. uviedla, že so žalobkyňou sa pozná 40 rokov, žalobkyňa k nej spolu s manželom chodievala na návštevu asi dvakrát do roka, po smrti manžela žalobkyne ju k svedkyňi vozievala dcéra L. O.á. Naposledy bola žalobkyňa u svedkyne na chate asi 2,5 roka dozadu (výsluch bol dňa 13.12.2012), vtedy sa poslednýkrát rozprávali osobne, odvtedy už len telefonicky, pričom k telefónu jej ju dávala B. C.á. Svedkyňa potvrdila, že poslednýkrát bola žalobkyňa aj so žalovanou u svedkyne na chate v lete roku 2010. Uviedla, že vie o tom, že žalobkyňa predala byt v K., zo začiatku jej žalobkyňa hovorila, že byt predala dcéra B. a peniaze dali vnučke F., aby jej ich spravovala. Potom L. so žalobkyňou mali rozprávať, že F. Q. B. im nechcú dať peniaze. L. sa zmocnila žalobkyne, vzala ju k sebe, držala ju u seba. Žalobkyňa vravela, že sa súdili, aby F. vrátila peniaze. Žalobkyňa potom hovorila, že vnučka jej peniaze dala a poslala jej ich na účet. Žalobkyňa údajne vybrala peniaze a mala ich dať L.. Poslednýkrát, keď bola žalobkyňa u svedkyne, tak L. svedkyne v aute vravela: „Teta Vierka, ja som myslela, že to bude taká väčšia kôpka, a to bola taká malá kôpocka peňazí.“ Svedkyňa uviedla, že uvedené môže odprisahať. L. vtedy vravela, že sa bude o matku starať a bude ju mať pri sebe a spravovať peniaze do smrti, ale o dva týždne svedkyne volala, že vezú mamu do domova dôchodcov, a keď sa jej svedkyňa pýtala kam ju vezú, tak L. povedala: „Inkognito, inkognito.“ Asi za dva týždne L. znovu svedkyne volala, či nevolala B., svedkyňa jej povedala, že áno, dala jej tiež k telefónu žalobkyňu, ktorá svedkyne hovorila, že keby L. vrátila tie peniaze, že ich podelí medzi B. T. L. a niečo nechá seba. Keď to svedkyňa L. povedala, vypla jej telefón. Sumu uviedli L. T. Q. A., keď boli u svedkyne na chate asi 59.000 eur, okolo 1.800.000 Sk. A. ešte svedkyne rozprávala, že dcéra L. ju držala u seba asi 2 roky, že mohla vyjsť len na balkón, aj to len vtedy, keď L. bola v robote, keď prišla z roboty, išli spolu do mesta, aby B. nevedela, kde žalobkyňa je. L. svedkyne A. vykresľovala ako alkoholičku, o čom svedkyňa nevedela. Svedkyňa L. hovorila, aby peniaze držala u seba, mamu doopatrovala, ale o dva týždne bola L. V. O.. L. vtedy tiež rozprávala, že matku doopatrjuje, že sa o ňu bude starať. Svedkyňa uviedla, že vie o tom, že keď žalobkyňa bývala u žalovanej brali jej dôchodok, naposledy keď boli u nej, tak jej L. povedala, že žalobkyne kúpila okuliare. Svedkyňa keď telefonovala so žalovanou, vyzvala žalovanú, aby vrátila peniaze žalobkyne, pretože A. jej vravela, že ak L. vráti peniaze, podelí ich medzi dcéry a seba, vzápätí L. vypla telefón. Keď svedkyňa L. v telefóne hovorila, aby peniaze vrátila, táto sa nijak nebránila, že peniaze nemá, ale zložila telefón. Pokiaľ ide o použitie peňazí, svedkyňa uviedla, že vie, že žalovaná stavala chatu v B. Š.. Žalovaná jej hovorila, že mama bude bývať u nej a budú ju vozit' do Š.. Žalovaná hovorila, že domov dôchodcov našla cez internet a dala domovu sponzorské, bolo to narýchlo, preto to musela znásobiť, aby ju tam do dvoch týždňov zobrali. Svedkyňa uviedla, že si myslí, že za tým účelom držala L. matku v byte, izolovala ju od B., aby jej zobrala peniaze. Nemyslí si, že by žalobkyňa klamala v tom, že peniaze odovzdala svojej druhej dcére L.. Predtým Katarína rozprávala, že peniaze zverila vnučke F., aby ich spravovala.

Svedkyňa T. Q., uviedla, že pozná obe účastníčky konania asi 20 rokov, nenavštevuje sa s nimi. Pri svojom výsluchu dňa 11.3.2013 uviedla, že asi 7 rokov späťne si pri prechádzke s vnukom všimla, že žalobkyňa chodievala tiež von, stretávali sa pri tom, porozprávali sa, stretávali sa doobeda, aj poobede, v

meste, na cintoríne, žalobkyňa chodila sama. Asi dva roky späťne svedkyňa už navrhovateľku nestretla, bola v nejakom zariadení.

Svedkyňa T. F., susedka žalovanej, uviedla, že osobne pozná žalobkyňu, bývala za poliklinikou na X. V. K.. Svedkyňa žalobkyňu príležitostne stretávala, aj sa rozprávali. Žalobkyňa chodila sama, svedkyňa ju videla aj pred dvomi rokmi. Pri týchto náhodných stretnutiach sa svedkyňa pýtala žalobkyne ako sa má u svojej dcéry, žalobkyňa jej povedala, že sa má veľmi dobre, svedkyňa nemala pocit, že by žalobkyňa u žalovanej trpela alebo bola nejako obmedzovaná, žalobkyňu stretla aj v meste.

Svedkyňa T. B., uviedla, že býva v susedstve žalovanej vo vedľajšom činžiaku, žalovanú pozná 18 rokov, žalobkyňu pozná asi 20 rokov. So žalovanou sa nenavštevovali, žalobkyňu stretávala na ulici, napríklad keď išla na cintorín, išla sama, niekedy ju stretla v meste, aj pred obchodom. Svedkyňa vedela, že žalobkyňa býva u dcéry, povedala jej, že dcéra jej nič nedovolí robiť, že chce, aby si odpočinula a podobne. Žalobkyňu naposledy stretla vtedy, keď mala odísť do zariadenia. Chválila sa, že sa bola pozrieť na toto zariadenie a že sa jej tam veľmi páčilo. Nie je pravda, že by žalovaná žalobkyňu zatvárala.

Svedok V. O., švager žalovanej uviedol, že býva blízko svojho brata. Chodil do domácnosti O. aj keď tam bývala matka žalovanej, niekoľkokrát za týždeň. Rozprával sa pritom aj so žalobkyňou, mal dojem, že bola u jeho brata spokojná, nikdy sa nesťažovala na nejaké problémy. Žalobkyňa mala voľný pohyb z bytu od dcéry, stretávali sa aj na ulici, stretával ju aj samú.

Svedkyňa F. V. C., matka manžela druhej dcéry žalobkyne uviedla, že žalobkyňu pozná asi 27 rokov, naposledy ju videla dňa 10.3.2013 na synovej 60-tke, v reštaurácii v Trnave. Žalobkyňa prišla na túto oslavu s nevestou svedkyne. Sedeli naproti sebe a rozprávali sa. Žalobkyňa spomínala, že má problémy so svojou druhou dcérou, že má u nej nejaké peniaze, ku ktorým sa nemôže dostať a sú v súdnom spore. Svedkyňa sa so žalobkyňou stretávala v domácnosti syna svedkyne, kam žalobkyňa chodievala na návštevu, najmä na veľké sviatky, stretávali sa tu od roku 2011 asi raz za dva mesiace. Na týchto stretnutiach žalobkyňa spomínala, že predala byt a že stále nemá peniaze za tento byt, má ich jej druhá dcéra L. z toho dôvodu, že jej slúbila, že sa bude o ňu starať. Žalobkyňa si peniaze od druhej dcéry pýtala, ale ona jej povedala, že peniaze nemá. Žalobkyňa bola veľmi bezradná a utrápená. Spomínala, že by peniaze chcela použiť na vystavanie pomníka, na kúpeľnú liečbu. Žalobkyňa uviedla príležitostne, že peniaze za predaj bytu si nechce nechať, ale že ich máni rozdeliť. Peniaze za predaj bytu previedla jej vnučka na konto žalobkyne v banke, išlo o novoutvorené konto. Voči L. - druhej dcére, bolo vedené trestné konanie.

Svedkyňa Z. F., sociálna sestra Domova dôchodcov na R.. K. V. V. K. uviedla, že podľa kmeňovej knihy klientov žalobkyňa nastúpila do zariadenia dňa 9.10.2007 a pobyt ukončila dňa 30.9.2010. Od 1.7.2008 sa v zariadení nezdržiavala, pobyt mala prerušený, počas tohto obdobia platila za ubytovanie, neplatila za stravu. Podľa svedkyne bola žalobkyňa milá pani, nemali s ňou problémy, ani ona s nimi, nemali žiadny konflikt, nie je žiadny záznam, že by sa v čase keď sa u nich zdržiavala nejakým spôsobom sťažovala, so spolubývajúcou si vychádzala. Za ubytovanie žalovanej počas obdobia, keď sa v zariadení nezdržiavala chodil platiť pán O.. Pri ukončení poskytovania sociálnych služieb prišla pani A. osobne so žalovanou aj s jej manželom, pomáhali jej s balením. Bol však trochu problém sa k pani A. dostať, mali problém sa s ňou spojiť, najmä keď bolo potrebné vykonať posudkovú činnosť. V súvislosti s ukončením pobytu žalobkyne bolo potrebné podpísať zmluvu o poskytovaní soc. služieb, komunikovali viacmenej písomne. Žalovaná podala sťažnosť zariadeniu, keď nechceli žalobkyňu vydať potvrdenie o trvalom pobyte. Pán O. povedal, že ho potrebujú, pretože žalobkyňu končí platnosť občianskeho preukazu. Pani O. sa tiež sťažovala vo veci uzatvorenia zmluvy o poskytovaní sociálnej služby. Pani A. bola posielaná výzva, aby sa dostavila za účelom podpísania zmluvy, prišla v sprievode pani O. a pána O.. Pani A. moc nekomunikovala, rozprávali sa väčšinou s p. O., predtým s p. O.. X.. A. sa nevyjadrovala prečo chce ukončiť pobyt.

Z výzvy na vydanie sumy 58.800 eur - advokátska výzva zo dňa 3.7.2012 vyplýva, že žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyzvala žalovanú, aby jej vydala sumu 58.800 eur, a to na účet žalobkyne v X. B. T.Q.. Č.. XXXXXXXX/XXX0, a to v lehote do 14.7.2012 s tým, že po márnom uplynutí tejto lehoty si bude žalobkyňa vymáhať svoj nárok súdnou cestou.

Z výpisu z účtu žalobkyne v X. B. T..Q.. Č.. Ú.. XXXXXX - XXXXXXXXXXXX vyplýva, že dňa 15.6.2010 boli na tento účet vložené finančné prostriedky v sume 58.753,24 eur. Dňa 15.7.2010 bola potom z tohto účtu vybratá suma 58.800 eur.

Podľa potvrdenia Q. X. zo dňa 26.6.2012, starobný a vdovský dôchodok žalobkyne predstavuje spolu 364,50 eur mesačne.

Podľa prehlásenia žalobkyne zo dňa 1.7.2008, žalobkyňa sa zdržiava u dcéry L. O. dobrovoľne, preto odmieta akékoľvek stretnutia a rozhovory s dcérou B. C. a vnučkou F. B., ktoré ju obrali o majetok.

Podľa písomnej žiadosti zo dňa 19.4.2011, žalobkyňa žiada o zákaz vstupu a podávania informácií o jej osobe vnučke F. B. L. B. C., dôvod, že znova príde o svoj majetok. Podľa vyjadrenia žalobkyne na pojednávaní dňa 15.10.2012, tento list písala ona vlastnoručne.

Podľa listu žalobkyne zo dňa 21.4.2011, dňa 15.4.2011 prišla za ňou do domova vnučka F. B., žalobkyňa nevie, ako ju našla, lebo nikto nevedel, kde je. Vnučka ju zobrala k nej domov, kde jej dala podpísať nejaké papiere, žalobkyňa nevie, čo to bolo a potom ju doviezla do domova. Žalobkyňa sa bojí, aby jej zasa neublížila, lebo sa s ňou súdila o svoj majetok a podala na ňu aj trestné oznámenie. Žalobkyňa všetko čo jej nevedomky podpísala ruší týmto dopisom, chce dožiť v pokoji a v klude v domove, kde je spokojná a nič jej nechýba.

Podľa listu žalovanej adresovanej žalobkyni zo dňa 10.5.2011, žalovaná žalobkyni oznamuje, že vzhľadom na to, že sa už dlhšiu dobu žalobkyňa nezdržiava v domove dôchodcov O. V. O., žalovaná ruší zmluvu, a to doplatok + sponzorské od 1.6.2011.

Podľa zmluvy č. 20/DD/2010 o poskytovaní sociálnej služby v zariadení pre seniorov podľa § 74 zákona č. 448/2008 z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 445/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní a zák. č. 18/96 Z. z. o cenách, zmluvné strany O., Z.. H. ako poskytovateľ sociálnej služby, žalobkyňa ako prijímateľ sociálnej služby a žalovaná ako rodinný príslušník prijímateľa sociálnej služby sa dohodli na poskytovaní sociálnej služby v zariadení pre seniorov O. Z.. H., a to od 11.10.2010 pobytovou formou - celoročne, za cenu 461,10 eur, pričom poberateľ zaplatí časť úhrady vo výške 346,20 eur a príbuzný zaplatí časť úhrady vo výške 114,90 eur. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. K zmluve bol dňa 9.5.2012 medzi poskytovateľom O. Z.. H. a poberateľom - žalobkyňou uzatvorený Dodatok č. 1, podľa ktorého došlo k zmene označenia poskytovateľa zo zariadenia pre seniorov O. n. o. na Domov sociálnych služieb O. Z.. H..

V zmysle Darovacej zmluvy zo dňa 8.10.2010, uzatvorenej medzi žalovanou ako darcom a O. Z.. H. ako obdarovaným, žalovaná darovala zariadeniu sumu 1.660 eur, ktoré sa zaviazala zaplatiť v splátkach po 138,32 eur.

Podľa Dohody o platbe do DD O. V. O. zo dňa 8.10.2010, sa žalobkyňa so žalovanou dohodli, že žalobkyňa bude do domova dôchodcov prispievať celým svojim príjmom (dôchodok + príspevky - vianočný a pod.) a žalovaná bude doplňať iba rozdiel medzi príjmom žalobkyne a platbou do domova dôchodcov, nakoľko dôchodok žalobkyne je menší ako platba za pobyt v domove dôchodcov.

Podľa potvrdenia Zariadenia sociálnych služieb O., Z.. H., Z.D. T.. O. XX, O., zo dňa 22.6.2012, je žalobkyňa poberateľom celoročnej pobytovej sociálnej služby v tomto zariadení od 11.10.2010 na dobu neurčitú. Celková cena poskytovanej služby činí 461,10 eur, podľa zmluvy prijímateľ platí časť úhrady 346,20 eur a zostatok 114,90 eur hradí žalovaná.

Podľa potvrdenia Zariadenia sociálnych služieb O. Z..H.. zo dňa 22.10.2012, žalovaná od júla 2012 neuhrádzala svoju časť úhrady za pobyt a taktiež úhradu za lieky A. A., od toho času L. O. nenavštevovala matku A. A..

Zo sťažnosti na postup policajtov zo dňa 24.9.2008 vyplýva, že žalobkyňa mala podať sťažnosť na postup policajtov pri jej výsluchu a žiadala o vykonanie ďalších úkonov. Podľa vyjadrenia žalovanej na pojednávaní dňa 11.2.2013, predmetné podanie na políciu písala ona na žiadosť matky, ktorá to aj podpísala. Žalobkyňa na tomto pojednávaní poprela, že by list písala, podpis nepoprela.

Podľa listu zo dňa 23.5.2008, žalobkyňa žiadala svoju dcéru B., aby zaslala jej právnej zástupkyňi P. Č. všetky doklady, ktoré sa týkajú predaja bytu, s tým, že v liste sa uvádza, že všetko vybavovala B., žalobkyňa nevie komu a za koľko byt predala a kde sú peniaze, na ktorom účte a kto s ním disponuje. B. mala dať žalobkyňi podpísať aj zákaz pre dcéru L., aby navštevovala žalobkyňu v domove dôchodcov. Uviedla, že ruší všetko, čo je podpísala a žiadala vydať peniaze. Podľa vyjadrenia žalovanej na pojednávaní dňa 11.2.2013, tento list písala žalovaná, žalobkyňa ho vlastnoručne podpísala.

V liste zo dňa 6.11.2007, podpísanom A. A., adresovanom dcére B. je uvedené, že žalobkyňa trvá na okamžitom rozdelení peňazí na dve častky, s tým že druhú polovicu má B. poslať na účet Č.. XXXXXXXX/XXXXX L. O.. Ďalej sa tu uvádza, že odteraz všetky písomnosti bude žalobkyňa podpisovať len v prítomnosti oboch dcér, inak je to neplatné. Na pojednávaní dňa 11.2.2013 žalovaná uviedla, že predmetný list písala ona na základe toho, čo jej žalobkyňa diktovala. List je podpísaný L. O..

Z listu L. O. zo dňa 10.12.2007 vyplýva, že žalovaná písala sestre B., že mamu obrala o celý majetok, že žalovanú okradla o jej dedičstvo po mame, keď mama tvrdí, že chce, aby sa to rozdelilo spravodlivo, každej polovička z celého majetku. Žalovaná sestru B. žiada o polovičku z jej majetku, ako ju matka vyzvala listom z 6.11.2007. Na konci listu je uvedené č. ú. 10049385/6500. Na pojednávaní dňa 11.2.2013 žalovaná uviedla, že tento list písala na žiadosť svojej matky, matka súhlasila, aby bol list zaslaný adresátke.

Podľa Prehlásenia zo dňa 8.1.2007, napísaného na počítači a podpísaného A. A., žalobkyňa sa rozhodla, nakoľko zo zdravotných dôvodov nemôže bývať sama a potrebuje 24 hodinovú starostlivosť, ísť bývať do domova dôchodcov, predať byt a rozdeliť peniaze z predaja bytu na dve polovičky pre dcéry L. O. T. B. C.. Na pojednávaní dňa 11.3.2013 žalobkyňa potvrdila, že podpis na prehlásení je jej.

Z listu F. B. adresovaného žalobkyňi, zo dňa 26.11.2008 vyplýva, že F. B. uviedla, že ona žalobkyňi peniaze nespravuje, žalobkyňa jej ich dala, sú to peniaze F. B., keďže pri poslednom stretnutí jej žalobkyňa povedala, že jej ich nemá dávať na účet, pýta sa žalobkyne, načo tie peniaze potrebuje, keď má dôchodok, ale ak ich žalobkyňa bude potrebovať pre vlastnú potrebu, F. B. je ochotná jej finančne pomôcť. Žiada žalobkyňu, aby veci, ktoré má uskladnené u Beáty a u nej, aby si ich prevzala, inak budú vyhodené na smetisko.

Listom podpísaným A. A., napísanom na počítači, bez uvedenia dátumu, žalobkyňa uviedla, že ruší čestné prehlásenie podpísané dňa 19.10.2007, hoci jej dala peniaze z predaja bytu spravovať, žiada F. B. o ich zaslanie v plnej výške obratom na č. ú. 16113675/6500.

Podľa správy X. B., T.Q. zo dňa 6.4.2013, žalobkyňa má v Poštovej banke vedený účet č. 16113675/6500 založený dňa 30.9.2008. Spoludisponentom na uvedenom účte bola L. O. od 30.9.2008 do 5.3.2012. Výpisy z uvedeného účtu boli vyhotovované mesačne, zasielané poštou na adresu A. A.Í., B. X, K. K účtu bola zriadená platobná karta Maestro MAJ č. 6762 4101 3927 2013, vydaná dňa 3.12.2008, zrušená 31.12.2011, držiteľom karty bola A. A. a platobná karta Maestro MAJ č. 6762 4101 3927 2112, vydaná dňa 15.12.2011, zrušená dňa 5.3.2012, držiteľom bola A. A.. Dňa 13.7.2010 bol zadaný trvalý príkaz na sumu 340 eur v prospech účtu č. 10049385/6500, so začiatkom platnosti 22.7.2010, ktorý zadala A. A.A..

Podľa výpisu z účtu žalobkyne v X. B. T.Q. Č. Ú. XXXXXXXX za obdobie od 1.1.2009 do 5.3.2012, žalobkyňi chodil na tento účet dôchodok zo Q. X. do 21.12.2010 v sume 346,30 eur, od 21.1.2011 v sume 352,70 eur, dňa 15.6.2010 boli na tento účet vložené prostriedky v sume 58.753,24 eur, dňa 15.7.2010 bol vykonaný výber hotovosti v sume 58.800 eur, odo dňa 22.7.2010 sa realizoval pravidelne trvalý príkaz na úhradu sumy 340 eur na účet č. XXXXXXXX/XXXX. Z účtu boli realizované výbery kartou, a to dňa 9.12.2010 na Pošte Trnava 8 v sume 60 eur, dňa 15.4.2011 na Pošte Trnava 8 v sume 38 eur, dňa 14.7.2011 na Pošte Trnava 8 v sume 39 eur, dňa 23.12.2011 na Pošte Trnava 8 v sume 100 eur, dňa 24.2.2012 na Pošte Trnava 8 v sume 60 eur.

Podľa Lekárskej správy praktickej lekárnky pre dospelých F. A. X. zo dňa 11.4.2013, A. A., K. Č. L. O. O., t. č. nie je schopná zúčastniť sa súdneho pojednávania. Vzhľadom na celkový zdravotný stav, kde v popredí dominuje úzkostne-depresívna porucha, vôbec nie je vhodné zaťažovať pacientku akoukoľvek

stresovou situáciou. Pacientka je na trvalej psychiatrickej liečbe, udáva, že po strese, ktorý pre ňu znamená súdne pojednávanie, subjektívne sa cíti zle, aj objektívne pacientka je zhoršená po stresových situáciách, v popredí zhoršenie depresie, nespavosť, úzkostlivosť a lakrimozita. Lekárka uviedla, že pokiaľ sa dá, žiada nezaťažovať pacientku výsluchmi na súdnom pojednávaní.

Z rozhodnutia o úhrade za poskytnutú starostlivosť v zariadení sociálnych služieb, Domova dôchodcov v K. zo dňa 11.10.2007 vyplýva, že bolo určené, že žalobkyňa uhradza za poskytovanú starostlivosť v DD v Trnave mesačnú úhradu vo výške 5.110 Sk, t. j. 169,62 eur od 9.10.2007. Táto úhrada zahŕňala úhradu za bývanie, za zaopatrenie a za stravovanie.

Podľa Zmluvy o poskytovaní sociálnej služby zo dňa 25.6.2009, uzatvorenej medzi poskytovateľom sociálnej služby Zariadenie pre seniorov v K., K.. V. X, K. a prijímateľom sociálnej služby A. A., žalobkyňa sa zaviazala platiť za poskytovanú sociálnu službu sumu 196 eur, z toho ubytovanie bolo 133 eur a stravovanie 63 eur. Sociálna služba sa začala poskytovať od 9.10.2007.

Podľa potvrdenia Zariadenia pre seniorov v K., K.. V. X, K. zo dňa 29.10.2012, žalobkyňa bola umiestnená v tomto zariadení od 9.10.2007 do 30.9.2010, avšak v dobe od januára 2008 do decembra 2008 sa prevažne v zariadení nezdržovala a v dobe od januára 2009 do septembra 2010 sa v zariadení nezdržovala vôbec. Ako miesto svojho pobytu uviedla u p. L. O., B. X, K.. Mesačné úhrady za žalobkyňu platil p. O..

Podľa vyjadrenia Zariadenia pre seniorov v K., K.. V. X, K. zo dňa 18.4.2013, žalobkyňa ukončila pobyt dňa 30.9.2010, nemala v zariadení žiadne problémy, ani s klientmi, ani s personálom, nestážovala sa na poskytované sociálne služby. Počas neprítomnosti žalobkyne v zariadení, časť úhrady za sociálnu službu mesačne uhrádzal osobne p. O. bez prítomnosti p. A. a ak prišla niekedy p. A. do zariadenia za účelom podpisu, tak vždy v sprievode p. O., T. X.. O., alebo prišli s klientkou obaja. P. A. sa k ničomu ústne nevyjadrovala, v zariadení komunikovala buď p. O., T. X.. O.. Taktiež, ak si p. A. podala žiadosť o zrušenie o poskytovaní sociálnej služby, komunikovalo sa telefonicky len s p. O., alebo p. O., nikdy nie s p. A., nebolo ju možné dostať k telefónu. Taktiež aj v deň ukončenia pobytu prišli s p. A. aj manželia O., ktorí jej pomáhali odniesť veci osobnej potreby.

Podľa správy Zariadenia pre seniorov v K., K.. V. X, K. zo dňa 24.10.2008, podávanej pre účely OR PZ v Trnave, žalobkyňa bola v zariadení bezproblémová, bola spokojná, z jej strany nebola evidovaná žiadna nespokojnosť, ani sťažnosti.

Podľa listu B. C., adresovaného žalovanej, zo dňa 12.6.2008, B. žiada svoju sestru, aby vyrovnala poplatok za matku v domove dôchodcov za mesiac jún 2008, pretože kým matka nebola pod jej vplyvom, platila svoje záväzky v domove dôchodcov dochvľíne,

Podľa potvrdenia OO PZ v Trnave, dňa 3.11.2008 bola vyslaná hliadka na preverenie oznámenia na ul. B. X V. K..

Podľa vyjadrenia X.. Z. F., sociálnej pracovníčky Zariadenia pre seniorov v K., K.. V. X, K. k veci sťažovateľky L. O., vyjadrenie zo dňa 14.12.2009, do zariadenia sa dostavil p. O., za účelom prevzatia zmluvy o poskytovaní sociálnej služby, ktorú mu pracovníčka odmietla dať, s tým, aby priviezol p. Košíkovú k podpisu. X.. O. povedal, že p. A. je chorá, nemôže prísť, načo pracovníčka chcela ísť za p. A., Z. X.. O. reagoval, že sa to nehodí. Pracovníčka uviedla, že sa viackrát pokúšali telefonicky spojiť s p. A., nikto to nikdy nebral. Na podpis zmluvy sa potom dostavila p. A. v sprievode p. O. T. X.. O., pracovníčke nebola vôbec daná možnosť jednať s p. A., X.. A. nebola zo strany p. O. vôbec daná možnosť vyjadriť sa k zmluve. Zhovu potom prišla zmluvu podpísať p. A. v sprievode p. O. T. X.. O. dňa 1.12.2009, p. O. povedala svojej matke, aby zmluvu podpísala. Pracovníčka uviedla, že s p. A. nikdy neprišla do žiadneho konfliktu, zo strany p. O. T. X.. O., jej nebolo umožnené s p. Košíkovou jednať.

Podľa vyjadrenia X.. Z. F. sociálnej pracovníčky Zariadenia pre seniorov v K., K.. V. X, Trnava zo dňa 29.9.2010, k sťažnosti vo veci odmietnutia prevzatia výpovede zmluvy, sťažovateľky L. O., pracovníčka uviedla, že dňa 23.9.2010 prišla p. O. v sprievode svojho manžela, aby odovzdali zrušenie zmluvy o poskytovaní sociálnej služby, pretože nebola prítomná riaditeľka zariadenia, pracovníčka zrušenie zmluvy neprevzala. Dňa 28.9.2010 bol doručený list p. A., aby sa dostavila do zariadenia, za účelom

dohodnutia odstúpenia od zmluvy. Dňa 29.9.2010 prišiel do zariadenia p. O., ktorý povedal, že p. A. je chorá a nemôže prísť. Dňa 1.10.2010 potom prišla p. A. v sprievode manželov O., všetko podpísala a odsťahovala si svoje veci, jej pobyt v zariadení bol riadne ukončený. Pracovníčka uviedla, že list o zrušení zmluvy odmietla prevziať preto, že p. A.Š. ani nevidela, jednala s ňou len p. O. s manželom.

Podľa listu Zariadenia pre seniorov v K. zo dňa 28.9.2010, vo veci zrušenia zmluvy o poskytovaní sociálnej služby, zariadenie p. A. vyzvalo, aby sa osobne dňa 29.9.2010 dostavila do zariadenia, kde sa dohodnú na všetkých administratívnych záležitostiach potrebných k ukončeniu poskytovania sociálnej služby.

Podľa prehľadu úhrad za sociálne služby v zariadení O. Z.. H., ku dňu 22.3.2010 mala žalobkyňa nedoplatok 74,40 eura a žalovaná mala nedoplatok 319,77 eura.

Podľa listu F. B. zo dňa 16.12.2008 adresovaného žalobkyni, vnučka bola babku pozrieť u L., avšak žalobkyňa mala zákaz otvárať. Na výzvu, aby si prišla prevziať veci babka neodpovedala, vnučka uviedla, že veci má naďalej u nej a u dcéry B..

Podľa listu F. B. zo dňa 8.1.2009 adresovaného žalobkyni, vnučka babku niekoľkokrát písomne a telefonicky volala na návštevu, na čo babka nereagovala. Vnučka sa chcela s babkou stretnúť a porozprávať.

Podľa listu F. B. zo dňa 2.3.2009 adresovaného žalobkyni, vnučka by chcela babku vidieť, avšak p. O. jej nikdy neotvorí, keď u nich zazvoní. Vnučka by chcela babku navštíviť, zobrať ju k sebe na pár dní. Keď vnučka babke volá, telefón je vypnutý, alebo len zvoní, Vnučka sa tiež pýta, či babka nepotrebuje nejaké peniaze, vnučka by jej chcela finančne prispieť, kúpiť jej veci na oblečenie, drogériu, lieky.

Podľa listu B. C. zo dňa 18.12.2007, adresovaného L. O., B. reaguje na žiadosť sestry o polovicu dedičstva po mame a oznamuje jej, že peniaze z predaja bytu sú mamin majetok, o dedičstve po mame sa môžu baviť až po jej smrti, čo dúfa, že nebude tak skoro, preto sa má prestať starať o peniaze z predaja bytu.

Z Výzvy na vydanie peňazí advokátky P.. T. Č. zo dňa 29.4.2008 vyplýva, že advokátka v mene A. A. V. B. C., na vydanie čiastky 1.820.000 Sk z predaja bytu s tým, že matka chce peniaze z predaja bytu rozdeliť rovným dielom.

Z odpovede B. C. zo dňa 5.5.2008 na list advokátky P.. Č. vyplýva, že advokátke oznamuje, že neprevzala sumu 1.820.000 Sk za predaj bytu matky, upozorňuje ju, že č. ú. 10049385/6500 nie je číslo účtu matky ale sestry L. O..

Podľa listu B. C. zo dňa 8.7.2008 adresovaného žalovanej, peniaze z predaja bytu spravuje tretia osoba, sestru vyzýva, aby matku vrátila do domova dôchodcov, na delenie majetku počas života matky má zabudnúť.

Podľa oznámenia O. Z..H.. zo dňa 10.6.2013, žalobkyňa mala ku dňu 31.5.2013 nedoplatok a úhradách vo výške 549,57 eura, ktorý je evidovaný ako nedoplatok príbuznej p. Holubovej, ktorá sa zmluvne zaviazala platiť časť úhrady.

Podľa lekárskej správy ohľadom zdravotného stavu žalobkyne, neurologičky F.. F. G., zo dňa 16.8.2007, neurotopicky až na titubácie bez lateralizačnej symptomatológie, stav po fractore LI v r. 2001, incipientná známky ascerebri, niet kontraindikácie k umiestneniu v DD.

Z lustrácií v Q. X. vyplýva, že žalovaná je od 1.6.1994 SZČO. Jej manžel P. O. je od 1.4.2002 zamestnancom Q. K. R. V. B., F..

Podľa správy Q. X., X. K. zo dňa 12.12.2014, P. O. je od 1.3.2009 poberateľom predčasného starobného dôchodku, ktorý je od 28.2.2011 starobným dôchodkom. Dôchodok bol od 1.3.2009 priznaný v sume 447,50 eura mesačne, od 1.1.2010 v sume 461,20 eura mesačne, od 1.1.2011 v sume 469,60 eura

mesačne, od 1.1.2012 v sume 485,10 eura mesačne, od 1.1.2013 v sume 496,30 eura mesačne, od 1.1.2014 v sume 505,10 eura mesačne.

Podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 16.12.2014, žalovaná ani jej manžel, nie sú v evidencii poberateľov štátnych sociálnych dávok.

Podľa správy Daňového úradu Trnava zo dňa 16.12.2014, P. O. nepodal daňové priznanie pre daň z príjmov fyzickej osoby za rok 2008, 2009, 2010, 2011 a 2012.

Podľa daňového priznania žalovanej k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2012, žalovaná vykázala daňovú stratu vo výške 6.152,38 eura, podľa daňového priznania žalovanej za rok 2011 vykázala daňovú stratu vo výške 5.166,65 eura, podľa daňového priznania žalovanej za rok 2010 vykázala daňovú stratu vo výške 4.101,08 eura, podľa daňového priznania žalovanej za rok 2009 vykázala daňovú stratu vo výške 2.498,29 eura a podľa daňového priznania žalovanej za rok 2008 vykázala daňovú stratu vo výške 60.903 Sk, t. j. 2.021,61 eura.

Podľa potvrdenia F. G. Q. K. R. V. B. zo dňa 3.2.2015, priemerná čistá mesačná mzda manžela žalovanej za rok 2009 bola 434,15 eura, za rok 2010 bola 394,08 eura a za rok 2011 bola 415,69 eura.

Podľa výpisu z LV. č. XXXX pre kat. úz. Š. B.ne, manžel žalovanej je v celosti vlastníkom stavby - rekreačný dom s. č. XXX, postavený na parcele č. XXXX/X, v kat. úz. Š. B., ako aj pozemkov parc. č. XXXX/X reg. „C“ - trvalé trávne porasty o výmere 14 m2, parc. č. XXXX/X reg. „C“ - trvalé trávne porasty o výmere 11 m2, parc. č. XXXX/X reg. „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 44 m2, parc. č. XXXX/X reg. „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 20 m2, parc. č. XXXX/X reg. „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 36 m2, parc. č. XXXX/X reg. „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 27 m2. Titulom nadobudnutia bola dohoda o usporiadaní BSM zo dňa 23.9.2014.

Z listinných dokladov zaslaných Katastrálnym odborom Okresného úradu B. Š. vyplýva nasledovné: Podľa Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 30.6.1998 medzi Obcou Š. B. ako predávajúcim a P. O. T. L. O. ako kupujúcimi, predmetom bola parc. č. XXXX/X o výmere 71 m2 zastavaná plocha za kúpnu cenu 1.420 Sk. Podľa Kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi Obcou Š. B. T. P. A. a F. A. ako predávajúcimi a P. O. T. L. O. ako kupujúcimi dňa 22.1.2007, predmetom bola parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha o výmere 22 m2, za 1.100 Sk a parc. č. XXXX/X- trvalý trávny porast o výmere 32 m2, za 1.600 Sk. Rozhodnutím Obce Š. B. o určení súpisného čísla budovy zo dňa 20.9.2011 č. j. 439/2011, bolo pre stavbu postavenú v obci Š. B. - rekreačný dom určené súpisné číslo XXX. Vlastníkom stavby v tom čase bol P. O. T. L. O., stavebné povolenie pre stavbu bolo vydané 23.6.2002 a kolaudačné rozhodnutie dňa 5.9.2011. Kolaudačné rozhodnutie stavebníkom P. O. T. L. O. pre povolenie užívania stavby rekreačný dom na pozemku XXXX/X v kat. úz. Š. B. pre novostavbu, prízemnú stavbu so sedlovou strechou a zastavanou plochou 36 m2, bolo vydané dňa 5.9.2011, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.9.2011. Zámennou zmluvou zo dňa 6.12.2011 došlo k zámene nehnuteľností parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X v kat. úz. Š. B. medzi F. F. na jednej strane a P. O. T. L. O. na druhej strane. Kúpnu zmluvou zo dňa 14.3.2012 uzatvorenou medzi predávajúcim Obcou Š. B. a kupujúcimi P. O. T. L. O., došlo k prevodu vlastníctva pozemku parc. č. XXXX/X o výmere 27 m2 za cenu 135 eur. Podľa Notárskej zápisnice č. N 149/2014, NZ 34585/2014 zo dňa 23.9.2014, došlo k vyporiadaniu zrušeného BSM P. O. T. L. O. tak, že byt č. XX na X. poschodí bytového domu na ul. B. X, K. Q.. Č.. XXXX postaveného na parcele XXXX/XXX, zapísanému na LV č. XXXX pre kat. úz. K. v podiele 1/1, ďalej nebytový priestor č. 1 na 1 poschodí bytového domu Z. R.. B. X, K. Q.. Č.. XXXX, postaveného na parc. č. XXXX/XXX, zapísaného na LV č. XXXX pre kat. úz. K. v podiele 93/10000, ako aj nehnuteľnosti v okrese B. Š. - parc. reg. „C“ č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 14 m2, parc. č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 11 m2, parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 44 m2, parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 20 m2, parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 27 m2 a stavba rekreačný dom s. č. 903 na parc. č. XXXX/X zapísané na LV XXXX pre kat. úz. Š. B. v podiele 1/1, bude vlastníť iba P. O. bez povinnosti finančnej výplaty L. O.. Hodnota všetkých nehnuteľností, ktoré sú predmetom vyporiadania BSM podľa zhodného tvrdenia účastníkov je 50.000 eur. Podľa tejto notárskej zápisnice vlastníctvo k nehnuteľnostiam v kat. úz. Š. B., účastníci nadobudli kúpnyimi zmluvami, ktorých vklad bol povolený pod V XXX/XX, V 43/07, zámennou zmluvou, ktorej vklad bol povolený pod V XXX/XX kúpnu zmluvu, ktorej vklad bol povolený pod V 254/12, resp. rekreačný dom s. č. 903 nadobudli spoločnou výstavbou skolaudovanou kolaudačným rozhodnutím právoplatným dňa 20.9.2011. Rozsudkom Okresného súdu

Trnava č. k. 26C/2/2013-10 zo dňa 5.2.2013, právoplatným dňa 7.2.2013, bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo P. O. T. L. O. za trvania manželstva.

Podľa lekárskej správy zo dňa 26.2.2015, vystavenej F. A. X. pre súdne účely, podľa vyšetrenia zo dňa 26.2.2015, žalobkyňa je roky liečená a sledovaná psychiatrom pre anxiózne-depresívny syndróm, trvale na psychiatrickej liečbe. Vzhľadom na túto základnú diagnózu a celkový aktuálny stav nie je vhodné pacientku zaťažovať akýmkoľvek stresom a teda ani účasťou na súdnom pojednávaní.

Podľa potvrdení vystavených Domovom dôchodcov, K. V. X, K., zo dňa 26.1.2009, 24.2.2009, 25.3.2009, 23.4.2009, 25.5.2009, 22.6.2009, 22.7.2009, 24.8.2009, 22.9.2009, 22.10.2009, 23.11.2009, 22.12.2009, 29.9.2010, 23.8.2010, 20.7.2010, 23.6.2010, 21.5.2010, 22.4.2010, 23.3.2010, 23.2.2010, 22.1.2010, úhrady za poskytovanie sociálnych služieb za žalobkyňu uhradil p. O.. Výška týchto úhrad bola od 67,90 eura do max. 171,67 eura.

Podľa správy O. Z.. H., T. O. XX, O. zo dňa 24.3.2015, žalobkyňa nastúpila do ich zariadenia dňa 11.10.2010, zmluva bola podpísaná žalobkyňou a žalovanou dňa 8.10.2010. Platby v r. 2010,2011 až do 3/2012 boli realizované z účtu XXXXXXXX/XXXX P. O. vo výške 461,10 eura. Dňa 22.3.2012 platba z účtu Július Holub prišla poslednýkrát. V 3/2012 prišla platba z účtu A. A. č. XXXXXXXX/XXXX vo výške 340 eur a bol zadán trvalý príkaz. Dňa 16.10.2012 bola napísaná žiadosť žalovanej o úhradu nedoplatku, ktorý zaplatili dňa 18.10.2012 vo výške 229,80 eura. Ďalšia úhrada vo výške 114,90 eura bola pripísaná dňa 31.12.2012. V r. 2012 bol uzatvorený s nedoplatkom 151,97 eura. V r. 2013 bola jediná platba 114,90 eura dňa 20.2.2013. Dňa 14.5.2013 prišla žiadosť od L. O. o dodatok ku zmluve a dňa 27.9.2013 prišlo vypovedanie zmluvy od L. O., tejto boli oznámené dôvody nemožnosti vypovedania zmluvy. Dňa 15.11.2013 im L. O. zaslala Oznam, v ktorom oznamuje matke, že má finančné problémy a nemôže prispievať na sociálne služby. Dňa 16.1.2014 bola L. O. vyzvaná na zaplatenie dlžnej čiastky v sume 1.353,87 eura, ktorú splatila v čiastkach ku dňu 17.3.2014. Ku dňu 24.3.2015 mala žalovaná nedoplatok vo výške 229,80 eura. K uvedenému predložilo zariadenie O. Z.. H. výpis pohybu na účte žalobkyne od 1.1.2011, do 24.3.2015. Podľa vyjadrení hlavnej sestry sa žalovaná ani raz neinformovala telefonicky alebo osobne o zdravotný stav svojej matky, záujem prejavila až dňa 28.1.2015 písomne. B. C. a F. B. sú zaznamenané prvýkrát ako návšteva dňa 18.7.2012, odvtedy chodia za žalobkyňou pravidelne každé dva týždne a berú si ju domov na celé víkendy, tiež na sviatky a rodinné oslavy, zaujímajú sa o jej zdravotný stav. V dňoch 29.12.2010 ani 4.4.2011 žalobkyňa nebola odhlásená zo stravy, v sesterských hláseniach nie je o jej odchode zo zariadenia v týchto dňoch záznam.

Podľa listu - Oznam zo dňa 5.11.2013, žalovaná oznámila žalobkyňi, že z finančných dôvodov jej ďalej nemôže prispievať na pobyt v zariadení O. Z.. H. a platby končí od 11/2013.

Podľa listu - Výpoveď zmluvy č. 20/DD/2010 zo dňa 25.9.2013, žalovaná zariadeniu O. Z.. H. vypovedala zmluvu č. 20/DD/2010, ktorú uzatvorila dňa 8.10.2010. Na uvedené jej zariadenie O. Z.. H. listom zo dňa 11.10.2013 oznámilo, že výpoveď zmluvy rodinným príslušníkom zmluva neupravuje, žalovaná bola upozornená, že má vyživovaciu povinnosť k žalobkyňi v zmysle Zákona o rodine.

Podľa listu - Žiadosť zo dňa 16.5.2013, žalovaná na základe dohody s matkou Katarínou Košíkovou, požiadala O. Z.. H. o dodatok k zmluve č. 20/DD/2010 od mesiaca máj 2013, podľa výmeru dôchodku, ktorý prišiel v 1/2013 a aby sa dodatok ku zmluve robil každoročne podľa dôchodkového výmeru žalobkyne. K žiadosti bola pripojená Dohoda o platbe do DD O. V. O. zo dňa 8.10.2010 medzi L. O. a A.Í. A.. Na predmetnú žiadosť O. Z.. H. reagovalo Odpoveďou zo dňa 14.5.2013, podľa ktorej v prípade zvýšenia podielu žalovanej na platbách, by jej z dôchodku nezostala suma 20% zo sumy životného minima, preto nie je možné vyhovieť žiadosti žalovanej o zvýšenie úhrady klienta a zníženie úhrady príbuzného. Zároveň bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie nedoplatku v sume 434,67 eura.

Podľa výpisu pohybov na účte žalobkyne ohľadom sociálnych služieb v zariadení O. Z.. H., ku dňu 31.5.2015 má žalobkyňa nedoplatok 459,60 eura.

Podľa potvrdenia O. Z..H. zo dňa 10.4.2015, nevidujú žiadnu zmluvu o úschove bankomatových kariet so žalobkyňou. V dňoch 28.12.2010, 13.7.2011 a 23.2.2012 nenašli informáciu o odhlásení, prerušení alebo odchodu žalobkyne zo zariadenia O. Z..H..

Podľa Zmluvy o debetnej platobnej karte uzatvorenej medzi X. B. T..Q.. a žalobkyňou dňa 3.12.2008, žalobkyni bola vydaná platobná karta Maestro, s denným limitom 9.000 Sk. V zmysle zmluvy, platobná karta a PIN boli zaslané žalobkyni poštou na adresu B. X, K..

Podľa Lekárskej správy F.. A. X. zo dňa 10.4.2015, žalobkyňa je v trvalej starostlivosti a liečbe psychiatra. Pacientka je roky liečená pre anxiózne depresívny syndróm, stav je prakticky nemenný, trvalý, môže viesť k zhoršeniam, pacientku nie je vhodné zaťažovať akýmkoľvek stresom, každá psychická záťaž vedie k zhoršeniu, čo sa týka psychického zdravia. Účasť na súdnom pojednávaní je nevhodná.

Podľa lekárskej správy vystavenej F.. A. X. dňa 27.4.2015, žalovaná je v trvalom sledovaní psychiatra, stav je celé mesiace nemenný, minimálna psychická záťaž pacientku vždy rozladí. K uvedenému pripojila záver psychiatra.

Podľa lekárskej správy psychiatricky F.. V. E., zo dňa 24.4.2015, pri kontrole lekárka konštatuje zhoršenie stavu. Pacientka je liečená pre úzkostno-depresívnu poruchu, ťažkosti majú pôvod v problémoch v rodine, súdi sa s dcérou, ktorá jej vraj zobrala peniaze za predaný byt. Od tohto sporu sa s ňou dcéra nekontaktuje. Po dvoch účasťach na pojednávaniach sa jej psychický stav zhoršil, bola rozrušená, plačlivá, cítila sa veľmi zle, zhoršil sa spánok, chuť do jedla, cíti úzkosť, strach, nechce o tom hovoriť. Diagnostický záver je úzkostne-depresívna porucha. Psychiatricka konštatovala, že ďalšia účasť na pojednávaniach u pacientky nie je zo zdravotných dôvodov vhodná, hrozí dekompenzácia zdravotného stavu.

Podľa občianskeho preukazu žalobkyne, tento bol vydaný dňa 10.12.2004, platnosť tohto OP je neobmedzená.

Z pripojeného spisu sp. zn. 17C/237/2009 vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 24.8.2009 domáhala voči žalovanej F. B. vydania sumy 60.412,93 eura z predaja bytu na B. XX V. K., ktoré peňažné prostriedky jej mala F. B. spravovať, avšak na výzvu jej ich odmietla vydať. Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 17C/237/2009-72 zo dňa 4.3.2010 bola žalovaná F. B. zaviazaná vydať žalobkyni sumu 58.753,24 eura, vo zvyšku bola žaloba zamietnutá. Proti rozsudku podala odvolanie žalovaná, následne žalobkyňa vzala žalobu späť, na základe čoho Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 24Co/240/2010-96 zo dňa 29.6.2010 pripustil späťvzatie návrhu, napadnutý rozsudok zrušil a konanie zastavil. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 2.8.2010.

Z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-1243/OVK-TT-11Kh, v trestnej veci vedenej pre prečin krádeže sumy 58.753,23 eura vyplýva, že: Q. Q. T..Q.. listom zo dňa 5.6.2012 oznámila, že P. O., Z.. XX.X.XXXX, bol dňa 25.9.2009 poskytnutý úver č. ú. XXXXXXXXXX/XXXX zabezpečený nehnuteľnosťou, zostatok pohľadávky k 5.6.2012 bol 7.781,21 eura, okrem toho bol spoludisponentom na podnikateľskom bežnom účte L. O. Č.. XXXXXXXXXXXXX, vedený na subjekt O. L. - X., D.: XX XXX XXX, zostatok na tomto účte k 5.6.2012 bol 114,75 eura. L. O. bola spoludlžníkom úveru poskytnutého P. O. a disponentkou k svojmu podnikateľskému účtu. Podľa pripojeného výpisu z úverového účtu č. XXXXXXXXXX, úver bol poskytnutý v sume 15.000 eur bol splácaný pravidelnými splátkami v sume 299,92 eura a od 3/2011 v sume 300,44 eura. Podľa výpisu z podnikateľského účtu žalovanej, zostatok na účte k 1.7.2010 bol 45,44 eura, k 1.1.2011 bol 422,93 eura. Podľa oznámenia R. B. T..Q., A. A. mala v tejto banke účet č. XXXXXXXXXX, ktorý bol otvorený 25.9.2007 a uzavretý 3.8.2010. K tomuto účtu boli vydané dve debetné platobné karty, prvá bola platná do 30.9.2010 a druhá do 30.6.2011, obe boli zrušené. K tomuto účtu mala dispozičné právo F. B.. Z tohoto účtu bola dňa 4.10.2007 vybratá suma 1.770.000 Sk a toho istého dňa bola táto suma vložená na účet č. XXXXXXXXXX na meno F. B.. Podľa oznámenia X. B. T..Q.. zo dňa 26.3.2012, P. O. mal v tejto banke vedený osobný účet č. XXXXXXXXXX/XXXX, spoludisponentom bola L. O., podľa výpisu z tohto účtu za obdobie od 1.7.2010 do 22.3.2012, na tento účet od 22.7.2010 bola pravidelne realizovaná platba z účtu žalobkyne v X. B. T..Q.. č. ú. XXXXXXXXXX/XXXX v sume 340 eur. Na tento účet bol manželovi žalovanej poukazovaný dôchodok v sume 469,60 eura a mzda z MTF STU. Z tohto účtu boli od 22.10.2010 realizované pravidelné úhrady na účet O. Z.. H.. v sume 461,10 eura za sociálne služby poskytované žalobkyni a tiež splátky daru zariadeniu O. v sume 138,32 eura. Podľa oznámenia X.K. B. T..Q.. zo dňa 7.3.2012, žalovaná nemá v X. B. T..Q.. žiadny účet, ale je spoludisponentkou na účte P. O. Č.. XXXXXXXXXX/XXXX a na osobnom účte A. A. Č.. XXXXXXXXXX/XXXX. A. A. mala v X. B. T..Q.. od 30.9.2008 zriadený účet č. 16113675/6500, ku ktorému mala dispozičné právo L. O. do 5.3.2012. Podľa kópie výberového lístka, bola dňa 15.7.2010 z účtu žalobkyne v X.

B. T.Q.. vybraná suma 58.800 eur. Podľa výpisu z účtu žalobkyne č. 16113675/6500 za obdobie od 1.7.2010 do 22.3.2012, žalobkyni bol na tento účet posielaný dôchodok od 7/2010 do 12/2010 v sume 346,30 eura, od 1/2011 do 12/2011 v sume 352,70 eura a od 1/2012 v sume 364,50 eura. Dňa 15.7.2010 bola z účtu vybratá suma 58.800 eur a na účte bol zriadený trvalý príkaz o zasielaní sumy 340 eur na účet č. XXXXXXXX/XXXX. Podľa oznámenia zariadenia O. Z.. H.. zo dňa 24.4.2012, mesačné úhrady za žalobkyňu boli realizované z účtu č. 10049385/6500 - P. O., z rovnakého účtu boli zasielané splátky daru vo výške 138,32 eura, posledná bola uhradená dňa 22.9.2011, čím bola uhradená celá výška daru podľa darovacej zmluvy v sume 1660 eur. Dňa 22.3.2012 bola prvýkrát prijatá úhrada z účtu XXXXXXXX/XXXX - A. A. vo výške 340 eur. V predmetnej trestnej veci bolo trestné stíhanie uznesením vyšetrovateľa č. ORP-1243/1-OVK TT-2011Kh zo dňa 29.6.2012 prerušené, pretože sa nepodarilo zistiť skutočností oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe.

Z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-793/OEK-TT-2008, v trestnej veci vedenej pre zločin krádeže peňažnej sumy 1.820.000 Sk dňa 4.10.2007, vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa č. ORP-793/OEK-TT-2008 Ls zo dňa 5.6.2009 bolo trestné stíhanie zastavené, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý je vedené trestné stíhanie. Podľa zápisnice o konfrontácii zo dňa 27.8.2008 medzi A. A. a F. B., A. A. uviedla, že chce, aby peniaze naďalej spravovala vnučka F. B., trestné oznámenie podala pravdepodobne dcéra L., žalobkyňa ho iba podpísala, nevie, čo vlastne v tomto trestnom oznámení je. Podľa znaleckého posudku znalca F. M. Q., psychiatra, zo dňa 26.5.2009, u A. A. boli zistené primerané intelektové a pamäťové schopnosti zodpovedajúce jej veku a sociálnemu statusu, nebola u nej zistená žiadna osobnostná patológia, nebola zistená žiadna duševná choroba, ani porucha. A. A. netrpí demenciou, je schopná sa orientovať v nových situáciách, je schopná samostatne fungovať, nakladať so svojimi finančnými prostriedkami. Neboli zistené známky závislosti na psychoaktívnych látkach. Je plne spôsobilá vnímať a reprodukovať udalosti, ktorých bola svedkom, alebo na ktorých sa zúčastnila.

Predmetom konania je nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 58.800 eur s príslušenstvom žalovanou, keď žalobkyňa svoj nárok na vrátenie tejto sumy peňazí odôvodňovala tým, že počas doby keď bývala u žalovanej, vybrala z banky sumu 58.800 eur, ktoré mala z predaja vlastného bytu, za prítomnosti manžela žalovanej a v byte u žalovanej jej odovzdala tieto peniaze s tým, že žalovaná sa o žalobkyňu osobne postará a z poskytnutých peňazí bude platiť potreby žalobkyne. Keďže následne žalovaná žalobkyňu umiestnila do domova dôchodcov v O., žalovaná žalobkyňu požiadala o vrátenie poskytnutých peňazí, ktoré však žalovaná odmietla žalobkyni vrátiť s odôvodnením, že peniaze nemá.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 724 Občianskeho zákonníka, príkaznou zmluvou sa zaväzuje príkazník, že pre príkazcu obstará nejakú vec alebo vykoná inú činnosť.

Podľa § 731 Občianskeho zákonníka, pre zánik príkaznej zmluvy sa použijú primerane ustanovenia o zániku plnomocenstva (§ 33b).

Podľa § 33b ods. 1 Občianskeho zákonníka, plnomocenstvo zanikne a) vykonaním úkonu, na ktorý bolo obmedzené, b) ak ho splnomocniteľ odvolal, c) ak ho vypovedal splnomocnenec, d) ak splnomocnenec zomrie.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (1). Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (2).

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Na základe zhodnotenia skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, dospel súd k záveru, že nárok žalobkyne uplatnený voči žalovanej v tomto konaní je dôvodný. Súd mal za preukázané, že dňa 15.6.2010 bola na účet žalobkyne v X. B. T. Q. Č. Ú. XXXXXXXX/XXXX vložená suma 58.753,24 eura. Dňa 15.7.2010 potom žalobkyňa z tohto účtu vybrala sumu 58.800 eur. V tom čase žalobkyňa bývala u žalovanej a jej manžela na ulici B. Č. X V. K., hoci mala uzatvorenú zmluvu s domovom dôchodcov na ul. K. V. V. K., ktorému naďalej uhrádzala náklady za pobyt v tomto zariadení, hoci sa tam nezdržiavala. Tieto peňažné prostriedky mala žalobkyňa z predaja svojho 3-izbového bytu na ul. B. XX V. K.. Žalobkyňa tvrdila, že predmetné peňažné prostriedky vybrala na naliehanie žalovanej, a to v sprievode jej manžela, ktorý ju zaviezol do Poštovej banky. Žalobkyňa pritom podrobne opísala okolnosti, za ktorých peňažné prostriedky vybrala, keď v žalobe uviedla, že dňa 15.7.2010 išla do banky aj so zaťom P. O., ktorý ju zaviezol do pobočky banky autom, dcéra L. zostala doma, v banke žalobkyňa vybrala sumu 58.800 eur, pri priehradke v X. B., T. Q. v pobočke na O. R. V. K. jej pracovníčka pobočky po prepočítaní vložila uvedenú sumu do papierovej obálky, žalobkyňa obálku aj s peniazmi vložila do kozmetickej tašky a túto si vložila do svojej tašky, následne spolu so zaťom opustila banku, po príchode domov žalovaná čakala žalobkyňu v byte, žalobkyňa peniaze v obálke vybrala, vyložila ich na stôl a povedala žalovanej, že peniaze vybrala, žalovaná následne otvorila prvú zásuvku v skrini a povedala, že peniaze si tam žalobkyňa môže odložiť, že ich tam bude mať k dispozícii a môže si ich vybrať načo bude potrebovať. Žalobkyňa uviedla, že mala za to, že o peniaze sa bude starať jej dcéra Dana a žalobkyňa bude mať peniaze k dispozícii, ak bude niečo potrebovať. Rovnaké skutočnosti žalobkyňa uviedla vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 15.10.2012, teda že z banky vybrala sumu, ktorá je predmetom žaloby, peniaze v hotovosti odovzdala žalovanej v jej byte, kde bol prítomný aj manžel žalovanej P. O., pri odovzdávaní peňazí boli prítomní len oni traja. Žalobkyňa mala peniaze v hotovosti pripravené v kabelke, za prítomnosti žalovanej a jej manžela ich vložila aj s kabelkou do šuflíka v skrini do obývacej steny. So žalovanou o prevzatí peňazí nepodpisovali žiadnu zmluvu. Žalobkyňa podrobne a dôveryhodne opísala výber peňazí z banky v sprievode svojho zaťa, že peňažné prostriedky, ktoré jej v banke dali do papierovej obálky si vložila do kabelky, potom čo prišli domov k žalovanej, žalobkyňa jej odovzdala peňažné prostriedky, ktoré boli uložené v prvej zásuvke v skrini v obývačke. Žalovaná poukazovala na rozpory vo výpovediach žalobkyne ohľadom výberu sumy 58.800 eur z banky, keď najmä v trestnom konaní mala žalobkyňa v liste adresovanom Okresnej prokuratúre v Trnave - krádež fin. hotovosti zo dňa 22.7.2011 uviesť, že išla s dcérou L. a jej manželom do X. B., dcéra zobrala peniaze a vložila ich do priehradky a v zápisnici o trestnom oznámení zo dňa 19.9.2011 mala uviesť, že bola s P. O. v X., vybrala peniaze, kabelku vložila do vrchnej zásuvky a v zápisnici o výsluchu poškodeného zo dňa 11.10.2011 na otázku vyšetrovateľa uviedla, že kabelka je u pani C.. Súd však má za to, že pokiaľ ide o drobné nezrovnalosti vo výpovediach žalobkyne v trestnom konaní, toto možno pripísať predovšetkým veku žalobkyne, časovému obdobiu, ktoré uplynulo od udalosti, celkovej stresujúcej situácii pri výsluchu žalobkyne v trestnom konaní, keď z lekárskeho potvrdení doložených v konaní je zrejmé, že žalobkyňa trpí úzkostno-depresívnou poruchou a psychická záťaž je pre ňu nepriaznivá. Žalobkyňa tiež nemusela považovať za podstatné uviesť presne všetky detaily a opis deja uvádzala tak, ako ho v celku vnímala. Žalobkyňa však podstatné skutočnosti uvádzala zhodne, teda že peniaze vybrala v sprievode zaťa, že ich v byte odovzdala žalovanej a boli uložené v šuflíku v skrini v obývačke. Výpoveď žalobkyne o odovzdaní peňazí žalovanej tak súd považoval za hodnovernú.

Potom, čo žalobkyňa peňažné prostriedky žalovanej odovzdala, pričom žalobkyňa mala za to, že žalovaná sa o ňu postará a z týchto peňažných prostriedkov bude hradiť jej potreby, bola ukončená zmluva o poskytovaní sociálnych služieb s domovom dôchodcov v K. a dňa 8.10.2010 uzatvorila žalobkyňa a žalovaná ako jej rodinný príslušník Zmluvu č. 20/DD/2010 o poskytovaní sociálnej služby v zariadení pre seniorov O., Z. H. za cenu 461,10 eur, pričom žalobkyňa mala platiť časť úhrady vo výške 346,20 eur a žalovaná časť úhrady vo výške 114,90 eur. Zároveň rovnakého dňa 8.10.2010 uzatvorila žalovaná so zariadením O. Z. H. darovaciu zmluvu, na základe ktorej žalovaná darovala zariadeniu sumu 1.660 eur, ktorú sa zaviazala zaplatiť v splátkach po 138,32 eura. Žalovaná v konaní predložila tiež Dohodu o platbe do DD O. V. O. uzatvorenú so žalobkyňou dňa 8.10.2010, v zmysle ktorej sa žalobkyňa so žalovanou dohodli, že žalobkyňa bude do domova dôchodcov prispievať celým svojim príjmom a žalovaná bude doplácať iba rozdiel medzi príjmom žalobkyne a platbou do domova dôchodcov. Podľa

potvrdenia Sociálnej poisťovne ako aj výpisov z účtu žalobkyne v X. B. T..Q., dôchodok žalobkyne od 1.1.2009 do 21.12.2010 bol v sume 346,30 eur mesačne, od 21.1.2011 v sume 352,70 eur mesačne a dňa 26.6.2012 predstavoval sumu 364,50 eur mesačne, čiže je zrejmé, že dôchodok žalobkyne nepostačoval na úhradu sociálnej služby v tomto zariadení. Žalobkyňa tvrdila, že konanie žalovanej, ktorá ju umiestnila v domove dôchodcov v O. odporovalo ich dohode, že sa žalovaná o žalobkyňu postará, preto keďže peňažné prostriedky zostali u žalovanej vyzvala ju na ich vrátenie, čo však žalovaná neurobila s odôvodnením, že jej peniaze nemá.

Súd dospel k záveru, že hoci v konaní nebol predložený priamy dôkaz potvrdzujúci odovzdanie peňazí žalobkyňou žalovanej, nakoľko o odovzdaní peňazí nebola spísaná žiadna zmluva ani potvrdenie a pri odovzdaní peňazí neboli okrem žalovanej a jej manžela prítomní žiadni iní svedkovia, v konaní bolo predložených a vykonaných viacero nepriamych dôkazov spoločne preukazujúcich, že došlo k odovzdaniu peňazí z predaja bytu žalobkyne v sume 58.800 eur žalovanej. Predovšetkým uvedenú skutočnosť potvrdzuje výpoveď svedkyne V. C., ktorá bola vypočutá dožiadaným Okresným súdom Poprad a ktorá potvrdila, že v lete r. 2010, teda po výbere predmetných peňazí, predtým ako bola žalobkyňa umiestnená v zariadení v O., bola žalobkyňa navštíviť svedkyňu v sprievode žalovanej a jej manžela, žalobkyňa jej hovorila, že peniaze dala dcére L., že žalovaná sama svedkyňi v aute vravela: „Teta V., ja som myslela, že to bude taká väčšia kôpka, a to bola taká malá kôpočka peňazí.“ Žalovaná vtedy svedkyňi vravela, že sa bude o matku starať, bude ju mať pri sebe a spravovať jej peniaze do smrti. Svedkyňa tiež uviedla, že keď jej neskôr žalovaná volala, svedkyňa jej povedala, že ak by vrátila tie peniaze, žalobkyňa ich podelí medzi B. T. L. a niečo nechá sebe, na to žalovaná vypla telefón, teda nebránila sa, že peniaze nemá. Ďalšia svedkyňa F. B., vnučka žalobkyne uviedla, že po predaji bytu ju žalobkyňa požiadala, aby jej peniaze spravovala, peniaze boli vložené na osobitný účet, neskôr, keď bola žalobkyňa u žalovanej, svedkyňi chodili rôzne listy, aby vrátila peniaze starej matke, v tom čase svedkyňa nemala so žalobkyňou žiaden kontakt, nemohla ju navštevovať u O., peniaze najskôr starej matke dobrovoľne nevydala, pretože jej nebolo zrejmé, kto ich v skutočnosti chce, preto aj napísala list, v ktorom uviedla, že peniaze považuje za dar od babky, avšak urobila to s úmyslom zamedziť pani O., aby si stále pýtala tieto peniaze pre seba. V trestnom konaní pri konfrontácii žalobkyňa uviedla, že nechce vrátiť peniaze a chce, aby zostali u svedkyne. Svedkyňa potvrdila, že na požiadanie žalobkyne išli za žalovanou do jej obchodu na Š. R. V. K., kde žalobkyňa od žalovanej chcela vrátiť peniaze, žalovaná povedala najprv, že nemá žiadne peniaze, napokon keď sa stará matka vyjadрила, že by dala nejaké peniaze jej, aj druhej dcére, tak žalobkyňa na to povedala, že dobre, že vráti predmetné peniaze, ale musí si zrátať všetky náklady spojené s pobytom starej matky u nich. Keď potom svedkyňa druhýkrát išla za žalovanou do tohto obchodu, žalovaná povedala, že žiadne peniaze nedá. Ďalšia svedkyňa Mgr. V.É. C., svatka žalobkyne (matka manžela B. C.) potvrdila, že žalobkyňa jej spomínala, že má problémy so svojou druhou dcérou L., ktorá má jej peniaze z predaja bytu, ktoré jej žalobkyňa dala preto, že jej žalovaná sľúbila, že sa o ňu bude starať. Svedkyňa B. C., druhá dcéra žalobkyne potvrdila, že keď žalobkyňa bývala u žalovanej, nemohla sa s matkou stretávať, až žalobkyňa prestala so svedkyňou komunikovať aj telefonicky. Žalobkyňa jej mala povedať, že do zariadenia O. ju umiestnila žalovaná, pretože v byte bolo tesno. Potvrdila, že viackrát bola s matkou v K. za sestrou L., keď si jej matka bola pýtať naspäť peniaze, uviedla, že boli za žalovanou dvakrát v predajni na Š. R. a žalovaná vtedy uviedla, že žalobkyňine peniaze nemá. Svedkyňa uviedla, že matka jej povedala, že keď si peniaze vyberala, do banky ju viezol pán O., peniaze si v jeho doprovide doniesla do ich bytu, vyložila ich z kabelky, pritom bola prítomná pani O.Á. T. X. O., ktorí otvorili zásuvku v obývačke, kam matka uložila peniaze, tieto peniaze boli vložené v kozmetickej taštičke. Táto svedkyňa potvrdila, že počula ako matka po telefóne povedala svojej kamarátke pani C., že peniaze má dcéra L.. Pani C. Q.vedkyňi povedala, že pani O. jej povedala, že to je iba taký malý balík peňazí, že to môže schovať aj pod koberec a že manželia O. sa medzi sebou rozprávali, že si vezmú z týchto peňazí 400.000,- Sk, aby vykryli stavbu v B. Š.. Svedkyňa uviedla, že žalovaná od nej v roku 2008 požadovala polovicu dedičstva. Svedkyne V. C. T. F. B. teda potvrdili, že sama žalovaná pred nimi uvádzala skutočnosti ohľadom peňazí vybraných matkou z banky, konkrétne že išlo o malú kôpku peňazí, že ich žalovaná bude spravovať, resp. že ich vráti po odrátaní nákladov. Ďalšie svedkyne V. C. T. B. C. potvrdili, že žalobkyňa sa im sťažovala, že žalovaná jej odmieta peniaze vydať. Pokiaľ ide o výpoveď svedka P. O., ktorý potvrdil, že nikdy nesprevádzal žalobkyňu na výber peňazí do banky, nezaujímal sa o to, kde má jeho svokra peniaze, túto výpoveď súd považoval za účelovú a nevieryhodnú, pretože svedok má rovnaký záujem na výsledku konania ako žalovaná a žalovaná sa ešte pred výsluchom tohto svedka v písomnom vyjadrení k žalobe vyjadрила, že údaj žalobkyne o tom, že do banky ju viezol Július Holub je nepravdivý, pretože on o tejto skutočnosti nevie.

V konaní bolo ďalej preukázané, že v období keď žalobkyňa žila u žalovanej bola pod jej vplyvom, čo vyplýva predovšetkým zo spôsobu komunikácie so Zariadením pre seniorov v K., ktoré potvrdilo, že počas pobytu žalobkyne u žalovanej, úhrady za sociálnu službu mesačne uhrádzal osobne p. O. bez prítomnosti p. A. a ak prišla niekedy p. Košíková do zariadenia za účelom podpisu, tak vždy v sprievode p. O., alebo p. O.j, alebo prišli s klientkou obaja. P. A. sa k ničomu ústne nevyjadrovala, v zariadení komunikovala buď p. O., alebo p. O.. Taktiež, ak si p. A. podala žiadosť o zrušenie poskytovania sociálnej služby, komunikovalo sa telefonicky len s p. O., alebo p. O., nikdy nie s p. A., nebolo ju možné dostať k telefónu. Taktiež aj v deň ukončenia pobytu prišli s p. A. aj manželia O., ktorí jej pomáhali odniesť veci osobnej potreby. Žalovaná ukončenie zmluvy so zariadením v Trnave odôvodňovala tým, že žalobkyňa v tomto zariadení nebola spokojná, avšak žalobkyňa sama žiadne výhrady voči tomuto zariadeniu neuvádzala, Zariadenie pre seniorov v K. potvrdilo, že žalobkyňa bola v zariadení bezproblémová, bola spokojná, z jej strany nebola evidovaná žiadna nespokojnosť, ani sťažnosti. Z písomného vyjadrenia sociálnej pracovníčky zariadenia X. Z. F. zo dňa 14.12.2009 vyplýva, že za účelom prevzatia zmluvy o poskytovaní sociálnej služby sa dostavil p. O., viackrát sa pokúšali telefonicky spojiť s p. A., nikto to nikdy nebral, na podpis zmluvy sa potom dostavila p. A. v sprievode p. O. a p. O., pracovníčke nebola vôbec daná možnosť jednať s p. A., p. A. nebola zo strany p. O. vôbec daná možnosť vyjadriť sa k zmluve. Znovu potom prišla zmluvu podpísať p. Košíková v sprievode p. O. a p. O. dňa 1.12.2009, p. O. povedala svojej matke, aby zmluvu podpísala. Pracovníčka uviedla, že s p. A. nikdy neprišla do žiadneho konfliktu, zo strany p. O. a p. O., jej nebolo umožnené s p. A. jednať. Z ďalšieho písomného vyjadrenia tejto pracovníčky zo dňa 29.9.2010, k sťažnosti vo veci odmietnutia prevzatia výpovede zmluvy, sťažovateľky L. O., pracovníčka uviedla, že dňa 23.9.2010 prišla p. O. v sprievode svojho manžela, aby odovzdali zrušenie zmluvy o poskytovaní sociálnej služby, dňa 1.10.2010 potom prišla p. A. v sprievode manželov O., všetko podpísala a odsťahovala si svoje veci. Pri výsluchu svedkyňa Z. F. uviedla, že žalobkyňa bola milá pani, nemali s ňou problémy, ani ona s nimi, nemali žiadny konflikt, nie je žiadny záznam, že by sa v čase keď sa u nich zdržiavala nejakým spôsobom sťažovala, so spolubývajúcou si vychádzala. Pri ukončení poskytovania sociálnych služieb prišla pani Košíková osobne so žalovanou aj s jej manželom, pomáhali jej s balením. Žalovaná podala sťažnosť zariadeniu, keď nechceli žalobkyňu vydať potvrdenie o trvalom pobyte, ktoré vraj potrebovali, pretože žalobkyňa končila platnosť občianskeho preukazu. Pani O. sa tiež sťažovala vo veci uzatvorenia zmluvy o poskytovaní sociálnej služby. Pani A. bola posielaná výzva, aby sa dostavila za účelom podpísania zmluvy, prišla v sprievode pani O. a pána O.. Svedkyňa uviedla, že pani Košíková moc nekomunikovala, rozprávali sa väčšinou s p. O., predtým s p. O., X.. A.Š. sa nevyjadrovala prečo chce ukončiť pobyt. Z predložených potvrdení ďalej vyplýva, že platby za sociálne služby uhrádzal osobne do pokladne zariadenia p. O.. Tiež z výpovedí svedkýň F. B. T. B. C. vyplýva, že počas doby, keď bola žalobkyňa u žalovanej, nemali s ňou kontakt, buď im nikto neotváral, alebo bola žalobkyňa v byte zamknutá, resp. im nebrala telefón. Tiež s listov predložených v konaní vyplýva, že F. B. svoju babku opakovane kontaktovala listom, ohľadom toho či niečo nepotrebuje a či ju môže navštíviť. Z ďalších listov predložených v konaní vyplýva, že žalovaná písala za žalobkyňu listy adresované sestre B., resp. podľa vyjadrenia žalobkyne v trestnom konaní, žalovaná mala za žalobkyňu spísať tiež trestné oznámenie vo veci krádeže peňazí z predaja bytu, ktoré trestné konanie bolo napokon zastavené, pretože skutok sa nestal.

Žalovaná sa naopak výpoveďami svedkov snažila preukázať, že žalobkyňa počas pobytu u nej obmedzovaná nebola, že sa mohla voľne pohybovať po meste a to aj sama, bez sprievodu žalovanej. Uvedené mali preukázať svedkovia T. Q., T. F., T. B. T. V. O., ktorých výpovede však nakoniec nemali veľkú relevanciu pre toto konanie, pretože svedkyňa T. Q. sa vyjadrila k obdobiu ešte predtým, ako žalobkyňa bývala u žalovanej, svedkyňa T. F. potvrdila, že žalobkyňu stretávala v meste, svedkyňa T. B. potvrdila, že žalobkyňu stretávala na ulici a ako suseda žalovanej uviedla, že nie je pravda, že žalovaná žalobkyňu v byte zatvárala. Svedok V. O. uviedol, že pri návštevách u žalovanej bola žalobkyňa u nej spokojná, mala voľný pohyb, stretával ju na ulici. Výpovede týchto svedkov však potvrdzujú len toľko, že žalobkyňa nebola obmedzovaná v pohybe, avšak nevypovedajú nič o tom, či bol umožnený kontakt žalobkyne s jej druhou dcérou, alebo či žalobkyňa mohla slobodne jednať pokiaľ ide o nakladanie s peňažnými prostriedkami.

Z vyjadrení zariadenia pre seniorov v K. vyplýva, že žalobkyňa bola obmedzovaná v komunikácii s týmto zariadením a všetky jej záležitosti vybavoval P. O. a L. O.. Tiež z predložených listov a výpovedí účastníčiek vyplýva, že množstvo týchto listov písala žalovaná a žalobkyňa ich len podpisovala, napr. zo sťažnosti na postup policajtov zo dňa 24.9.2008 vyplýva, že žalobkyňa mala podať sťažnosť na postup

policajtov pri jej výsluchu a žiadala o vykonanie ďalších úkonov, pritom podľa vyjadrenia žalovanej na pojednávaní dňa 11.2.2013, predmetné podanie na políciu písala ona na žiadosť matky, ktorá to aj podpísala, žalobkyňa na tomto pojednávaní poprela, že by list písala, podpis nepoprela. Podľa listu zo dňa 23.5.2008, žalobkyňa žiadala svoju dcéru B., aby zaslala jej právnej zástupkyňi P. Č. všetky doklady, ktoré sa týkajú predaja bytu a žiadala vydať peniaze, keď podľa vyjadrenia žalovanej na pojednávaní dňa 11.2.2013, tento list písala žalovaná, žalobkyňa ho vlastnoručne podpísala. Ďalej podľa Prehlásenia zo dňa 8.1.2007, napísaného na počítači a podpísaného A. A., žalobkyňa sa rozhodla ísť bývať do domova dôchodcov, predať byt a rozdeliť peniaze z predaja bytu na dve polovičky pre dcéry L. O. a B. C., pritom v trestnom konaní žalobkyňa uviedla, že nevie písať na počítači, na pojednávaní dňa 11.3.2013 žalobkyňa potvrdila, že podpis na prehlásení je jej. Listom podpísaným A. A., napísanom na počítači, bez uvedenia dátumu, žalobkyňa uviedla, že ruší čestné prehlásenie podpísané dňa 19.10.2007, hoci jej dala peniaze z predaja bytu spravovať, žiada F. B. o ich zaslanie v plnej výške obratom na č. ú. XXXXXXXX/XXXX. Z výpovede Z. F. vyplynulo, že žalovaná a jej manžel chceli, aby zariadenie dalo súhlas na zriadenie trvalého pobytu žalovanej v tomto zariadení, čo odôvodňovali končiacou platnosťou jej občianskeho preukazu, avšak z občianskeho preukazu žalovanej vyplýva, že jeho platnosť je neobmedzená.

Z uvedeného je evidentné, že konanie žalobkyne počas jej pobytu u žalovanej bolo ňou ovplyvňované, preto ak žalovaná mala pod dohľadom úkony žalobkyne voči Zariadeniu sociálnych služieb v súvislosti s uzatvorením dohody o poskytovaní sociálnej služby, s ukončením zmluvy so zariadením, ako aj uzatvorenie zmluvy so zariadením O. Z.. H.. v O., je nemysliteľné, že by žalovaná nevedela o výbere peňazí žalobkyňou v sume 58.800 eur dňa 15.7.2010 z jej účtu v X. B. T..Q., keď zvyčajne je potrebné výber takejto sumy peňazí banke vopred ohlásiť, čomu by korešpondovala aj skutočnosť, že žalobkyňa bola v banke už dňa 13.7.2015, kedy bol zriadený trvalý príkaz, na základe ktorého bol dôchodok žalobkyne poukazovaný na účet manžela žalovanej. Ak by žalovaná nevedela o výbere peňazí vopred, je nemysliteľné, vzhľadom na jej dovtedajšie správanie pri obstarávaní záležitostí žalobkyne, aby potom čo sa o tomto výbere dozvedela z výpisu z účtu, nechala túto skutočnosť bez povšimnutia a otázku, kde má jej matka sumu 58.800 eur vôbec neriešila.

Súd v konaní zistil zásadné rozpory vo výpovedi žalovanej, ktorá v konaní najskôr tvrdila, že o výbere peňazí nevedela, keď v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by žalobkyňa vybrala zo svojho účtu predmetnú sumu, ktorú žaluje v tomto konaní, rovnako sa vyjadrila na pojednávaní dňa 15.10.2012, avšak na pojednávaní dňa 21.1.2015 už uviedla, že peniaze si vybrala jej matka sama, žalovaná sa dozvedela o tomto výbere z výpisu z účtu za daný mesiac, keď výpisy z účtov chodili na adresu bydliska žalovanej. Ďalej žalovaná uviedla, že keď sa matky opýtala, či si vybrala peniaze, povedala jej, že áno, že to sú jej peniaze a poctivé a že ich má dobre ošetrené a žalovaná už potom ďalej nepátrala. Na odstránenie rozporu v týchto výpovediach žalovaná uviedla, že otázke zrejme nerozumela, o výbere sa dozvedela z výpisu. Ďalej žalobkyňa najskôr tvrdila, že nemala dispozičné právo k účtu žalobkyne v X. B. T..Q., na ktorý jej chodil dôchodok a z ktorého bola vybratá suma 58.800 eur, neskôr potvrdila, že toto dispozičné právo mala, ale ho nikdy nevyužila. Žalovaná najskôr tvrdila, že doplatky zariadeniu O. T..Q.. zaplatila zo svojich peňazí, keď si matka odmietala vybrať peniaze z banky (žalobkyňa pritom o tom, že matka peniaze z banky už vybrala vedela z výpisu) stým, že jej to potom vyúčtuje, neskôr tvrdila, že doplatky ako aj sponzorský dar žalovaná platila z peňazí, ktoré jej žalobkyňa nechávala zo svojho dôchodku, v čase keď u nich bývala, za ktorý čas mala žalovaná nasporiť sumu 3.000 až 4.000 eur. Túto skutočnosť však žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala a nevyplýva ani z jej výpisu účtu, ani z výpisu z účtu jej manžela, že by disponovali takýmito finančnými prostriedkami. Žalovaná vôbec nevysvetlila, prečo sa zmluvne zaviazala platiť doplatok Zariadeniu O. Z.. H.. mesačne v sume 114,90 eura a uhradiť tiež sponzorský dar v sume 1.660 eur, keď v čase uzatvárania týchto zmlúv vedela, že jej matka, ktorá vybrala 58.800 eur, má dostatok peňazí, aby tieto náklady uhradila sama. Tiež nevysvetlila, prečo matku umiestnili do zariadenia, kde na úhradu sociálnych služieb nepostačoval jej dôchodok. V konaní tiež bolo preukázané, že dňa 13.7.2010, t. j. dva dni pred výberom peňazí, bol zriadený trvalý príkaz, ktorým bol dôchodok žalobkyne v sume 340 eur od 22.7.2010 poukazovaný na účet manžela žalovanej. Vzhľadom na to, že podľa zmluvy so zariadením pre seniorov v K., žalobkyňa mala platiť za poskytovanú sociálnu službu iba sumu 196 eur a zmluva so zariadením O. bola podpísaná až dňa 8.10.2010, žalovaná vôbec nevysvetlila dôvodnosť tohto trvalého príkazu, keď len uviedla, že to tak chcela žalobkyňa.

Súd v konaní skúmal majetkové pomery žalovanej a jej manžela, za účelom zistenia, či si mohla platenie doplatku zariadeniu O. Z.. H.. ako aj zaplatenie sponzorského daru dovoliť z vlastných prostriedkov. Bolo

prítom zistené, že žalovaná je od 1.6.1994 SZČO. Jej manžel P. O. je od 1.4.2002 zamestnancom Q. K. R. V. B., F.. Podľa správy Q. X., X.A. K. P. O. je zároveň poberateľom starobného dôchodku, bol mu bol od 1.3.2009 priznaný v sume 447,50 eura mesačne, od 1.1.2010 v sume 461,20 eura mesačne, od 1.1.2011 v sume 469,60 eura mesačne, od 1.1.2012 v sume 485,10 eura mesačne, od 1.1.2013 v sume 496,30 eura mesačne, od 1.1.2014 v sume 505,10 eura mesačne. Podľa predložených daňových priznaní žalovanej za roky 2008 až 2012, žalovaná pokaždé vykázala daňovú stratu. Podľa potvrdenia F. G. Q. v B., priemerná čistá mesačná mzda manžela žalovanej za rok 2009 bola 434,15 eura, za rok 2010 bola 394,08 eura a za rok 2011 bola 415,69 eura. Podľa výpisu z LV. č. XXXX pre kat. úz. Š. B., manžel žalovanej je v celosti vlastníkom stavby - rekreačný dom s. č. XXX, postavený na parcele č. XXXX/X, v kat. úz. Š. B., ako aj pozemkov parc. č. XXX/X reg. „C“ - trvalé trávne porasty o výmere 14 m², parc. č. XXX/X reg. „C“ - trvalé trávne porasty o výmere 11 m², parc. č. XXXX/X reg. „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 44 m², parc. č. XXXX/X reg. „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 20 m², parc. č. XXXX/X reg. „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 36 m², parc. č. XXXX/X reg. „C“ - zastavané plochy a nádvoria o výmere 27 m². Titulom nadobudnutia bola dohoda o usporiadaní BSM zo dňa 23.9.2014. Parc. č. XXX/X žalovaná a jej manžel nadobudli na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30.6.1998, parc. č. XXXX/X a parc. č. XXX/X na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.1.2007, parc. č. XXX/X na základe zámennej zmluvy zo dňa 6.12.2011, parc. č. XXXX/X na základe kúpnej zmluvy zo dňa 14.3.2012. Dňa 5.9.2011 bola vydané kolaudačné rozhodnutie pre stavebníkov P. O. T. L. O., pre povolenie užívania novostavby - rekreačný dom na pozemku XXXX/X v kat. úz. Š. B.. Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 26C/2/2013-10 zo dňa 5.2.2013, právoplatným dňa 7.2.2013, bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo P. O. a L. O. za trvania manželstva. K vyporiadaniu zaniknutého BSM došlo na základe notárskej zápisnice č. N 149/2014, NZ 34585/2014 zo dňa 23.9.2014, v zmysle ktorej, byt č. XX na X. poschodí bytového domu na ul. B. X, K. s. č. XXXX postaveného na parcele XXXX/XXX, zapísanému na LV č. XXXX pre kat. úz. K. v podiele 1/1, ďalej nebytový priestor č. 1 na 1 poschodí bytového domu na ul. B. X, K. s. č. XXXX, postaveného na parc. č. XXXX/XXX, zapísaného na LV č. XXXX pre kat. úz. K. v podiele 93/10000, ako aj nehnuteľnosti v okrese B. Š. - parc. reg. „C“ č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 14 m², parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 11 m², parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 44 m², parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 20 m², parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 27 m² a stavba rekreačný dom s. č. XXX na parc. č. XXXX/X zapísané na LV XXXX pre kat. úz. Š. B. v podiele 1/1, nadobudol P. O. bez povinnosti finančnej výplaty L. O..

Z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-1243/OVK-TT-11Kh, v trestnej veci vedenej pre prečin krádeže sumy 58.753,23 eura vyplýva, že P. O., bol dňa 25.9.2009 Q. Q. T.Q.. poskytnutý úver č. ú. XXXXXXXXXX/XXXX v sume 15.000 eur, bol splácaný pravidelnými splátkami v sume 299,92 eura a od 3/2011 v sume 300,44 eura. Spoludlžníkovou bola L. O.. L. O. mala v Q. Q. T.Q.. podnikateľský účet č. 45571202/0900, vedený na subjekt O. L. - X., D.: XX XXX XXX. Podľa výpisu z podnikateľského účtu žalovanej, zostatok na účte k 1.7.2010 bol 45,44 eura, k 1.1.2011 bol 422,93 eura. P. O. mal účet v X. B. T.Q.. č. XXXXXXXXXX/XXXX, spoludisponentom bola L. O., podľa výpisu z tohto účtu za obdobie od 1.7.2010 do 22.3.2012, na tento účet od 22.7.2010 bola pravidelne realizovaná platba z účtu žalobkyne v X. B. T.Q.. Č. Ú. XXXXXXXXXX/XXXX v sume 340 eur. Na tento účet bol manželovi žalovanej poukazovaný dôchodok v sume 469,60 eura a mzda z MTF STU. Z tohto účtu boli od 22.10.2010 realizované pravidelné úhrady na účet O. Z. H. v sume 461,10 eura za sociálne služby poskytované žalobkyni a tiež splátky daru zariadeniu O. v sume 138,32 eura. Podľa oznámenia X. B. T.Q.. zo dňa 7.3.2012, žalovaná je spoludisponentkou na účte P. O. Č. XXXXXXXXXX/XXXX a na osobnom účte A. A. č. XXXXXXXXXX/XXXX. Podľa oznámenia zariadenia O. Z. H. zo dňa 24.4.2012, mesačné úhrady za žalobkyňu boli realizované z účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX - P. O., z rovnakého účtu boli zasielané splátky daru vo výške 138,32 eura, posledná bola splátka bola uhradená dňa 22.9.2011, čím bola uhradená celá výška daru podľa darovacej zmluvy v sume 1660 eur. Dňa 22.3.2012 bola prvýkrát prijatá úhrada z účtu XXXXXXXXXX/XXXX - A. A.A. vo výške 340 eur.

Z takto preukázaných majetkových pomerov žalovanej a jej manžela súd zistil, že žalovaná podnikala so stratou, jediným príjmom do domácnosti bol dôchodok jej manžela v r. 2010 v sume 461,20 eura a príjem zo zamestnania v r. 2010 v sume 394,08 eura. Z tohto celkového príjmu žalovaná a jej manžel mesačne splácali hypotéku v sume 299,92 eura, doplatok zariadeniu O. Z. H. v sume 114,90 eura a splátky daru v sume 138,32 eura., teda mesačne im pre vlastné potreby, poplatky spojené s bývaním, na energie, stravu, oblečenie, lieky a iné ostávala suma cca 302,46 eura. Žalovaná tak nepreukázala z čoho chcela splácať sponzorské a doplatok zariadeniu O. Z. H., keď zároveň z výpisom

z účtov žalovanej a jej manžela nevyplýva, že by vlastnili peňažné prostriedky väčšej hodnoty, na podnikateľskom účte žalovanej boli len minimálne sumy, na účte manžela žalovanej rovnako neboli zistené väčšie sumy peňazí. V rozhodujúcom období roku 2010 pritom žalovaná a jej manžel podľa listinných dokladov predložených katastrálnym odborom Okresného úradu Š. B. stavali rekreačný dom, je preto otázka, z akých finančných prostriedkov. Táto rekreačná chata bola skolaudovaná dňa 5.9.2011 a podľa kolaudačného rozhodnutia išlo o novostavbu.

Žalovaná tiež v konaní neuviedla pravdu ohľadom vlastníctva nehnuteľností v kat. úz. Š. B., keď tvrdila, že túto nehnuteľnosť nadobudol jej manžel ešte v roku 1999, peniaze na ňu mu dala svokra, ide o rekreačnú chatku s pozemkom, ktorá sa stavala ešte keď žila svokra, približne v r. 1999, na tejto chatke neprebíhala rozsiahla rekonštrukcia, iba sa udržiavala. Z predložených listinných dokladov je zrejmé, že táto chatka je novostavbou, stavebné povolenie bolo vydané v roku 2002 a stavba bola skolaudovaná v roku 2011. Stavebníkmi ako aj vlastníkmi stavby s pozemkom boli pôvodne žalovaná a jej manžel, až na základe dohody o vyporiadaní BSM sa stal výlučným vlastníkom tak nehnuteľností v Š. B. ako aj bytu v K. manžel žalovanej, bez povinnosti akejkoľvek výplaty žalovanej. Skutočnosť, že peniaze žalobkyne mohli byť použité na stavbu chaty v Š. B. spomenuli svedkyne V. C. T. B. C.. Žalovaná tiež odmietla uviesť na aké konkrétne účely bol čerpaný hypotekárny úver, čo nijakým spôsobom nezdôvodnila.

Žalovaná tak v konaní vôbec nepreukázala, z čoho chcela platiť každý mesiac doplatky zariadeniu O. Z..H., keď príjmové pomery manželov, stavajúcich nehnuteľnosť, zaťažených hypotekárnym úver nenasvedčovali tomu, že by si takéto mesačné platby mohli bez problémov dovoliť. Navyše žalovaná v roku 2013 oznámila žalobkyňu, že z finančných dôvodov jej ďalej nemôže prispievať na pobyt v zariadení O. Z.. H. a platby končí od 11/2013, pokúsila sa tiež výpovedať zmluvu č. 20/DD/2010 zo dňa 8.10.2010 so zariadením O. Z. H., z toho vyplýva, že peňažné prostriedky na platenie doplatkov nemala. Ako už bolo vyššie uvedené, žalovaná nepreukázala, že by naozaj z dôchodku matky počas jej pobytu u žalovanej nasporila sumu 3.000-4.000 eur, keď túto obranu žalovanej súd považoval za nevierohodnú, pretože vo svojej skoršej výpovedi žalovaná tvrdila, že doplatok a sponzorský dar zaplatila zo svojich vlastných prostriedkov.

Súd takisto nepovažoval za dôveryhodné tvrdenie žalovanej, že ju nezaujímalo, ako jej matka naložila z peňažnými prostriedkami 58.800 eur vybratými dňa 15.7.2010, keď sa o tom dozvedela z výpisu z účtu. Z listov doložených v konaní vyplýva, že listom zo dňa 23.5.2008, ktorý písala žalovaná, žalobkyňa žiada svoju dcéru B., aby jej vydala peniaze, listom zo dňa 6.11.2007, podpísanom A. A., adresovanom B. C., ktorý písala žalovaná je uvedené, že žalobkyňa trvá na okamžitom rozdelení peňazí na dve časti, s tým že druhú polovicu má B. poslať na účet č. XXXXXXXX/XXXX pre L. O.. Z listu L. O. zo dňa 10.12.2007 vyplýva, že žalovaná písala sestre B., že mamu obrala o celý majetok, žalovanú okradla o jej dedičstvo po mame, žalovaná žiadala sestru B. o polovičku z jej majetku na účet č. ú. XXXXXXXX/XXXX. Z toho vyplýva, že žalovaná v období, keď peniaze žalobkyne z predaja bytu spravovala F. B. vynaložila pomerne veľké úsilie na to, aby tieto peniaze boli vrátené späť žalobkyňu, resp. aby polovica týchto peňazí bola poukázaná na účet žalovanej. O tejto snahe svedčí tiež podané trestné oznámenie, keď žalobkyňa uviedla, že ho písala žalovaná a podanie civilnej žaloby voči F. B., ktoré konanie sa skončilo späťvzatím žaloby. Preto je nevysvetliteľné, že potom, čo peňažné prostriedky boli vrátené žalobkyňu a táto ich dňa 15.7.2010 znovu vybrala, že ju nezaujímalo osud týchto peňazí, nezaujímala sa o to, ako s nimi jej matka znovu naložila a či sa nedostali do rúk tretej osoby.

V konaní nebolo tiež preukázané tvrdenie žalovanej, že žalobkyňu sa v domove na K.. V. V. K. nepáčilo, keď z vyjadrení tohto zariadenia vyplýva, že neevidujú žiadnu nespokojnosť žalobkyne, ako aj skutočnosť, že ukončenie pobytu žalobkyne v tomto zariadení vybavovala predovšetkým žalovaná a jej manžel. Žalovaná sa v konaní bránila tiež tým, že k peniazom žalobkyne sa mohli znovu dostať B.. C. T. F.. B. s poučením z prvého nevydareného pokusu. Akékoľvek dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti však žalovaná nenavrhol. Svedkyňa F. B. pritom vysvetlila, prečo najskôr peniaze starej matke nevydala, keď uviedla, že jej nebolo zrejmé, kto ich vlastne chce, bola by ich vydala, keby si ich osobne stará matka od nej pýtala, preto zámerne napísala text listu, že peniaze považuje za dar od babky, aby tým zamedzila pani Holubovej neustále si pýtať peniaze pre seba. Ďalej bol rozpor v tvrdení účastníčiek, keď žalobkyňa tvrdila, že žalovaná ju prehovorila, aby išla k nim bývať, žalovaná na druhej strane tvrdila, že neponúkala matke ubytovanie, ale na žiadosť žalobkyne ju prijali do ich domácnosti, pretože sa jej v domove dôchodcov nepáčilo. Skutočnosť, že žalobkyňu sa v domove dôchodcov v K. nepáčilo však preukázaná nebola. Žalovaná tiež tvrdila, že nevie o svojom nedoplatku zariadeniu O. Z.. H., keď v

konaní bolo preukázané, že žalovaná neuhrádzala platby tomuto zariadeniu riadne a aj v súčasnosti má voči tomuto zariadeniu dlh.

Na základe všetkých zistených skutočností súd dospel k záveru, že je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že peniaze, ktoré dňa 15.7.2010 vybrala zo svojho účtu, odovzdala žalovanej, aby jej ich spravovala a starala sa o žalobkyňu. Následne však žalovaná zabezpečila, aby žalobkyňa bola umiestnená v domove dôchodcov v O., v zariadení O. Z. H., s ktorým zariadením žalovaná uzatvorila zmluvu, ktorou sa zaviazala platiť doplatky za pobyt žalovanej ako aj sponzorský dar, pretože dôchodok žalobkyne nepostačoval na úhradu sociálnych služieb v tomto domove. Vychádzajúc z výpovedí žalobkyne a z obsahu žaloby, žalobkyňa mala záujem uzatvoriť so žalovanou príkaznú zmluvu v zmysle ustanovenia § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka s tým, že žalovaná ako príkazník mala vykonávať osobnú starostlivosť o žalovanú a spravovať finančnú hotovosť žalobkyne ako príkazcu. Povinnosťou žalovanej bolo konať podľa príkazov žalobkyne, zmluva pritom nemusela byť uzatvorená písomne. Pretože sa však žalovaná prestala o žalobkyňu osobne starať, zmluva výpoveďou žalovanej zanikla, preto bola žalovaná povinná vrátiť žalobkyňi poskytnuté peňažné prostriedky ako bezdôvodné obohatenie, teda ako plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Pretože na výzvy žalobkyne, žalovaná odovzdané peňažné prostriedky v sume 58.800 eur žalobkyňi nevydala, je nárok žalobkyne uplatnený v tomto konaní na zaplatenie sumy 58.800 eur dôvodný. V konaní bolo viacerými nepriamymi dôkazmi preukázané, že žalobkyňa žalovanej tieto peňažné prostriedky odovzdala, potvrdzujú to predovšetkým výpovede svedkýň V. C., F. B. T. V. C. ako aj správanie sa žalovanej v čase výberu peňazí žalobkyňou a uzatvorenia zmluvy so zariadením O. Z. H., z ktorého vyplýva, že žalovaná musela mať k dispozícii túto sumu peňazí, ináč by sa nemohla zaviazat' uhrádzať doplatok zariadeniu O. a zaplatiť sponzorský dar, nemala by záujem na umiestnení žalobkyne v zariadení v Hlohovci. Žalovaná pritom v konaní uvádzala viacero nepravdivých skutočností keď tvrdila, že nevie o výbere peňazí jej matkou, že nemala dispozičné právo k účtu svojej matky, že jej matka nebola spokojná s domovom dôchodcov v K., že ju nezaujímal, čo matka zo sumou 58.800 eur urobila, že jej manžel nadobudol rekreačný dom v Š. B. ešte v roku 1999, za peniaze svojej matky a že na tejto chate nebola žiadna rozsiahla rekonštrukcia, iba ju udržiavali. V konaní bolo preukázané, že žalovaná ovplyvňovala konanie žalobkyne, a to tak pokiaľ išlo o písanie listov adresovaných dcére B. a vnučke F., podanie trestného oznámenia, či civilnej žaloby, výpoveď zmluvy s domovom v Trnave a uzatvorenie zmluvy so zariadením v O.. V čase výberu peňazí žalobkyňa nesporne bývala z žalovanej, bola obmedzovaná v komunikácii s dcérou B. ako aj so Zariadením pre seniorov v K.. Dva dni pred výberom peňazí z banky bol zriadený trvalý príkaz, na základe ktorého bol dôchodok žalobkyne poukazovaný na účet manžela žalovanej, a to ešte v dobe, keď nebola uzatvorená zmluva so zariadením O. V. O.. Je preto neveriteľné, že žalovanú nezaujímal, čo žalobkyňa urobila so sumou 58.800 eur, čo možno vysvetliť len tým, že žalovaná túto sumu žalobkyňi spravovala, preto o peniaze nemala strach a mohla sa zaviazat' zaplatiť doplatky zariadeniu O. ako aj sponzorský dar, hoci bola sama úverovo zaťažaná a stavala v tom čase nehnuteľnosť v Š. B.. Preto súd žalobkyňu zaviazal na zaplatenie sumy 58.800 eur ako bezdôvodného obohatenia získaného žalobkyňou z právneho dôvodu, ktorý odpadol, keď výpoveďou žalovanej zanikla príkazná zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovanou.

Žalobkyňa sa v konaní domáhala tiež zaplatenia úrokov z omeškania z predmetnej sumy od 15.7.2012 do zaplatenia. Z advokátskej výzvy na vydanie sumy 58.800 eur zo dňa 3.7.2012 vyplýva, že žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyzvala žalovanú, aby jej vydala sumu 58.800 eur, a to na účet žalobkyne v Poštovej banke a.s. č. 16113675/6500, a to v lehote do 14.7.2012 s tým, že po márnom uplynutí tejto lehoty si bude žalobkyňa vymáhať svoj nárok súdnou cestou. Pretože však žalobkyňa doručenie tejto výzvy žalovanej nepreukázala, vzhľadom na to, že predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia, pri ktorom zákon neustanovuje čas plnenia, je treba podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že dlžník je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň potom, čo ho veriteľ o splnenie požiadal. V danej veci žalobkyňa nepreukázala kvalifikované požiadanie žalovanej o vydanie bezdôvodného obohatenia. Za kvalifikovanú výzvu k plneniu sa považuje tiež doručenie žaloby účastníkovi. V danom prípade žalovaná žalobu prevzala dňa 10.9.2012, preto bolo možné žalobkyňi priznať úrok z omeškania až odo dňa 11.9.2012. Výšku úroku z omeškania sú určil podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, podľa ustanovenia ktorého v znení účinnom k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu t. j. k 11.9.2012, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej

centrálnej banky od 11.7.2012 do 8.5.2013 bola 0,75 %. Žalobkyňa tak mala nárok na zaplataenie úroku z omeškania vo výške 8,75% (8% + 0,75%) ročne z dlžnej sumy od 11.9.2012 do zaplataenia. Vo zvyšnej časti pokiaľ ide o žalobkyňou uplatnené úroky z omeškania, súd žalobu zamietol.

Súd tiež zamietol návrh žalovanej na vykonanie dôkazu znaleckým dokazovaním na zdravotný stav žalobkyne, za účelom zistenia možnosti jej účasti na súdnom pojednávaní. Súd mal predloženými lekáarskymi správami všeobecnej lekáarky žalobkyne a jej psychiatricky za preukázané, že zdravotný stav žalobkyne neumožňuje jej účasť na pojednávaní súdu. Podľa lekáarskej správy praktickej lekáarky pre dospelých F.. A. X. zo dňa 11.4.2013, A. A., t. č. L. O. O., t. č. nie je schopná zúčastniť sa súdneho pojednávania. Vzhľadom na celkový zdravotný stav, kde v popredí dominuje úzkostne-depresívna porucha, vôbec nie je vhodné zaťažovať pacientku akoukoľvek stresovou situáciou. Pacientka je na trvalej psychiatrickej liečbe, udáva, že po strese, ktorý pre ňu znamená súdne pojednávanie, subjektívne sa cíti zle, aj objektívne pacientka je zhoršená po stresových situáciách, v popredí zhoršenie depresie, nespavosť, úzkostlivosť a lakrimozita. Lekárka uviedla, že pokiaľ sa dá, žiada nezaťažovať pacientku výsluchmi na súdnom pojednávaní. Podľa lekáarskej správy F.. A. X. zo dňa 26.2.2015, žalobkyňa je roky liečená a sledovaná psychiatrom pre anxiózne-depresívny syndróm, trvale na psychiatrickej liečbe. Vzhľadom na túto základnú diagnózu a celkový aktuálny stav nie je vhodné pacientku zaťažovať akýmkoľvek stresom a teda ani účasťou na súdnom pojednávaní.

Podľa Lekárskej správy F.. A. X. zo dňa 10.4.2015, žalobkyňa je v trvalej starostlivosti a liečbe psychiatra. Pacientka je roky liečená pre anxiózne depresívny syndróm, stav je prakticky nemenný, trvalý, môže viesť k zhoršeniam, pacientku nie je vhodné zaťažovať akýmkoľvek stresom, každá psychická záťaž vedie k zhoršeniu, čo sa týka psychického zdravia. Účasť na súdnom pojednávaní je nevhodná. Podľa lekáarskej správy vystavenej F.. A. X. dňa 27.4.2015, žalovaná je v trvalom sledovaní psychiatra, stav je celé mesiace nemenný, minimálna psychická záťaž pacientku vždy rozladí. K uvedenému pripojila záver psychiatra. Podľa lekáarskej správy psychiatricky F.. V.W. E., zo dňa 24.4.2015, pri kontrole lekáarka konštatuje zhoršenie stavu. Pacientka je liečená pre úzkostno-depresívnu poruchu, ťažkosti majú pôvod v problémoch v rodine, súdi sa s dcérou, ktorá jej vraj zobrala peniaze za predaný byt. Od tohto sporu sa s ňou dcéra nekontaktuje. Po dvoch účasťach na pojednávaniach sa jej psychický stav zhoršil, bola rozrušená, plačlivá, cítila sa veľmi zle, zhoršil sa spánok, chuť do jedla, cítil úzkosť, strach, nechce o tom hovoriť. Diagnostický záver je úzkostne-depresívna porucha. Psychiatricka konštatovala, že ďalšia účasť na pojednávaniach u pacientky nie je zo zdravotných dôvodov vhodná, hrozí dekompenzácia zdravotného stavu. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa bez ujmy na svojom zdravotnom stave nie je schopná zúčastniť sa pojednávania na súde, nebola by schopná v konaní vypovedať. Žalobkyňa pritom bola v konaní vypočutá celkom dvakrát, kedy uviedla všetky rozhodujúce skutočnosti. Súd doplnenie dokazovania ďalším výsluchom žalobkyne nepovažoval za nevyhnutné, preto návrh žalovanej na doplnenie dokazovania znaleckým skúmaním zdravotného stavu žalovanej zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a v konaní úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 7.994,92 eura za 14 úkonov právnej pomoci po 539,41 eura, a to: 1. prevzatie vecí a príprava zastúpenia vrátane prvej porady podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.6.2013, 2. účasť na pojednávaní dňa 15.10.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhl., 3. účasť na pojednávaní dňa 7.11.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhl., 4. účasť na výsluchu na Okresnom súde Poprad dňa 13.12.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhl., 5. účasť na pojednávaní dňa 11.2.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhl., 6. účasť na pojednávaní dňa 11.3.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhl., 7. účasť na pojednávaní dňa 15.4.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhl., 8. písomné podanie vo veci zo dňa 24.4.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhl., 9. účasť na pojednávaní dňa 29.4.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhl., 10. podanie odvolania podľa § 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhl., 11. účasť na pojednávaní dňa 21.1.2015 podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, 12. účasť na pojednávaní dňa 4.3.2015 podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, 13. účasť na pojednávaní dňa 15.4.2015 podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, t. j. spolu 14 x 539,41 eura = 7.551,74 eura. K tomu režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 a to 4 x 7,63 eura, 6 x 7,81 eura a 4 x 8,39 eura, teda spolu 110,94 eura. Ďalej navrhovateľke patrí náhrada hotových výdavkov a to náhrada cestovného podľa § 15 písm. a) cit. vyhlásky v spojení so z. č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, a to za použitie motorového vozidla RenaultClio, EČ: K. XXX M., so spotrebou 5,4 l na 100 km, za cestu na výsluch svedka na Okresnom súde Poprad dňa 13.12.2012, t. j. Trnava

- Poprad a späť, čo je 2 x 292 km, pri cene benzínu 1,504 eur/ liter - v sume 154,30 eura (spotreba 5,4 l x cena benzínu 1,504 eur/liter delené 100km = 0,081216 eur/km + základná náhrada 0,183 eur/km = 0,2642 x počet km 584 = 154,30 eura). Ďalej trovy právneho zastúpenia predstavuje náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 cit. vyhlášky za účasť na výsluchu svedka na Okresnom súde Poprad dňa 13.12.2012, t. j. Trnava - Poprad a späť v trvaní 14 polhodín, t. j. 14 x 12,71 eura = 177,94 eura. Celkom tak náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje sumu 7.994,92 eura (7.551,74 eura + 110,94 eura + 154,30 eura + 177,94 eura). S poukazom na ustanovenie § 149 ods. 1 O.s.p. súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni predmetnú náhradu trov konania k rukám jej právnej zástupkyne, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (§160 ods. 1 O.s.p.).

O náhrade trov štátu súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p. a vzniknuté trovy štátu uhradené zo štátnych rozpočtových prostriedkov v sume 19,12 eura, ktoré boli vyplatené Poštovej banke, a.s. (na základe uznesenia č. k. 13C/83/2012-123 zo dňa 17.4.2013) za poskytnutie informácie v predmetnom konaní, uložil zaplatiť vzhľadom na výsledok konania žalovanej, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.